LIBRARY
27 APR 1961
STATE LEGISLATURE, MA

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

—

Wednesday, the 7th September 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—FELICITATIONS TO HON. SPEAKER.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Before we proceed I would like on behalf of the House to extend to you our felicitations on your 61st birthday. (Cheers.) We hope and trust and pray that you will have a long, healthy and useful life of service to the Nation and particularly continued service to this House.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அவைக்கு வழிகாட்டக்கூடிய தலைவர், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய வாழ்த்துக்களோடு நானும் கலந்துக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். தங்களுக்கு 60 வயது பூர்த்தியானதாகவே நாங்கள் நம்ப முடியவில்லை. தங்களுடைய சுறுசுறுப்பு, அதுவும் நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே தாங்கள் காட்டக்கூடிய விழிப்புணர்ச்சி, இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, தங்களுக்கு 60 வயது ஆனதாகவே கருத முடியவில்லை. தாங்கள் இன்னும் வாலிபமாகவே இருக்கிறீர்கள். வாலிபமாக இருந்து 60-வயது பூர்த்தியாகி 61-வது வயதில் இருக்கும் தினத்தில் ஏற்படக்கூடாத சில நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பார்த்துத் தாங்கள் உற்சாகந்தான் அடைவீர்கள் என்று நம்புகிறேன். உரிய சந்தர்ப்பத்தில் அதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய வாழ்த்துக்களிலே நானும் கலந்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவையின் முதல்வர் கனம் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், தாங்கள் நீண்ட நாள் வாழ்ந்து இந்த அவைக்கு நல்ல சேவை செய்வதோடு நாட்டுக்கும் சிறந்த தொண்டு புரிய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதே கருத்தை நானும் வலியுறுத்துகிறேன். நீங்கள் இந்தச் சபையை நல்ல முறையிலே நடத்தி எங்களுக்கெல்லாம் பெருமையையும் பூரிப்பையும் தேடித் தந்திருக்கிறீர்கள். அதைத் தொடர்ந்து இந்தச் சபையின் கௌரவம் நீடிக்க, தாங்கள் நீடுழி வாழ்ந்து எங்களுக்கு வழி காட்டவேண்டுமென்று எங்களுடைய விருப்பத்தை என் கட்சியின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Hon. Leader of the House and hon. Members, I am indeed overwhelmed by the affection shown by all of you on the occasion of my 61st birthday. While on the one hand I feel sorry that I am getting old, on the other hand I feel

[Mr. Speaker] [7th September 1960

enthusiastic and happy over the fact that many friends here, some of whom are older than me, are wishing me well. I am grateful to you all for the expression of felicitation that you have offered to me. Let me pray to God to give me strength to fulfil your expectations and do what I can to this House, to this country and to this Nation. Thank you.

II.—POINT OF INFORMATION *re* PRIVILEGE OF THE HOUSE.

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பார்மேஷன், ஸார், சபையில் கேள்விகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு நான் ஒன்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று நம்முடைய சபையின் அஜெண்டாவிலுள்ள விஷயங்களை விவாதிப்பதற்கு ஹை கோர்ட் உத்தரவிட்டிருக்கிறதா? அவர்கள் அனுமதி பெற்றுத்தான் விவாதிக்க வேண்டுமா? இந்தச் சபையில் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு பேச உரிமை இருக்கிறது. இந்தச் சபையின் கனம் அங்கத்தினர்களில் ஒருவருக்கு, கோர்ட்டுக்கு வரும்படி நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க சபாநாயகருக்கு உரிமை இருக்கிறதல்லவா? சபாநாயகருக்கே நோட்டீஸ் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எதைக் கவனிக்கலாம், எதைக் கவனிக்கக் கூடாது என்பதற்கு நம்முடைய சபைக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்று தீர்மானிக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர்களில் யாருக்காவது சந்தேகம் ஏற்பட்டு, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப வேண்டுமானால், கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகுதான் கேட்க வேண்டும். கேள்வி நேரத்திற்கு முன்பு கேட்கக்கூடாது. கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகு ஏதாவது கேட்கவேண்டுமானால் கேளுங்கள். இப்பொழுது தயவு செய்து உட்காருங்கள். சபையின் உரிமை, கௌரவம் இவைகளை என்னால் காப்பாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குப் பரிபூரணமாக இருக்கிறது.

SRI N. R. THIAGARAJAN: கேள்வி நேரத்தையாவது அவர்கள் அனுமதித்திருக்கிறார்களா?

MR. SPEAKER: கேள்வி நேரத்தை அனுமதிக்க யாருடைய அனுமதியும் எனக்கு வேண்டியதில்லை என்றுதான் நான் சொல்லக்கூடும். யாரும் என்னை நிறுத்தவில்லை. கேள்வி நேரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே, எனக்கு [illegible] உரிமை இருக்கிறது என்று தான் அர்த்தம்.

III.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Canal (Kangianur)

* 486 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் காங்கேயனூர், போளூர், காப்பலூர், ஏரிகளுக்குப் போகும் கால்வாயை மராமத்து செய்யக் கோரி எஸ். எம். அண்ணமலை, எம்.எல்.ஏ.-யிடமிருந்து கடித எண் S. M. A./F-5/Vol. III/14 தேதி 1959-ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம் 9-ந்தேதி சர்க்காருக்குக் கிடைத்தது ?

(ஆ) அப்படியானால் அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The matter was examined by the Government in consultation with the Collector of North Arcot and the Board of Revenue. The Executive Engineer, Public Works Department, Vellore, has been directed by the Collector of North Arcot to investigate measures to draw water into the Polur supply channel without the ryots having to resort to put up korambu and to attend to silt-clearance in the supply channel.

MR. SPEAKER: Today we have got 46 questions. I would like to have the co-operation of all hon. Members in disposing of all the questions early.

SRI S. M. ANNAMALAI: செய்யாற்றில் தண்ணீர் வரும்போதெல்லாம் அங்கே அணைக்கட்டு இல்லாத காரணத்தால் கால்வாயில் தண்ணீர் வராமல் தடைப்படுகிறது. மணல் அதிகமாகச் சேர்ந்து கால்வாயில் தண்ணீர் வருவது கிடையாது என்ற காரணத்தையொட்டி அதில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்ட சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் முன்பு விடை அளித்ததைப்போல், அதே விஷயத்தைப்பற்றித்தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Pay (Police officers)

* 487 *Q.*—SRI A. A. RASHEED (on behalf of SRI V. K. KOTHANDARAMAN): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to remove the difference in the scales of pay of Police Officers and that of Fire Service Personnel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No. Sir. The scale of pay of the various posts in the Fire Service Department were considered with due regard to the general principles followed

[7th September 1960

by the Pay Commission in regard to the revised scales of pay of the different services and with reference to the educational qualifications and the duties and responsibilities attached to the various posts in that department. As the old scale of pay of the Leading Fireman, Fireman-Driver, Fireman-Mechanic and Fireman Carpenter corresponded to that of Police Constables, the Pay Commission recommended a revised scale of pay identical with that of the Police Constables. The Pay Commission's recommendation has been accepted and orders have been issued accordingly.

SRI A. A. RASHEED: May I know the actual difference of pay between the Police and Fire Service personnel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have stated the existing scales of pay of these fire services. The Pay Commission referred to the corresponding scales of pay of constables and said that the revised scale of pay applicable to the constables should be made applicable to these Fire Service men also.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: சாதாரண போலீசிலே உள்ளவர்களுடைய வேலை நேரத்தைப்போலவே பையர் சர்விஸிலுள்ளவர்களுக்கும் இருக்கிறதா? அல்லது சில சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் வேலை இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பையர் ஸர்விஸிலே உள்ளவர்களுக்கு எப்பொழுதும் வேலையில்லையென்றாலும், தீ விபத்து எப்பொழுது நேர்ந்தாலும் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

Ford Foundation

* 488 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

சென்னை ராஜ்யத்துக்கு அமெரிக்கா ஃபோர்டு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக எந்தெந்த துறைகளுக்கு பொருளாதார உதவி கிடைத்தது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A statement[a] giving a brief description of the schemes which obtained financial aid from the Ford Foundation is placed on the table of the House.

A sum of Rs. 20·47 lakhs has been so far received as assistance from the Ford Foundation from 1952 onwards. This excludes the Package Deal now in operation in Tanjore district.

[a] Printed as Appendix I on pages 398–402 infra.

7th September 1960]

Text-books

*489 *Q*.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of SRI N. K. PALANISAMI): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) with reference to the answer given to question No. 838 on 27th April 1960 whether a committee has been constituted for the publication of Tamil books for 1961–62; and

(*b*) if so, the manner in which subjects are to be selected for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) & (*b*) Government do not propose to publish Tamil text-books for use in schools during the year 1961–62. The question of constituting a committee does not therefore arise now.

*490 *Q*.—SRI A. VEDARATHNAM: *கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப் பாரா—*

(அ) 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 27-ந் தேதியில் 838 நெ. கேள்விக்கு பதிலில் கூறியபடி அரசாங்கம் பாடப்புத்தகம் தயாரிப்பதற்கு அனுஷ்டிக்கும் முறை என்ன?

(ஆ) இதற்காக ஏதேனும் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக் கிறதா?

(இ) அப்படியானல், அதன் உறுப்பினர்கள் யார்? அவர் களின் தகுதி என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Government have now undertaken the publication of English text-books for Standards V, VI and VII. The English text-book for Standard V published by them, is in use in schools from the current year. The book was prepared by Sri S. Palaniswamy, M.A., L.T., Deputy Director of Public Instruction. He is also preparing the book for Standard VI for use in 1961–62. Tamil text-books will be published by Government from 1961–62 for Tamil use in 1962–63 only. It has been decided to entrust the work of preparation of books to a panel of authors and to select the best books.

(*b*) No, Sir.

(*c*) Does not arise.

SRI M. KALYANASUNDARAM: அரசாங்கம் வெளியிட்டி ருக்கக்கூடிய புத்தகங்களை பள்ளிக்கூடங்களில் பாட புத்தகங் களாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு தானகவே அரசாங்கம் உத்தரவு போடுகிறதா? அல்லது டெக்ஸ்டு-புக் கமிட்டிக்கும், அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் அந்த விஷயம் விடப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 'டெக்ஸ்டு-புக் கமிட்டி' அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு பிற்பாடுதான் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அந்தப் பாட புத்தகங்களை வைக்க முடியும்.

[7th September 1960

SRI A. VEDARATHNAM : இப்பொழுது அரசாங்கம் தயார் செய்திருக்கிற புத்தகம், இதற்கு முன் தனியார் தயார் செய்திருக்கும் புத்தகத்திலிருந்து எந்த வகையிலே மாறுபட்டிருக்கிறது? அதிலிருந்த குறைகள் இதில் ஏதேனும் நிவர்த்திக்கப் பட்டிருக்கிறதா? அதற்கும், இதற்கும் உள்ள முக்கியமான வித்தியாசம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது நன்றாக எழுதப் பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்கம் தயாரித்த புஸ்தகத்திற்கும், இன்னொரு புஸ்தகத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை பரிசீலனை செய்து பார்க்காமல் உடனடியாக சொல்ல முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அரசாங்கம் வெளியிட்டுள்ள பாட புத்தகங்கள் எத்தனை பள்ளிக்கூடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த ஆண்டில்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆங்கில புத்தகம் ஐந்தாவது 'ஸ்டாண்டர்டில்' எல்லா பள்ளிக்கூடங்களிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* 491 Q.—

MR. SPEAKER : As the hon. Member who has given notice of this question, Sri K. Periannan, is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.

Harijan Welfare (Tiruchirappalli)

SRI K. PERIANNAN : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-60-ல் திருச்சி ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு சர்க்கார் கொடுத்த மானியம் எவ்வளவு?

(ஆ) இனவாரியாக எவ்வளவு? இதில் எவ்வளவு செலவாயிற்று? எவ்வளவு சர்க்காருக்குத் திருப்பித் தரப்பட்டது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A statement [a] is placed on the table of the House.

Oil refinery

* 492 Q.—SRI A. A. RASHEED :
SRI V. K. KOTHANDARAMAN :
SRI P. G. MANICKAM :
SRI N. K. PALANISAMI :
Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to State—

(a) whether the Government have recently requested the Union Government to set up an oil refinery in Madras; and

(b) if so, the reply received from them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) In November 1959 this Government requested the Government of India to include the scheme for the establishment of an oil refinery at Madras in the Third Five-Year Plan and to take on hand preliminary investigations connected with location of the project.

[a] Printed as Appendix II on page 403 infra.

7th September 1960]

(*b*) The Central Government have replied to say that the proposal to establish an additional refinery based on imported or indigenous crude oil was only in the preliminary stage and that the views of this Government would be kept in view while taking a final decision.

SRI A. A. RASHEED : Has the attention of the Government been drawn to the Press Reports that Oil Refineries would be set up in other States? If so, will the Government re-emphasise the importance of setting up an oil refinery in our State, to the Central Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have been taking up this matter constantly with the Government of India.

*493 *Q.*—

MR. SPEAKER : As the hon. Members Sri N. K. Palanisami and Sri M. P. Sarathi are not in their seats, the question and the answer will be printed in the proceedings [a].

* 494 *Q.*—

MR. SPEAKER : As the hon. Member Sri T. Sampath is not is his seat, the question and answer will be printed in the proceedings.

Indian Medicine

SRI T. SAMPATH : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government propose to constitute a committee for formulating proposals for starting a Degree Course in Indian Medicine?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government have constituted a Committee consisting of the following persons :—

1 Dr. P. M. Mehta, M.D., M.S., F.C.P.S., F.I.C.S.—*Chairman.*
2 Sri S. Viswanatha Sarma—*Member.*
3 Dr. S. Govindaswami Mudaliar, H.P.I.M.—*Member.*
4 Dr. Syed Niamathulla—*Member.*
5 Dr. A. N. Subaraman, M.B., M.S —*Member-Secretary.*

Vettavalam Panchayat.

* 495 *Q.*—

* 495 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI P. U. SHANMUGHAM) : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருவண்ணமலை தாலுகா வேட்டலம் ஊர் ஆட்சி மன்ற முன்னள் தலைவர் பணம் கையாடல் செய்திருப்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டதா ?

(ஆ) அப்படியானல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir.

a Answered subsequently—vide page 293 infra.

(b) The Collector of North Arcot has sanctioned the prosecution of Sri R. Dharmalingam Chettiar, ex-President of the Vettavalam Panchayat for breach of trust in respect of three sums, viz., Rs. 101–25 nP., Rs. 711 and Rs. 739–42 nP. from out of the Vettavalam Panchayat funds during the term of his office.

Adult Education

*496 Q.—Sri S. M. ANNAMALAI (on behalf of Sri M. P. SUBRAMANIAM): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the teachers under the Salem District Board have been deputed for Adult Education Training conducted in 1957 at Thirukkazhukunram in Chingleput district;

(b) if so, how many of them have not been paid travelling allowance so far; and

(c) the reasons therefor?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) Out of 17 teachers deputed for training, two claimed their travelling allowance in time and payment has been made to them. Of the remaining 15 teachers, 11 have submitted their bills and these are under scrutiny. The remaining four teachers from whom bills have not yet been received, have been reminded to submit them. The delay in payment was due to the non-submission of bills by the teachers in time.

Higher studies (Foreign)

*497 Q.—Sri N. R. THIAGARAJAN: *கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—*

(அ) 1957-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முடிய நமது ராஜ்யத்திலிருந்து கல்வி, கலாசாரம் முதலியன கற்க எத்தனை பேர்கள் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்?

(ஆ) அதில் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) மற்றவர்கள் எத்தனை பேர்?

(ஈ) சர்க்கார் ஒவ்வொருவருக்கும் சராசரி எவ்வளவு பணம் உதவி தந்தது?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: (அ), (ஆ) (இ)–No student as such was sent abroad during the period, but 41 State Government employees were sent abroad for higher studies and research.

(ஈ) Out of the 41 officers, two were deputed under the Modified Overseas Scholarship Scheme of the Government of India, while the others were deputed for training taking advantage of offers made by foreign Governments and agencies. The

7th September 1960]

expenditure incurred on the foreign training of the officers under the Modified Overseas Scholarship Scheme is borne equally by the Government of India and the State Government. In the case of the other officers, the expenditure on their training is generally met by the foreign Government or agency offering the scholarship.

Sri A. A. RASHEED: May I know the number of women students who have been sent abroad for higher studies and may I also know whether these people, after their return, have been gainfully employed?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: The persons who have been sent abroad are Government employees and therefore they should have got employed in the same posts that they were occupying at the time they were sent for this training. I do not have the list to answer whether any ladies were deputed.

Sri T. S. RAMASWAMI: May I know whether the officers have gone over to the foreign countries under Foreign Governments' Scholarships under loss of pay or whether they have been granted study leave with pay?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: I would like the hon. Member to put a separate question.

Sri T. T. DANIEL: May I know whether there is any foreign aid for sending the students for higher studies from our State?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: Yes, it is under foreign aid—under the Colombo Plan, T.C.M., and such other aids.

Sri N. R. THIAGARAJAN: சட்ட மன்ற அங்கத்தினர் யாரேனும் வெளி நாட்டிற்கு போக விரும்பினுர்களா? அவர்களை அனுப்புவதற்கு தடை இருக்கிறதா? அப்படியில்லை என்ருல் அவர்களை அனுப்பாததற்குக் காரணம் என்ன? (சிரிப்பு.)

Mr. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டுவிட்டு பிறகு கேட்கலாமே?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இதுவரையிலும் ஒருவரும் முன்வரவில்லை. ஒரு சமயம் இந்தக் கேள்வி கேட்ட பிற்பாடு யாராவது முன்வருவார்களோ என்னவோ தெரியாது.

Handloom (rebate)

*** 498 Q.—Sri A. VEDARATHNAM:** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கைத்தறி ரிபேட் தொகையை மோசடி செய்ய யத்தனித்தவர்களைக் கண்டுபிடித்தாகி விட்டதா?

(ஆ) எத்தனை பேர் இந்த மோசடியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்?

[7th September 1960

(இ) அவர்கள் பேரில் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் அதன் விபரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) A statement[a] is placed on the table of the House.

Kalasamudram tank

*499 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப் பாரா—

(அ) நட்சத்திர குறியிடாத கேள்வி எண் 230-க்கு 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 25-ம் தேதியில் அளித்த பதிலைபொட்டி போளூர் தாலுகா, காளசமுத்திரம் ஏரியின் தண்ணீரை நிலங் களுக்கு பாய்ச்சுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படு கிறது?

(ஆ) அங்குள்ள நிலங்களுக்கு நஞ்சை தீர்வை 1958, 1959, 1960-ல் வசூலிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) The question of undertaking repairs to the Kalasamudram tank is being re-examined by the Government in the Food and Agriculture Department in consultation with the Superintending Engineer (Food Production) and the Board of Revenue (Food Production).

(ஆ) Remission was granted for faslis 1367 and 1368 and only a portion of the actual wet assessment was collected in these faslis. In fasli 1369 actual wet assessment was collected.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த காளசமுத்திரம் ஏரி மதகுக்கு மேல் 4 அடி மண் தூர்ந்துவிட்டிருக்கிறது என்று சர்க்காரே நட்சத்திரக் குறியிடப்படாத கேள்விக்கு பதில் அளித்தார்கள். ஆகையினால் 1959-ம் வருஷத்திற்கு எப்படி நில வரி வசூலிக்க லாம்? தண்ணீர் வந்திருந்தபோதிலும் மதகினால் பாய்ச்சப்பட வில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியிருக்கும் பொழுது எப்படி நிலவரியை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கலாம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த ஏரி தூர்ந்து போயிருக்கிறது. 59-வது பசலியில் அங்கு இருக்கிற குடிகளே ஓரளவுக்கு மண்ணை எடுத்து கொஞ்சம் வழி செய்ததினால், தண்ணீர் சாகுபடிக்கு கிடைத்தது. இருந்தாலும், அரசாங்கமும் இந்த மண்ணையெல்லாம் எடுப்பதற்கு யோசனை பண்ணிக்கொண் டிருக்கிறது. முதலில் ஏன் கைவிடப்பட்டது என்றால், சுமார் 10 ஏக்கருக்குத்தான் பாசன இடைஞ்சல் இருந்தது. இம்மாதிரி தூர்ந்துக்கொண்டே போனால் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகையினால் இப்பொழுது அதுபற்றி புனராலோசனை செய்யப்படுகிறது.

[a] Printed as Appendix III on pages 404–407 infra.

7th September 1960]

Correspondence (Tamil)

* 500 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of SRI V. K. KOTHANDARAMAN): கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழில் கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆட்சி மொழி சட்டத்தின்கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட காரியாலயங்களில் தமிழில் பிரசுரிப்பதோடு, ஆங்கிலத்தில் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்றும், ஆங்கிலம்தான் அதிகார பூர்வமானது என்றும் அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளதா ?

(ஆ) அதற்கான காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Yes, Sir.

(ஆ) The procedure is in consonance with clause 3 of Article 348 of the Constitution of India.

Lottery

* 501 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1960-ம் ஆண்டில் பல்வேறு விதமான சூதாட்டங்கள் நடத்தியதற்காக (i) எத்தனை பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் ?

(ii) எத்தனை பேர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (i) 12,859.

(ii) 10,782.

Besides these, 53 persons were sentenced to both fine and imprisonment.

Hindi

* 502 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the move of the Dravida Munnetra Kazhagam Party to agitate against the introduction of Hindi in the Madras State; and

(b) if so, the steps to be taken to counteract the move?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government are watching the situation closely, and will take appropriate action as and when necessary. The agitation purports to be against the directions issued by the President recently under Article 344 (6) of the Constitution, but the Government cannot see that there is anything in those directions to agitate about as far as this State is concerned.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware that recently pelting of stones against shops took place in Kumbakonam during the agitation and if so, what steps have been taken by the Government to prevent such hooliganism hereafter?

[7th September 1960

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have no information about it. But I have seen some reports in the press. We are watching the situation. Police authorities will take adequate action to avert hoolinganism.

SRI M. KALYANASUNDARAM ஸார், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் இயக்கத்தை ஒடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா ? அல்லது . . . (குறுக்கீடு)

MR. SPEAKER : The Hon. Minister said that he was watching the situation.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதிலே இருக்கக் கூடிய பிரச்சினை ஹிந்தி சம்பந்தமானது. அது பற்றி மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. பிரதம மந்திரி கொடுத்த வாக்குறுதி சம்பந்தமான எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை பொறுத்த வரை என்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டன? கிளர்ச்சியைத் தவிர்க்க மட்டுமா நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மொழிப் பிரச்சினை பற்றியும், ஹிந்தி அரசாங்க நிர்வாக மொழியாவது பற்றியும் நம் மாகாணத்தில் மக்களுடைய உணர்ச்சி சம்பந்தமாகவெல்லாம் என்னுடைய சகா, கனம் கல்வி அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே விளக்கியிருக்கிறார்கள். கிளர்ச்சி சம்பந்தமாக அது பல விதம் இருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் கூட நான் வீட்டில் இருக்கும்போது, இந்த சபைக்கு வருவதற்கு முன்னால், ஒரே சத்தமாக, "ஒழிக, ஒழிக" என்று கத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள். யார் ஒழிக என்று தெரியவில்லை. கிளர்ச்சியில் பல விதம் உண்டு; ஒழுங்கான கிளர்ச்சி, ஒழுங்கற்ற கிளர்ச்சி : ஒழிக, ஒழிக என்று கத்திக் கொண்டே இருப்பவர்கள், அவர்களுக்கும் பின்னால் கல்லை எடுத்துப் போடவேண்டும் என்று தோன்றும். அது மாதிரிப் பண்ணுகிறவர்களை அடக்க வேண்டும், அதைத்தான் கவனித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சொன்னேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கல்லை எடுத்து யார் போடுகிறார்கள் : ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர், அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள், கல்லைத் தூக்கிப் போடு என்று செய்யலாம் அல்லவா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நேர்மை ஒன்றும் புரியவில்லை. யார் கல்லை எடுத்துப் போட்டாலும் அது அடக்கப் படவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆத்திரப்படுவதைப் பார்த்தால், அதில் அவர்களுக்குச் சம்பந்தம் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : ஸார், நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிறேன். நானே அப்படிச் செய்திருப்பேன் என்று

7th September 1960]

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினருக்கு சம்பந்தம் இருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது, என்று சொன்னார்கள். **It is not unparliamentary.**

SRI A. GOVINDASAMY : நான் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அந்த யோசனை இல்லாவிட்டால், ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? கவலைப் படவேண்டாம்.

Hospital (Govindanagar)

* 503 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி மதுரை ஜில்லா, பெரியகுளம் தாலுகா, கோவிந்த நகரத்தில் ஆஸ்பத்திரி திறக்காததன் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The information is being collected and will be placed on the table of the House as soon as possible.

Christian Prayers

* 504 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கிருஸ்தவ மிஷனரிகள் நடத்தும் உதவிபெறும் பள்ளிகளில் குறிப்பாக ஹாஸ்டலில் உள்ள ஹிந்து மாணவர்களை சர்ச்சுக்குப் போய் தொழும்படியும், பிரார்த்தனையில் கிருஸ்தவ பாடல்களையே பாடும்படியும் கட்டாயப்படுத்தி வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government are not aware of any such practice.

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், 'ஸெகுலர் ஸ்டேட்டில்', இம் மாதிரி மதப் பிரார்த்தனை செய்வதும், மற்ற மதப் பிரார்த்தனைகளுக்கு இடமில்லாமல் செய்வதும் சரியா? அந்த இடங்களில் ஒரு மத சம்பந்தப்பட்ட பிரார்த்தனைக்குப் பதிலாக, காந்திஜி அவர்கள் செய்தது போல் சர்வமத பிரார்த்தனை நடத்த சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரை, பள்ளிக்கூட நடவடிக்கையில் ஒரு ஐட்டமாக பிரார்த்தனையை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. தனியாக, இஷ்டம் உள்ளவர்கள், பிரார்த்தனைகள் நடத்திக் கொள்ளலாம். அவரவர்கள், மற்றவர்கள் உரிமையைத் தெரிந்து கொண்டு சுமுகமாக நடத்தலாம். ஒருவருக்கொருவர் கசப்பும், வெறுப்பும், ஏற்படும்வண்ணம் நடப்பதும் கிளர்ச்சி செய்வதும் கூடாது.

[7th September 1960

இந்த ஹாஸ்டல், பள்ளிக்கூடங்களில், மற்றவர்கள் உணர்ச்சிகளைத் தெரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த வழியில் நடந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: May I know, Sir, whether it is not a fact that in all aided schools and hostels run by Christian Missioneries all non-Christian students are not compelled to participate in the Christian form of prayer?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Prayer is not compulsory but it is purely voluntary.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, this is a question relating to schools. Sir, is the Hon. Minister aware that in colleges run by Christian Missionaries students are fined Rs. 2 per day, if they do not attend prayer classes especially Hindu Students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No instance has been brought to my notice.

E.S.L.C. Examination

* 505 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இவ்வாண்டு எட்டாம் வகுப்புக்குண்டான சர்க்கார் பரீட்சையில் கேள்வித்தாள்கள் கடினமாக இருந்தது உண்மையா?

(ஆ) அப்படியானால், அரசாங்கம் இது விஷயமாய் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) There was a complaint that two or three questions in the paper on Elementary Mathematics were a bit difficult to answer for an average pupil.

(ஆ) This is a matter for the Board of Examiners to consider.

SRI S. M. ANNAMALAI: இப்படி ஸிலபஸில் இல்லாத சில கணக்குகளைக் கொடுத்ததால், பல மாணவர்கள் தவறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சலுகைகள் தரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது சர்க்காரோ, இந்த சட்ட சபையோ குறுக்கிட்டு செய்யக் கூடிய காரியம் இல்லை. அதற்கென்று ஒரு போர்டு இருக்கிறது, அது இதையெல்லாம் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is it a fact that compared to previous years the passes during this year were very low, as low as 25 per cent in the Elementary School-Leaving Certificate Examination?

MR. SPEAKER: How do the Govenment know that? If the Hon. Minister answers, I have no objection.

7th September 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have any opinion about the low percentage of passes and what the reasons are for that.

Adulteration (foodstuffs)

* 506 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கிழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) உணவு பொருள்களிலே கலப்படம் செய்து விற்பனை செய்ததற்காக 1960-ம் வருடத்திலே எத்தனை பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் ?

(ஆ) உணவுப் பொருள்களிலே கலப்படம் செய்து விற்பனை செய்வதைத் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன விசேஷ நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) During the period from 1st January to 31st May 1960, 728 persons were convicted.

(ஆ) Under the provisions of the Prevention of Food Adulteration Act necessary action is taken to prevent the manufacture and sale of any adulterated foodstuffs. This Act provides for severe and deterrent punishments including imprisonment of offenders. Deterrent penalties like imprisonment and heavy fines are producing desired results. Food Inspectors have been appointed in 157 local bodies in the State for enforcing the provisions of the Act.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், நகரங்களிலே, குறிப்பாக கிராமங்களிலேகூட, கலப்படம் இல்லாத உணவுப் பொருள்களைப் பார்க்கிறதே அரிதாக இருக்கிறது. சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்டு வரும் நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக இல்லை. பொது ஜனங்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆதலால், அது சம்பந்தமாக சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது இருக்கிற சட்ட பிரகாரமே தண்டனைகள் ரொம்பப் பிரமாதமாக இருக்கிறது. முதல் தடவை குற்றத்திற்கு, ஒரு வருஷ சிறைத் தணடனை, ரூ. 2,000 'ஃபைன்'; இரண்டாவது தடவை குற்றமானால், இரண்டு வருஷத் தண்டனையும், ஃபைனும்; மூன்றாவது குற்றத்திற்கு, நாலு வருஷ சிறை, ஃபைன் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. இப்போது, நிறைய இன்ஸ்பெக்டர்களெல்லாம் வைத்து தடைகள் பண்ணுவதால், கலப்படம் செய்வது குறைந்து கொண்டே வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Fire accident (Mental Hospital)

* 507 *Q.*—SRI A. A. RASHEED : } SRI A. VEDARATHNAM : } Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of damage caused to Mental Hospital due to a fire on 26th June 1960?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Rs. 25,000.

Sri A. A. RASHEED : Sir, May I know the cause of action and is it a fact that the condition of the Mental Hospital patients worsened after the fire accident?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : This has nothing to do with the condition of the patients of the Mental Hospital. This fire is reported to have taken place on account of short circuit in electrical wiring.

Sri A. VEDARATHNAM : இந்த விபத்தினால், உயிர் சேதமோ, வேறு அபாயமோ ஏற்பட்டதுண்டா ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : நல்ல வேளையாக அப்படி ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

Primary Health centres

*** 508 *Q.*—Sri N. R. THIAGARAJAN :** கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மதுரை ஜில்லாவில் எத்தனை பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் திறக்க திட்டமிடப்பட்டது ?

(ஆ) அவைகளில் எத்தனை எங்கெங்கு திறக்கப்பட்டது ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (*a*) Eight, Sir.

(*b*) Six centres have so far been opened at the following places :—

1. Dhadicombu.
2. Natham.
3. Thirupparankundram.
4. Dombacheri.
5. Alanganallur.
6. Athoor.

Sri N. R. THIAGARAJAN : ஆறு சென்டர்கள் என்றால், பாக்கியெல்லாம் எப்பொழுது திறக்கப்படும் ? 503-வது கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், மேசையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். இந்த வரிசையில் ஒன்றும் இல்லை . . .

Mr. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்பொழுதே அதைச் சொல்லியிருக்கவேண்டும்.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : இந்த நிலையங்களையெல்லாம், அவ்வப்பொழுது ஏற்படுத்தி வருகிறோம். கொஞ்சம் தாமதம் என்றால், அதற்குக் காரணம் போதுமான டாக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது முன் வருகிறார்கள்; இனி துரிதமாகத் திறக்கப்படும்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் (ஸ்ரீ தியாகராஜன்) அவர்கள் 503-வது கேள்வியின் பதிலைச் சரியாகப் படிக்கவில்லை. will be placed............ as soon as possible என்று இருக்கிறது. அதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று தோன்று கிறது. இன்றைக்கு வைக்கிறோம் என்று இல்லை.

Community Development Projects

* 509 *Q*.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப் பாரா— 9 a.m.

(அ) நம் மாநிலத்திலுள்ள (i) இரண்டு பிர்க்காக்கள், (ii) ஒரு பிர்க்காவிலுள்ள சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகள் எத்தனை ?

(ஆ) இவைகள் எந்த அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுகின்றன ?

(இ) வடாற்காடு மாவட்டம் போளூர் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மக்கள் தொகை எவ்வளவு ?

(ஈ) அதை இரண்டு சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளாகப் பிரிக்க உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) (i) Number of blocks consisting of one firka 71

(ii) Number of blocks consisting of one firka and part of firka or firkas 108

(iii) Number of blocks consisting of one or more part firkas only 62

(iv) Number of blocks consisting of two or more firkas, *or*, two firkas and part firka or firkas 124

The blocks in the Kanyakumari district numbering 9 cannot be classified on the above basis.

(*b*) According to the All-India Scheme, each block is expected normally to consist of about 100 villages with a population of about 66,000.

(*c*) 99,591.

(*d*) No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், அதிகப்படியான மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் போளூர் சமுதாய நல திட்டத்தை அங்கு அமைத்திருக்கிறார்கள். அதே காரணமாக சுண்டசாலையிலும் அதிகப்படியான மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அங்கு சமுதாய நல திட்டத்தை பிரிக்க சர்க்கார் முன்வந்திருக் கிறார்கள். அங்கு மலை ஜாதியினர் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த திட்டத்தினால் எந்த விதமான பலனும்

[7th September 1960

கிடைக்கவில்லை. அதன் காரணமாக இந்த இரண்டு பிர்க்காக் களையும் அவர்களுக்கு பயன் கிடைக்கும் அளவில் இரண்டு சமுதாய நல திட்ட பகுதிகளாக பிரிக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தக் கேள்வியின் 'டி' பகுதிக்கு "நோ ஸார்" என்று பதில் சொல்லி இருக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: இரண்டு பிர்க்காக்கள் கொண்ட பகுதியில் ஒரு பிர்க்காவில் சில கிராமங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு தொடர்ச்சியாக எடுக்காமல் இடைவெளி இருப்பதாக இருக்கிறது. அப்படி சில கிராமங்கள் வருகின்றன. அதில் 'கன்டிகுவிட்டி' இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM 'கன்டிகுவிட்டி' இல்லாமல் இருப்பது நியாயம் இல்லை என்று இருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதைப்பற்றி எழுதி அனுப்பினால் அதை கவனிக்கலாம்.

Leprosy.

* 510 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில ளிப்பாரா—

(அ) 1960-61-ல் நம் ராஜ்யத்தில் குஷ்டரோக நிவாரண வேலைகளை நடத்துவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தாரால் ஒதுக்கப் பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) இத்தொகை மூலமாக என்னென்ன விதமான குஷ்ட ரோக நிவாரண வேலைகள் நம் மாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) The particulars required are being collected and will be placed on the table of the House as early as possible.

College of Integrated Medicine

* 511 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the hospital and college buildings, of the College of Integrated Medicine, Madras; and

(b) if so, whether necessary teaching staff and doctors and nurses have been appointed therein?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

7th September 1960]

Javadu Hill Tribes.

*512 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் ஆண்டில் கவர்னர் அவர்கள் வடஆற்காடு மாவட்டம் செங்கம், சென்றபோது ஜவ்வாது மலை மலைவாசிகளுக்குத் தனியாக தேசீய அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மக்களால் மனு கொடுக்கப்பட்டதா ?

(ஆ) அவர்களின் கோரிக்கைகள் யாவை ?

(இ) அப்படியானல், அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) No, Sir.

(ஆ) & (இ) Do not arise.

Elementary Schools (Gobichettipalayam)

*513 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, கோபிச்செட்டிபாளையத்தில் ஏற்படுத்தப்போகும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதேசத்திலே ஆறு வயது முதல் ஏழு வயதான பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பதற்கு லாயக்கான சிறுவர் சிறுமியர் எத்தனை பேர் ?

(ஆ) இவர்களுள் ஹரிஜன சிறுவர் சிறுமிகள் எத்தனை பேர் ?

(இ) மேற்கண்ட கோபிச்செட்டிபாளையம் பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதேசத்தில் கட்டாயக் கல்வி அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) 1,481 boys and 1,101 girls.

(ஆ) 271 boys and 203 girls.

(இ) Yes, Sir, in six revenue villages in 1960–61.

Soil testing.

*514 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள "The Soil Testing Laboratory" மூலமாக எத்தனை தடவை "Soil Testing" செய்யப்பட்டது ?

(ஆ) விவசாயிகளிடமிருந்து "Soil Testing"-க்காக எத்தனை "Samples" அனுப்பப்பட்டன ?

[7th September 1960

(இ) அவைகளுள் எத்தனை "Samples" பரீட்சை செய்யப்பட்டன ?

(ஈ) "Fertility of the soil" பற்றி எத்தனை தடவை **Government Agricultural Chemist** எடுத்துரைத்தார் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Soil samples—535. Water samples—32.

(*b*) 701 soil samples.

(*c*) 198 soil samples.

(*d*) The Government Agricultural Chemist, whenever he goes for inspection of sites for starting State Seed Farms in the State or for starting Model Orchards along with other specialists, used to speak to the ryots of the locality, about the needs of soil testing and the availability of free services which the Government offers through Soil Testing Service at Coimbatore. Such tours have been undertaken by the Government Agricultural Chemist six times during 1960 up to the month of June.

Ayahs

*** 515 Q.—SRI P. G. MANICKAM** : கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

1960-61-ஆம் ஆண்டு எத்தனை தாய்களுக்கு **(Thayis)** எந்தெந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே பயிற்சி கொடுக்கப்படும் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Nine hundred Thayis are proposed to be trained during 1960–61. In the first instance training will be given to 450 Thayis, in the Primary Health Centres at the following places—

1. Kaniyambadi Valley under the Agency of Project Implementation Committee, North Arcot district.
2. S. V. Nagaram.
3. Vettavalam.
4. Thirunavalur.
5. Uthiramerur.
6. Vellakoil.
7. Dombacheri.
8. Vellalore.
9. Kilarajakularaman.
10. Peraiyur.
11. Bagalur.
12. Chinnadarapuram.
13. Konulampallam.
14. Alangudy.
15. Keela Iral.
16. Vadakkankulam.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

7th September 1960]

The remaining 450 candidates will be given training before March 1961 in Primary Health Centres which will be selected soon.

Sri P. G. Manickam : ஒவ்வொரு ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களிலும் தாய்களை நியமிக்கப்படுவது மிகவும் நல்லதாகையால் எல்லா செண்டர்களிலும் அவ்வாறு நியமிப்பதைப் பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu அவ்வித பயிற்சி கொடுப்பதற்கும் அப்படிப்பட்ட பயிற்சிக்கு வேண்டிய வசதியெல்லாம் எங்கெங்கே இருக்கிறதோ அந்தந்த இடங்களில் அப்படிக் கொடுப்பதுதான் முக்கியமான கொள்கை. இந்த 900 பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க எந்த முறையில் நல்லதாகக் கொடுக்கமுடியுமோ அந்த வகையில் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Sri K. B. S. Mani : இப்படிப்பட்ட தாய்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க எங்கே தாய் பயிற்சி முகாம்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன? அவர்கள் 'டெஸ்ட்' பாஸ் செய்திருக்கிறார்களா?

The Hon. Sri M. A. Manickavelu : எங்கேயெல்லாம் சுகாதார நிலையங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது.

Motor-cycle

* 516 *Q.*—**Sri P. G. Manickam :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) அயல் நாடுகளுடைய உதவியோடு குறைந்த விலையில் மோட்டார் சைக்கிள்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்று சென்னை ராஜ்ஜியத்தில் ஏற்படுத்த உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியாயின் அதன் விவரங்கள் யாவை?

The Hon. Sri R. Venkataraman : (அ) & (ஆ) The Enfield India, Limited, have a scheme for manufacturing in their existing factory at Tiruvothiyur annually 6,000 motor scooters and 9,600 two-stroke engines of low horse power which can be fitted to scooters and light-weight motor-cycles, with the technical collaboration of a company in the United Kingdom. The Government of India have granted a licence to the Enfield India Limited for this purpose under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951.

Sri P. G. Manickam : இந்த தொழிற்சாலை எப்பொழுதிலிருந்து ஆரம்பமாகும்?

The Hon. Sri R. Venkataraman : இது நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக சில இனங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[7th September 1960

Waste lands

*** 517 Sri P. G. MANICKAM :** கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான விவசாயத்துக்கு லாயக்காக உள்ள தரிசு நிலங்களிலே ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் எவ்வளவு?

(ஆ) இந்நிலங்களில் இதுவரைக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்கள் எத்தனை எக்கர்கள்?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (அ) and (ஆ). The extent of cultivable waste lands reserved for Harijans for the entire state is 33,211.48 acres out of which an extent of 14,843.78 acres has been assigned to them.

Sri P. G. MANICKAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை எக்கர் பூமி ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்க இருக்கிறது என்ற ஒரு குறிப்பை அனுப்பும்படியாக சர்க்கார் ஒரு அறிக்கை விட்டிருந்தது. அதன் பிறகு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய பவானி தாலூகாவுக்கு வந்தபோது சுமார் 100 எக்கராவுக்கு 2,000 பட்டாக்களை ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்கி இருக்கிறார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கிறது. அப்படி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் செய்தால் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் நன்றாக வாழ வழி ஏற்படும். அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி பட்டா வழங்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : அப்படி பட்டா வழங்குவதற்கு உடனடியாக எல்லாவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது சம்பந்தமாக அவ்வப்போது அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவும் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். சாத்தியமான நடவடிக்கைகள் என்னென்ன எடுக்க வேண்டுமோ அவைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Panchayats

*** 518 *Q.*—Sri P. G. MANICKAM :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) பிளாக்குகள் (Block Development Scheme) உள்ள பிரதேசங்களிலே இன்னும் எத்தனை பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்க வேண்டும்?

(ஆ) பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தப்படப் போகும் பிரதேசங்களிலே இன்னும் எத்தனை பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும்?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : (*a*) The particulars required for answering the Question have been called for from the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

7th September 1960]

(*b*) It is presumed that the Hon'ble Member refers to the number of Panchayats yet to be constituted in the areas where the Panchayat Union Councils will be established on 2nd October 1960. The areas have been entirely covered by Panchayats and their total number is 2,772.

Residential Quarters (Doctors)

* 519 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரெவின்யு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) முதலாவது, இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டக் காலத்திலே பிரதம சுகாதார நிலையங்களிலே வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு, எத்தனை குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டப்பட்டன?

(ஆ) மற்ற சிப்பந்திகளுக்கு எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) The information is being gathered and will be placed on the table of the House as soon as possible.

Fountain pen

* 520 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை மாகாணத்தில் எந்தெந்த தொழிற்சாலைகளிலே பவுண்டன் பேனாக்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Particulars for answering the question are being collected and they will be placed in the Legislature Library as soon as possible.

Press Censorship.

* 521 Q.—SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் முதல அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் 1960 ஜூலை மாதம் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது இந்த ராஜ்யத்தில் செய்தித் தணிக்கைக்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்களா?

(ஆ) அதன் பலன் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI P. S. CHINNADURAI : மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த காலத்தில் வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமான செய்திகளையெல்லாம் சர்க்கார் முதலில் பரிசீலனை செய்த பிறகு தான் பத்திரிகைகள் வெளியிடவேண்டுமென்ற அளவில் சொல்லி விட்டு இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் எந்த பதில் சரியானது என்பதை தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த மாதிரி அதிகாரம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அம்மாதிரி ஏதாவது இருக்கிறது என்று எனக்கு தெரியப்படுத்தினால் அதை வைத்துக் கொண்டு இனிமேலாவது அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முயற்சி பண்ணுகிறேன்.

Women's welfare

* 522 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் மாதர் நல இலாகா ஸ்டேட் அட்வைசரி கமிட்டியில் மொத்தம் எத்தனை அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள்? இவர்களுள் ஹரிஜனங்கள் எத்தனை பேர்?

(ஆ) மாதர் நல இலாகா மூலமாக கிராமங்களில் என்னென்ன வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There are 12 members. There is no Harijan Member in the Committee.

(b) A three-fold programme under Social Education, Pre-Basic Education and Cottage Industires is being implemented by the Women's Welfare Department in the villages. Instructions in such subjects as Home Science, First Aid, etc., and training in simple handicrafts like spinning, tailoring, etc., and also in remuneratives handicrafts are given to women of the villages. Pre-Basic classes are conducted for the benefit of children.

SRI K. B. S. MANI : இந்த மாதர் நல இலாகா பொதுவாக ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமாக சேவை செய்வதில் அக்கறை காட்டவேண்டியிருப்பதனால் இந்த பன்னிரண்டு மெம்பர்கள் கொண்ட கமிட்டியில் இனிமேல் ஹரிஜனங்களுக்கும் இடம் கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் கவனிக்க ஹரிஜனங்கள் இருந்தால் தான் முடியும் என்ற கருத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் நீக்கிவிடவேண்டும். ஹரிஜனங்களுடைய நலனின் இனி ஹரிஜனங்கள் அல்லாதாருக்கும் அதிக சிரத்தை ஏற்படுவதற்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும்.

Diversified courses

* 523 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Higher Secondary Schools (High Schools) in the State where diversified course (functional or professional) were adopted during the last three years;

(b) the nature of these courses;

(c) whether any equipments (by way of mechanical implements) were allotted and purchased in various High Schools in the Kanyakumari district before the reorganization and whether they are utilised; and

7th September 1960]

(d) the cost of equipments (mechanical) in the S.L.B. High School, Nagercoil and whether they are put to use?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A statement[a] is placed on the Table of the House.

(c) Prior to the reorganisation of States, equipment was supplied to the schools in Kanyakumari district by the Travancore-Cochin State. The courses opened then are being continued, and the equipment is being utilised.

(d) A rough estimate of the cost of all the articles of equipment supplied by the erstwhile Travancore-Cochin State to the school for both the Engineering and Secretarial courses is Rs. 60,000 (Rupees sixty thousand only). Since the equipment for the Engineering course was found to be inadequate, a sum of Rs. 2,000 was sanctioned by the Director of Public Instruction, Madras, and the required equipment was purchased. The equipment is being put to use.

Salary (teachers)

*524 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) உதவி பெறும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் வேலை பார்க்கும் ஹையர் கிரேட், ஜூனியர் கிரேட் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், நகராண்மைக் கழகம், சர்க்கார் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கும் மேற்படி ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள விகிதத்தில் வித்தியாசம் உண்டா ?

(ஆ) அப்படியானால், என்ன வித்தியாசம் ?

(இ) இந்த வித்தியாசங்களை நிவர்த்திக்குமாறு கேட்டு அரசாங்கத்திற்கு ஆசிரியர்கள் சங்கங்கள் விண்ணப்பித்திருக்கின்றனவா ?

(ஈ) அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The scales are as follows :—

	RS.
Government schools	30—1—50.
Schools under Local bodies	30—1—45.
Schools under Aided agencies	30—1—33.

(c) Yes, Sir.

(d) The Madras Pay Commission has recommended the removal of the disparity. The matter is under consideration.

[a] Printed as Appendix IV on page 408 infra.

[7th September 1960

SRI A. VEDARATHNAM : பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் கண்டபடி இப்போது ஏற்பட்டுள்ள வித்தியாசத்தைச் சரிகட்டுவது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், இதற்கு முந்திய வித்தியாசங்களை ஒழிக்க ஏதேனும் பரிகாரம் தேடப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முந்தைய வித்தியாசத்தைத்தான் புதிய உத்தரவின் மூலம் ஒழிக்கப் போகிறோம்.

Seminars

* 525 Q.—SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether Seminars in Block Development Department to exchange ideas are being held in the State;

(b) if so, the various kinds of Seminars and the period and the area within which they are being held;

(c) the objects of these respective Seminars in detail; and

(d) when the next Seminars in Salem district are to be held?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes.

(b) The various kinds of Seminars held are—

(i) Regional Seminars of Officials and non-officials;

(ii) Seminars on 'Social Education';

(iii) Panchayat Development Seminars; and

(iv) Seminars of Grama Sevaks and Sevikas.

In all cases except the Seminars of Gramasevaks, the Seminars are held as and when considered necessary. No rigid instructions regarding grouping of districts and the periodicity of their holding have been issued by the Government. The Seminars of Gramasevaks are held once in a year at places and dates to be determined by the Collectors.

(c) General exchange of experiences and ideas.

(d) No decision has been taken regarding Seminars to be held hereafter.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : சர்க்கார் ரீஜினல் செமினார் என்று அபிஷியல், நான்-அபிஷியல் கூடி நடந்து வருகிறது. இவைகள் அனுபவத்தில் மிகவும் உபயோகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அவைகளை அடிக்கடி நடத்த ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது. அதைத் தொடர்ந்து அடிக்கடி அந்த அந்த ஜில்லாக்களிலேயாவது நடத்த ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் வருவதனால் அதன் மூலம் இந்தப் பரிசீலனை நடைபெறும்.

Sri A. GOVINDASAMY: அகில இந்தியாவுக்கும் சமுதாய நலத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்வதற்கும், ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் முசௌரியில் ஒரு நிலையம் இருப்பது போல சென்னை ராஜ்யத்திலே ஒன்றை ஏற்படுத்த நமது அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இது செமினாரைப் பொறுத்தது.

Blocks (Delimitation)

* 526 *Q*.—Sri S. NAGARAJA MONIGAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any representations were made to the Government that the existing system of delimitation of blocks on the basis of population only is causing hardship to people of the thinly populated regions and that delimitation should be remodified on the basis of area also; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: (*a*) No such representation has been received. The assumption, however, that blocks are delimited on the basis solely of population strength is not correct.

(*b*) Does not arise.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR: தற்போது எங்களுக்குக் கொடுத்துள்ள பட்டியலில் சேலம் ஜில்லாவில் பதினேழு ப்ளாக்குகள் என்றால் அதிக பரப்பளவுக்கு ஒரு ப்ளாக் என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறுபதினாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு ஒரு ப்ளாக் என்றால் அதையும்விட அதிகமான ஜனத்தொகை உள்ள பகுதியும்கூட ஒரு ப்ளாக்காக அமைத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ப்ளாக்குக்கு 17 லட்சம் ரூபாய் செலவிடுவது என்கிறபோது அதிக ஜனத்தொகை உள்ள இடத்திலும் இது தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதை ஆராய்ந்து விஸ்தீர்ணம், ஜனத்தொகை இந்த அடிப்படையில் ப்ளாக்குகளை மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இது வெறும் ஜனத்தொகை மட்டும் அல்ல, பிற்போக்கான நிலைமை, பரப்பளவு ஆகிய எல்லாவற்றையும் மனதில் கொண்டுதான் இந்த ப்ளாக்குகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. அப்படித்தான் நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அதைப் பரிசீலனை செய்து மாற்றுவது என்பது முடியாத காரியம். ஏதேனும் தனிப்பட்ட இடத்தில் கஷ்டம் இருந்தால் அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

Elementary Schools

* 527 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM : *கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—*

(அ) 1960-ஆம் வருடத்திலே, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் எத்தனை ஆரம்பப் பாடசாலைகள் உயர்நிலை (Higher Elementary Schools) *ஆரம்பப் பாடசாலைகளாக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன ?*

(ஆ) இவைகளுள், எத்தனை ஆரம்பப் பாடசாலைகள் உயர்நிலை ஆரம்பப் பாடசாலைகளாக்கப்பட்டன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) Proposals were received in 55 cases.

(ஆ) Permission has been granted in 43 cases.

SRI P. G. MANICKAM : *சில பள்ளிகளிலே—இரண்டு மைல்களுக்கு உள்ளே உள்ள இடங்களில் அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், ஆகவே பக்கத்தில் இருக்கிற கிராமங்களிலும் அதிக மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் ஆகவே உயர்நிலைப் பள்ளியாக சில ஆரம்பப் பள்ளிகளை மாற்றலாம் என்றும் ஜில்லா போர்டு சிபார்சு செய்தும், இன்ஸ்பெக்டர்கள் சிபார்சு செய்தும் மேலதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட கேஸ்கள் ஏதாவது இருப்பினும் அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து உயர்நிலைப்பள்ளியாக ஏற்படுத்துவார்களா ?*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : *உத்தரவு போடவேண்டியவர்கள் 'டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரெக்ஷன்' தான். சிபார்சு செய்கிறவர்களே செய்ய முடியாது. கீழே இருப்பவர்கள் சிபார்சு செய்வதை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்பது இல்லை.*

Community Development

* 528 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM : *கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—*

(அ) 1960-ஆம் ஆண்டு, ஜூன், 6-ம் தேதி முதல் 11-ம் தேதி வரை ஸ்ரீநகரில் நடந்த அகில இந்திய சமுதாய அபிவிருத்தி மகாநாட்டிலே சென்னை ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளாக யார் யார் அங்கம் வகித்தார்கள் ?

(ஆ) இம்மகாநாட்டிலே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை தீவிரமாக அமுல் நடத்துவதற்காக என்னென்ன விதமான முறைகள் பின்பற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : *(அ)* The following Officers were deputed to attend the Annual Conference at Srinagar :—

1. Sri R. A. Gopalswami, I.C.S., Development Commissioner, Madras.

7th September 1960]

2. Sri G. Venkatachalapathy, Additional Development Commissioner, Madras.

3. Sri A. Venkatesan, I.A.S., Director of Agriculture, Madras.

(ஆ) The Annual Conference on Community Development held recently at Srinagar is the latest of a series of Annual Conferences of the Development Commissioners of all States in the Union in which certain heads of Development Departments also take part. These Conferences afford opportunities for discussing the progress achieved and the difficulties encountered in implementing the Community Development Programme. The Conference at Srinagar has made a number of recommendations. The most important of these deal with the steps that should be taken for increased production in agriculture, and allied industries and about what the panchayat and associate organisations can do in the field of development. A copy of the main recommendations and conclusions of this Conference is placed in the Library of the Legislature.

SRI P. G. MANICKAM: தேசீய அபிவிருத்தித் திட்டமானது தற்போது 'ஃபஸ்ட் ஸ்டேஜ்', 'செகண்டு ஸ்டேஜ்', என்று இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது 'ஸ்டேஜில்' சரியானபடி முன்னேற்றம் காணாவிட்டால் மூன்றாவது 'ஸ்டேஜ்' கூட ஏற்படுத்தலாம் என்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஏதாவது கலந்து ஆலோசித்து சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தச் சிபார்சுகளின் நகல் சட்டசபை லைப்ரரியில் இருக்கிறது. அதைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: ஸ்ரீநகர் மகாநாட்டில் பஞ்சாயத்து விஷயமாக பஞ்சாப், ஒரிசா போன்ற மாகாணங்கள் செய்திருக்கும்படியான முடிவுபற்றி சென்னை ராஜ்யமும் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நாம் இதுபற்றி ஒரு சட்டமே செய்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டப்படிதான் நாம் நடக்கமுடியுமே தவிர மற்ற ராஜ்யங்கள் செய்திருப்பது என்ன என்று பார்த்துச் செய்யமுடியாது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஸ்ரீநகரில் நடந்த மகாநாட்டில் ப்ளாக்குகள் பிரிப்பதுபற்றி ஏதாவது ஆலோசிக்கப்பட்டதா? இதுவரையில் பிரிக்கப்பட்ட ப்ளாக்குகளை மாற்றி அமைக்கும் யோசனை உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தச் சிபார்சு லைப்ரரியில் இருக்கிறது. அதைப் படித்து பார்த்த பிறகு ஏதாவது விஷயம் தெளிவுபடுத்தப்படவேண்டும் என்றால் கேட்கலாம்.

Teachers (Recruitment)

* 529 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI :
SRI M. P. SARATHI : } கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கிழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பள்ளிகளில் உயர் பதவிகளில் சர்க்காரே நேரடியாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விபரமென்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No Sir; in the case of posts in Government schools only, the appointments are made by Government or by Officers of the Education Department as the case may be.

(b) Does not arise.

Engineering graduates

* 530 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாகாணத்திலே தற்போது எத்தனை இஞ்ஜினியரின் பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள் ?

(ஆ) மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இன்னும் எத்தனை இஞ்ஜினியரிங் பட்டதாரிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்படவேண்டும் ?

(இ) வருடந்தோறும் எத்தனை இஞ்ஜினியர் பட்டதாரிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The Government have no information.

(b) It has been estimated that roughly 2,200 degree holders will be required for employment under the State Government.

(c) At present, the sanctioned intake in all the Colleges in the State is 1,157. It is proposed to increase this by 560 more during the Third Plan.

SRI P. G. MANICKAM : அதிகமான இஞ்ஜினியரின் பட்டதாரிகள் தேவையாக இருப்பதனால், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகள் போதியதாக இல்லை. ஆகையால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அதிக கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிதான் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போதிய என்ஜினியரிங் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிப்பதாகச் சொன்னேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளில் அதிகமான மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்வதுபற்றி பரிசிலனையில் இருக்கிறது.

7th September 1960]

Schools (Javadu Hills)

* 531 *Q.*—Sri S. M. ANNAMALAI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜவ்வாது மலையில் காட்டிலாகாவினால் நடத்தப்படும் பள்ளிகள் எத்தனை ?

(ஆ) இதில் ஆசிரியர்கள் இல்லாத பள்ளிகள் எத்தனை ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : (அ) Nine.

(ஆ) Nil.

Sri S. M. ANNAMALAI : ஜவ்வாது மலையில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் எத்தனை ஆசிரியர்கள் ஜவ்வாது மலையிலேயே குடியிருக்கிறார்கள் ? அங்கே யாரும் குடியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறைகூட சரியாக வருவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு குடியிருக்க தனியாக வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : என்னிடத்தில் அவர்களின் எண்ணிக்கை மட்டும்தான் இருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களுக்கு தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

Mr. SPEAKER : I think hon. Member Sri Kalyanasundaram wanted some questions to be answered. May I know what that question is?

Sri M. KALYANASUNDARAM : Sir, when question No. 493 given notice of by hon. Member Sri Palanisami was called, I was not here. I request that that question may please be answered now. I am putting that question on behalf of hon. Member Sri Palanisami, Sir.

Mr. SPEAKER : I have no objection.

* 493 *Q.*—Sri N. K. PALANISAMI : }
Sri M. P. SARATHI : } Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government's attention has been drawn to the press statement made by Dr. Smelikov, Soviet Deputy Minister for Trade at Madras on 28th May 1960 that the Soviet Government would consider if request for help is sought by the Government to establish an oil industry; and

(*b*) if so, the steps taken thereon?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) This is a matter for the Government of India to consider at the appropriate time.

Mr. SPEAKER : Questions are over.

[*Note*.—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

IV ANNOUNCEMENTS.

(1) SERVICE OF NOTICE ON THE HON. SPEAKER BY THE HIGH COURT OF MADRAS.

MR. SPEAKER : I want to inform hon. Members that I have been served with a notice by the High Court of Madras in the case 'Sri A. Ramachandran *v*. Hon. Speaker, Writ No. 876 of 1960', directing that I should appear personally or by advocate on the 4th October 1960 at 10–45 a.m. before the High Court of Judicature at Madras to show cause why the petition of Sri Ramachandran should not be complied with. This petition is for the purpose of issue of a writ in the nature of Mandamus directing me as Speaker of the Madras Legislative Assembly to forbear from allowing consideration or discussion of the Privilege Motion tabled by Mr. Lazar or any other motion of a like nature put down for consideration by the Madras Legislative Assembly on the 7th September 1960 or any adjourned date.

Article 212 of the Constitution reads as follows :—

(1) The validity of any proceedings in the Legislature of a State shall not be called in question on the ground of any alleged irregularity of procedure.

(2) No Officer or Member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order in the Legislature shall be subject to the jurisdiction of any Court in respect of the exercise by him of those powers.

As per this constitutional provision, I feel that I cannot be and do not propose to be subjected to the authority of any Court in the exercise of my powers (Cheers).

V.—PRIVILEGE MATTERS.

(1) NOTICE ISSUED BY THE HIGH COURT TO THE HON. SPEAKER.

MR. SPEAKER : I have received notice of a number of Privilege matters. I shall take them one by one. I shall call upon the Members who have given notice to raise them. Then, we shall decide what we should do with them. First of all, I call upon the hon. Member Sri Kalyanasundaram to raise his privilege matter.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I shall now read my Motion

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, may I make a submission? May I know how many Members have given notice of Privilege Motions?

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Kalyanasundaram has given notice of one; the hon. Member Sri V. S. Manikkasundaram has given notice of two; the hon. Member Sri T. Sampath has given notice of one and the hon. Member Sri P. S. Chinnadurai has given notice of one motion. The notices given by the

7th September 1960] [Mr. Speaker]

hon. Members Sri Kalyanasundaram, Sri Manikkasundaram and Sri T. Sampath are Privilege matters and the motion given notice of by the hon. Member Sri P. S. Chinnadurai is an Adjournment Motion. Sri Chinnadurai's adjournment motion covers the same subject as the one contained in the Privilege matters. So, we shall take up the Privilege matters first and then the Adjournment Motion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to make a respectful submission. I suggest that all the Motions may first be read out by the hon. Members who have given notice of them. Let the House know what those motions are about and what is contained in them. Later, you may please call upon the Members to explain their points. Now, for the present, let the hon. Members confine themselves to the reading of the motions. Later, they may make a speech on their motions.

MR. SPEAKER : I agree to the suggestion made by the Hon. Leader of the House. Now, I call upon the hon. Member Sri Kalyanasundaram to read his notice.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I shall now read my notice, Sir, which states—

"Kindly permit me to raise a motion of privilege regarding the notice issued by the High Court to the Speaker, which is an interference with the Privilege of the House to prepare the Agenda".

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : I shall read my notice, which states—

"It appears that the High Court of Judicature at Madras has admitted a petition for the issue of a Writ of Mandamus directing the Speaker of the Madras Assembly to forbear from allowing consideration of the Privilege Motion tabled by Mr. S. Lazar on the ground that such a consideration is in violation of Article 211 of the Constitution of India.

Article 212 (2) lays down that, no officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order, in the Legislature, shall be subject to the jurisdiction of any Court in respect of the exercise by him of those powers.

The petition tends to lower the dignity of the Chair, to interfere with the conduct of the business of this House and to interfere with the freedom of speech of the members of this House. It amounts to a breach of privilege of the Speaker and of the members of this House.

I therefore request that the said matter be referred to the Committee of Privileges for enquiry and report."

I shall now read my second notice. It refers to a petition that has been admitted by the High Court praying that action might be taken against the hon. Member Sri S. Lazar.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a separate motion and refers to a different subject. So, that Motion need not be read out now. It could be taken up separately.

(2) PETITION FOR ISSUE OF WRIT OF MANDAMUS TO THE HON. SPEAKER.

SRI T. SAMPATH: Sir, I shall now read my notice, which states—

"I give notice of the following motion of privilege:—

It is reported in the papers that one Sri A. Ramachandran appears to have filed a writ petition before the Hon'ble High Court of Judicature of Madras requesting the High Court for the issue of Writ of Mandamus calling upon the Hon. Speaker to forbear from proceeding with the discussion on the motion of privilege given notice of and moved by Sri S. Lazar on 5th September 1960 and the High Court appears to have admitted the same and asked the Hon. Speaker through the Advocate-General not to proceed with the discussion.

The said Ramachandran appears to have filed another Writ Petition requesting that the High Court should take proceedings against Sri S. Lazar for contempt of Court, and that the High Court appears to have admitted the same and issued notice to Sri S. Lazar.

The said actions of Ramachandran are in violation of Articles 194 and 212 of the Constitution of India affecting the privileges of this House and of the Member Sri S. Lazar. "I feel that there is a *prima facie* case for referring this matter to the Committee of Privileges."

MR. SPEAKER: Now that the hon. Members have read their notices, they may make a brief speech explaining these matters. The hon. Member Sri Kalyanasundaram may now speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, this is a petition for a Writ to direct the Speaker and to issue an injunction to the Speaker not to allow the Motion of Privilege to be taken for consideration or discussion in this House. Not only with regard to the Motion given notice of by the hon. Member Sri Lazar, but any other Motion that may come up before the House is affected. So, it is a wholesale injunction—of course if it materializes—to the Speaker with regard to what subjects he should allow to be discussed or should not be allowed.

At the outset, I want to make one matter clear. Regarding the merit of Privilege Motion given notice of by hon. Member Sri
9–30 a.m. Lazar, I may state that I am not on that point now. I wish to reserve my comment for that occasion. But now whether the hon. Member Sri Lazar has the right to move such a privilege motion and the Hon. Speaker is in order in having allowed it for discussion or for being raised before this House, is the point relevant now. No doubt Article 211 says that no discussion shall take place in the

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

legislature of a State with respect to the conduct of any Judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties. This article is to prevent such discussion. But which is the authority which is vested with the power to control that? It is no other authority outside this House. It is this House which should decide whether it is a discussion pertaining to the conduct of a Judge or otherwise and how is that authority exercised by this House or by the Hon. Speaker. When once the Hon. Speaker allows it to be raised, it clearly means that he feels that it does not infringe the provisions of Article 211. When the Hon. Speaker gives such ruling there is no force on earth to question that. It cannot be questioned before any Court. That is the position according to the Constitution. In fact my opinion, without meaning any criticism on your ruling, is that you, Mr. Speaker has been very zealously guarding the prestige of the High Court. Perhaps in the fitness of things the High Court thought it necessary to send you greetings on your 61st birthday by a notice like this because it is in recognition of the fact that you have been zealously guarding their (High Court's) prestige in this House. Whenever any hon. Member rose to speak about the conduct of any High Court Judge, you have never tolerated that. That is my experience. Even genuine criticism of the High Court judgment has not been allowed. That is my grievance.

Mr. SPEAKER : You cannot question my ruling.

Sri M. KALYANASUNDARAM : I am not questioning your ruling, Sir. We have to bow before your ruling. Article 212 lays down that the Courts could not inquire into proceedings of the Legislature. That is why Article 212 immediately succeeds Article 211. That is why protection is also given to the officers of this House. The Speaker is an officer of this House. Any hon. Member of this House who presides in the absence of the Speaker is also protected. It is for the Hon. Speaker to decide what subject should be allowed in the Agenda and what should not be allowed. If the High Court thinks of interfering with even the preparation of the Agenda, then what is to happen to this House. Is this House the supreme body representing the will of the people or not? In my opinion it is this House which is the supreme body representing the will of the people and there can be no further authority outside this House to interfere with the activities of this House. What is the position under law? Even if an hon. Member is found guilty of contempt charge what is the action that the High Court could take on a speech made by that hon. Member in this House. They can only have the satisfaction to declare that the speech amounts to a contempt of Court. Beyond that the High Court is powerless. That is the position. That is the limited powers of the High Court. I wish the High Court realises the limitation of its authority.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Even in discussions I think we should not step beyond limits. I think to say that the High Court should have no power will be outside our jurisdiction.

The High Court is an institution which has been constituted under the provisions of our Constitution and we should have the highest regard for the High Court. Therefore even an indirect disrespect cast on the High Court is a disrespect on ourselves and Constitution. Therefore whatever may be the attitude of the High Court and whatever may be the observation of the High Court, as far as this House is concerned we should keep up the dignity of this House and also protect the dignity of High Court. That is our first duty as legislators of this State.

Mr. SPEAKER : I agree with what the Hon. Finance Minister has stated.

Sri M. KALYANASUNDARAM : I am grateful to the Hon. Leader of the House for the valuable advice he has given. I am not anxious to bring down the reputation of the High Court. I want to make that clear. I am only anxious to preserve the dignity of this House and I do not want interference in the rules of this House. But in the way in which things are happening there are symptoms of attack on parliamentary institutions. That is why I want that nothing should be done to attack parliamentary institutions. That is why I have raised this as a matter of privilege. My motion is there more or less on the same subject. Though for a different purpose my motion is there. I was anxious to protect the dignity of this House. I am sorry that the High Court has thought it fit to interfere with the preparation of our agenda, and issued a notice to Hon. Speaker. I think it is posted for further hearing today. I submit that the Hon. Speaker will proceed with the agenda. The Speaker has no eyes to see, no ears to hear except as directed by this House.

Mr. SPEAKER : Why do you anticipate what I am going to do? Do not discuss that subject.

Sri M. KALYANASUNDARAM : I have faith in your capacity to regulate the proceedings of this House. You are protecting our rights. I also thought it my duty to suggest to the Hon. Speaker, as an hon. Member of this House, that instead of referring this matter to the Committee of Privileges—I think the Hon. Speaker thinks it is a matter of privilege—you have already agreed with me and your statement itself shows that . . .

Mr. SPEAKER : My statement was made first. Therefore you have agreed with me. (Laughter).

Sri M. KALYANASUNDARAM : I am prepared to correct myself. That only strengthens my argument. I submit that if you, Mr. Speaker, agree that there is a *prima facie* case for breach of privilege, the matter may be discussed in this House itself and not be referred to the Committee of Privileges.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Before proceeding further I would like to make a submission to you Sir, and the House with regard to the procedure to be adopted here in this House. I think it should be our endeavour to see that whatever might

7th September 1960] [Sri C. Subramaniam].

happen, as I have already stated, we ourselves should be anxious to protect the dignity of the High Court. That does not mean that we should give up the dignity, rights and privileges of this House. In my view both are not contradictory to each other. In the situation which has arisen there are 2 main questions arising according to me. One question is with reference to the person who initiated this proceeding by making allegations with regard to the procedure in this House and also may I respectfully submit challenging the authority of the Hon. Speaker and also casting imputations against the competency of the Hon. Speaker to regulate the proceedings in this House—not only the person who initiated the proceeding but also the person who argued the case before the High Court substantiating the point raised in the affidavit. That is quite a different thing. We need not have any compunction that we have got to express our views.

But there is another matter, as you have pointed out. Article 212 takes out of the jurisdiction of the Courts any matter which pertains to you, Sir, in regard to the conduct and the procedure of this House. We may not discuss this matter without going into Article 211 also and issue of notice by the High Court. I have no doubt in my mind, even though strictly Article 211 will not be infringed, I am sure you, Mr. Speaker, will not allow that to be infringed (I have every confidence that you will do that) still I do not think discussion should go on in a public way like this with the Press here and the gallaries there. I think it would be advisable to clear off the gallaries and have a secret session. On that principle we can have a general discussion in a secret session without giving publicity to the matter we discuss. (Sri M. Kalyanasundaram : I am opposed to it). That is my respectful submission, Sir. Of course it is for you, Mr. Speaker, to decide whether we should have a secret session or not. Under Rule 239 of the Assembly Rules the Speaker whenever he thinks fit, may order strangers to withdraw or the press gallery to be cleared. Even in a secret session if any hon. Member gives expression to the conduct of a Judge, you Mr. Speaker will not allow it because it will infringe Article 211 of the Constitution. You would put a bar on such reference. So, Sir, it is my respectful submission that we may have a secret session. It is for hon. Members of this House to decide. I think it will be in fairness for all hon. Members to have a secret session so that we may discuss these matters, subject of course to rules. It is not as if when we have a secret session we will be infringing rules of procedure and the Constitution. Certain matters need not be given publicity. That is why I respectfully submit that it is better to have a secret session. I am prepared to be guided by your decision, Sir. Ultimately your decision will have to prevail in this matter.

Sri M. Kalyanasundaram : Regarding the suggestion of the Hon. the Leader of the House that the discussion should be held *in camera*, I feel, Sir, that it is not necessary because all the discussion that takes place in the High Court is open to the Press. There is no such discussion *in camera*. After all we are

representatives of the people and we could discuss the matter openly. We are interested not only in keeping the dignity of this House but also the dignity of the High Court. So I do not see why the Hon. the Leader of the House is showing lack of confidence in us. We are responsible Members of this House and you are here to regulate the proceedings, if we do anything out of the way. Why should the Hon. the Leader of the House make the suggestion that the discussion should be held *in camera*? I suggest that it could be held openly so that it may be a corrective to the public opinion. Therefore I submit, Sir, that you can decide the matter and I have no remarks to offer.

MR. SPEAKER : When I allowed hon Member Sri S. Lazar's privilege matter, I did not express any opinion whether it involved a question of privilege or not, though it was argued that the mere fact that I had allowed it to be raised it meant that there is discussion. In this matter, I have no objection to hear the views of the hon. Members. But if there is going to be any reference to the conduct of the Judges, it may be a violation of Article 211 of the Constitution. I agree that the occasion is a unique one. There may be no objection for the discussion of the action of the Advocate. He is not covered by the Constitution. But the Judges are protected. We can go into a secret session. There have been precedents for it. On the 10th February 1955, on a similar privilege matter the House went into a secret session. I have no objection to have a secret session if views are expressed without referring to the conduct of Judges. I have no objection to an open session also. But if the hon. Members infringe or violate Article 211, I will have to call them to order. It will be very difficult for the Members to completely avoid referring to the conduct of the Judges. How am I to know that no reference at all will be made to the conduct of the Judges? Therefore to avoid all complications and embarrasment the House can go into a secret session where Members can talk freely and then resume open session in which a resolution might be passed.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே ரகசியக் கூட்டம் போன்று வைத்து பேசியிருக்கவேண்டும். பேசவேண்டியதை எல்லாம் பேசி தீர்த்துவிட்ட பின்னால் இப்போது ரகசியக் கூட்டம் நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், அதன் காரணமாக பொதுமக்களிடையே சந்தேகம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இதைப்பற்றி ரகசியக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உரிமைப் பிரச்னை பற்றியுள்ள விவாதத்தை ரகசியக் கூட்டத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற சர்க்கார் கட்சித் தலைவருடைய ஆலோசனையைப் பொறுக்க வரையில் என்னுடைய அபிப்பிராயம், இந்த விவாதத்தை வெளிப்படையாக நடத்துவது தான் முற்றிலும் பொருத்தமாக இருக்கும். காரணம் அரசியல்

7th September 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

சட்டத்தினுடைய 211-வது ஷரத்தை இந்த சபையிலுள்ள எந்த அங்கத்தினர்களும் மீறியதில்லை, இனிமேல மீறப்போவதுமில்லை. இது எந்த விதமாக இருந்தபோதிலும் இந்த விவாதம் இந்த சபையில் வெளிப்படையாக நடந்தால்தான் உண்மையாக நாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு சரியான மரியாதை கொடுத்து நடந்து கொண்டதாக இருக்கும். கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நான் இன்னும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ரகசியமாகவோ அல்லது வெளிப்படையாகவோ இதை விவாதித்தாலும் நீதிபதியின் ஒழுக்கத்தைப்பற்றியோ அல்லது அவரது நடத்தையைப்பற்றியோ அங்கத்தினர்கள் யாராவது சொல்லிவிடக்கூடும் என்று அஞ்சி அதனால்தான் ரகசியமாக இதைப்பற்றி விவாதித்தோம் என்கின்ற உணர்வை இதன்மூலம் நாட்டுமக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இதைப் பற்றி வெளிப்படையாக விவாதித்தாலும் சரி, ரகசியமாக விவாதித்தாலும் சரி, நீதிபதியைப்பற்றி பாதகமாக ஒரு வார்த்தைகூட இங்கு பேசப்படும் என்று தாங்கள் கருதுகிறீர்களா? அப்படி பேசினாலும் தாங்கள்தான் சம்மதிப்பீர்களா? எனக்குப் பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது, தாங்கள் அதற்கு சம்மதிக்க மாட்டீர்கள் என்று. ஆகவே ரகசியமாக இதை விவாதிப்பதில் என்ன பயன்? வெளிப்படையாக விவாதிப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும், அதோடு அதுதான் நியாயமானதாகவும் இருக்கும். அதோடு இங்கு வெளிப்படையாக விவாதிப்பதின் மூலமாக நியாயத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைப்பற்றியும் விவரமாக பொதுமக்களும் தெரிந்து கொள்வதற்கு இது ஏதுவாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, ரகசியமாக விவாதித்தாலும், பின்னால் இங்கே இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதிகளுக்குப் போகும்போது என்ன நடந்தது என்று கேட்டால், நடந்த விஷயங்களை சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். என்னைப்பொறுத்த வரையில் இதைப்பற்றிக் கேட்கும் போது சொல்லாமல் இருக்க முடியாது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I agree that an open discussion may place restraint on the hon. Members to be careful not to infringe Article 211. (Sri M. Kalyanasundarm : You are correct.) That is perhaps the view expressed by hon. Members Sri M. Kalyanasundaram and Sri P. S. Chinnadurai and also Sri T. L. Sasivarna Thevar. They are entitled to have their views. I do not propose to impose my point of view but the final authority is the Hon. Speaker.

MR. SPEAKER : It is a fact that this House is the supreme authority. I am elected by this House. Whatever direction this House gives, it will prevail. If it is the desire of this House that we must have open discussion, I have not the slightest objection. Now let me take the sense of the House.

The question is—

'That the House do have an open discussion on this matter.'

The motion was put and carried.''

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

Sri M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான அரசியல் பிரச்னை. நம் நாட்டிலே ஜனநாயகம் வளர வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். ஜனநாயக முறையில் சோஷியலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டும், வர்க்கபேதங்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்று அநேகமாக இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற கட்சிகள், ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கும் ஸ்தாபனங்கள் எது என்று திட்டவட்டமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன்கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு ஜனநாயக அமைப்பில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள், அதாவது பார்லிமெண்ட், சட்டசபை போன்ற ஸ்தாபனங்கள், ஆகியவைதான் மக்களின் ஆதிபத்திய உரிமையை பாதுகாக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள். அந்த ஸ்தாபனங்களின் எந்தச்சதிகார உரிமையையும் கட்டுப்படுத்த வழிகள் இருக்கின்றன. நிர்வாக அதிகாரிகள் அதிகாரங்களை உபயோகப்படுத்தும்பொழுது அதில் தனிப்பட்டவர்களின் சுதந்திரம் பாதிக்கப்பட்டால், அதை பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு இந்த சபைக்கும் அதிகாரம் உண்டு, உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் அதிகாரம் உண்டு. அதோடு இந்த சபையின் இயற்றப்படும் சட்டங்களை இந்த மந்திரிசபையோ அல்லது நிர்வாகமோ அமல் நடத்தும்பொழுது அதில் ஏதாவது தவறுகள் நடந்தால் அதற்கு பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதற்கு உயர்நீதி மன்றம் இருக்கின்றது. சட்டங்களின் பாதுகாவலுக்கு இருப்பது நீதிமன்றங்கள். இந்த முறையை பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டோடு ஒப்பிடுவது சரியாகாது. பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டைப் பொறுத்தவரை, அது ஏற்பட்ட போது இருந்த நிலைமை, அப்போது இருந்த சரித்திரம் அவைகள் எல்லாம் வேறு. ஆனால் நம்முடைய பார்லிமெண்ட் ஸ்தாபனங்கள் பிறந்த சூழ்நிலை வேறு. அந்நியர் ஆண்டுகொண்டிருந்ததை மாற்றி நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னால்தான் நம்முடைய பார்லிமெண்டும் நம்முடைய சட்டசபைகளும் தோன்றியிருக்கின்றன.

பிரிட்டனில் என்ன சூழ்நிலை? பிரிட்டனில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது முடியரசு. அங்கு நிலவியது தனி நபர் ஆதிக்கம். எதேச்சதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி பார்லிமெண்ட் நடவடிக்கைகளில் தலையிட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சுதந்திரமாக இயங்க முடியாதபடி ஆபத்து இருந்த காலத்தில் முடியரசை எதிர்த்து பார்லிமெண்ட் உரிமைகள் பிறந்தன. இங்கு அதுமாதிரி தனி நபர் ஆதிக்கம் கிடையாது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது மக்கள் உரிமையைப் பாதுகாப்பது மிகவும் முக்கியமானது. அதில், இந்தச் சபையும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும்; நீதி மன்றங்களும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். நான் இப்போது இந்த நியமனத்தைப்பற்றி அபிப்பிராயம் கூற விரும்பவில்லை. இப்போது நாம் இங்கு கவனிக்கவேண்டியது இந்தச் சபைக்கு ஆதிபத்திய உரிமை உண்டா இல்லையா என்பதுதான். கட்டாயம் உண்டு என்றுதான்

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

நான் சொல்லுவேன். இந்தச் சபை எந்தப் பிரச்னைகளை விவாதிக்கலாம், எந்தப் பிரச்னைகளை விவாதிக்கக்கூடாது என்பது இந்தச் சபையின் வரம்புக்கு உட்பட்டதே தவிர, இந்த சபைக்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய எந்தச் சக்திக்கும் உட்பட்டது இல்லை. என்பதுதான் அரசியல் சட்டத்தின் 212-வது பிரிவின் அர்த்தம்.

" Article 212 (2)—No officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order, in the Legislature shall be subject to the jurisdiction of any court in respect of the exercise by him of those powers ".

என்று 212-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அர்த்தத்தைக் கொஞ்சம் கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை நடத்துவதன் பொறுப்பு சபாநாயகருடையது. அந்தப் பொறுப்பில் தவறு ஏற்படுமானால் அதைத் திருத்தக்கூடிய பொறுப்பு இந்தச் சபைக்கும், இந்தச் சபையினால் ஏற்படுத்தக்கூடிய கமிட்டிகளுக்குந்தான் உண்டே தவிர, இந்தச் சபைக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல. இந்தச் சபையிலேயேகூட ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் பாதிக்கப்படலாம். ஒழுங்கினமான தீர்ப்புகளாக இருந்தாலும்கூட (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன் :—" தவறான " என்று சொல்லுங்கள்), தவறான தீர்ப்புகளாக இருந்தாலும்கூட அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாது. அதற்குப் பரிகாரம் என்ன இருக்கிறது? சபாநாயகர்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று தீர்மானம் கொண்டு வரலாம். இந்தச் சபையில் விவாதித்து முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று கோரலாம். இந்த விஷயத்தில் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட உரிமை கிடையாது என்பதுதான் இந்தப் பிரிவின் அர்த்தம். இதன் நடவடிக்கை சம்பந்தமாக எந்த எந்த விஷயங்களை அட்டவணையில் சேர்க்கலாம், எந்த அளவுக்கு விவாதிக்கலாம் ; எந்த அளவுக்கு விவாதிக்கக்கூடாது என்ற விஷயங்களை ஒழுங்குபடுத்தக்கூடிய எல்லா அதிகாரங்களும் சபாநாயகரைச் சேர்ந்தது. அதைக் கோர்ட்டில்கூட விவாதிக்க முடியாது. இந்தச் சபையின் உரிமையைப் பாதுகாப்பது கூட இந்தச் சபையின் பொறுப்பு. முன் காலத்தில் மன்னர்கள் தவறு செய்ய மாட்டார்கள் என்ற கருத்து இருந்தது. அதற்கு எதிராக அந்தப் பயம் வேறு ரூபத்தில் வரும் ஆபத்து இருந்ததைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஜனநாயக ஸ்தாபனத்தின் மீது நீதிமன்றங்கள்பெயரால் இப்பேர்ப்பட்ட தாக்குதல் வர நேர்ந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. என்னுடைய தீர்மானம்கூட இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். ஆயினும், பாதிக்காது என்று நிச்சயமாக நம்புவதற்கும் இடமிருக்கிறது. அரசாங்கம், நீதிமன்றங்கள், சட்டசபை ஆகியவைகளுக்குள்ளே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை நிலவ வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் நல்ல முறையிலே குறைகள் இருந்தால் சுட்டிக் காட்டி தவறுகள் ஏற்படுமானால் தடுத்து நிறுத்தி மூன்றும் இயங்க வேண்டும். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று குரோதங்களை வளர்த்துக் கொண்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th September 1960

போகுமேயானல் ஜனநாயகத்திலேயே மக்கள் நம்பிக்கையை இழக்கக் கூடிய ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே, இந்த "பெடிஷனை" ஹைகோர்ட் அனுமதித்தது சரியா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அதை அனுமதித்தது துரதிருஷ்டமானது. அந்த நோக்கம் நிறைவேறக் கூடியதல்ல. இந்த மன்றத்திலே இருக்கக் கூடிய "மெஜாரிடியினர்" தவறு செய்து விட்டால் கூட, ஐந்து வருஷங் களுக்கு ஒரு முறைதான் பரிகாரம் இருக்கிறது. இதனுல் பாதிக் கப்பட்டவர்கள் இந்தச் சபையில் மெஜாரிடி பொறுப்பேற்று இருக்கக்கூடிய நிதியமைச்சர், போலிஸ் அமைச்சர், முதல் அமைச்சர் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் பொறுப்பு. நான் பிரித்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு மந்திரி மட்டும் குற்றவாளி என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு அதிகாரி குற்றம் செய்தால் கூட மந்திரிகள்தான் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, அமைச்சர்கள் இந்தக் கூட்டுப் பொறுப்பில் செய்யக் கூடிய தவறுகள் நிறைய இருக்கலாம். இந்தப் பிரச்னையை ஜூலை மாதத்திலேயே கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத் திருந்தேன். உயர்நீதி மன்றம் குறுக்கிட்டு விட்டதால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது போய்விட்டது. ஆகவே, இந்தச் சபையில் அமைச்சர்கள் தவறு செய்தால் அதற்குப் பரிகாரம் ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிறகு வரக்கூடிய தேர்தலில், மக்களிடத்தில் இவர்கள் செய்திருக்கும் தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லி அவர் களுக்கு வோட்டுப் போடக்கூடாது என்று கூறக்கூடிய நிலைமை யில்தான் இருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது உயர்நீதி மன்ற மானது இதில் தலையிட்டு இன்ன விஷயத்தைச் சேர்க்கலாம் இன்ன விஷயத்தைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொல்வதானது, இந்தச் சபையின் அந்தஸ்தானது ஒரு முனிசிபாலிடியை விட, ஒரு கார்ப்போரேஷனைவிட கேவலமாகப் போய்விடும் என்று வருந்துகிறேன். 211-வது விதியின்படி ஒழுங்கீனம் ஏற்படக் கூடாது ; அது அரசியல் சட்டத்தில் தெளிவாக இருக்கிறது. சபா நாயகர்தான் இதற்குப் பொறுப்பானவர். ஆகவே, உயர்நீதி மன்றம் இதில் தலையிட்டது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சபாநாயகர் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடாது என்பதுதான் என் வேண்டுகோள். நீங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவது என்ருல் அது இந்தச் சபையின் கௌரவத்தைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : சில கட்சித் தலைவர்களுக்கு இந்த உரிமைப் பிரச்னை வரும் என்று தெரியாது, அவர்கள் இந்தச் சட்ட நுணுக் கங்களைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிருர்கள். ஆகையால் இதோடு இந்த விவாதத்தை நிறுத்தி விட்டு, நாளைக்கு இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதில் இந்தச் சபைக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

The hon. Member cannot expect me to commit myself.

7th September 1960]

SRI P. S. CHINNADURAI : *ஆலோசனை செய்து முடிக்காதவர்கள் வேண்டுமானால் நாளைக்கு பேசட்டும். ஆலோசனை செய்து முடித்தவர்களையாவது இன்றைக்குப் பேச அனுமதியுங்களேன். என்னுடைய கருத்தை மட்டுமாவது நான் இன்றைக்குச் சொல்லி விடுகிறேன்.*

MR. SPEAKER : *"ப்ரிவிலேஜ் மோஷன்" கொடுத்தவங்களை நாளைக்குப் பேசலாம் என்று சொல்லும்போது, கொடுத்தவர்கள் கொடுக்காதவர்கள் எல்லோருமே நாளைக்குப் பேசலாம்.*

The subject-matter of the adjournment motion given notice of by the hon. Member is covered by the privilege matter. So I think discussion to-day is not necessary.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : *நாளை காலை 9-½ மணியிலிருந்து 10-½ மணி வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்.*

MR. SPEAKER : Yes, I adjourn consideration of this subject to 9-30 a.m. tomorrow.

SRI S. SOWDI SUNDARA BHARATHI : *ஒரே ஒரு விண்ணப்பம்* 10-00 a.m.
ஸார். இந்த விஷயத்தை நாம் விவாதிப்பதற்கு முன்பாக நாம் ஒரு விஷயத்தை மனதில் வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். எல்லோரும் தற்போது சிறிது உணர்ச்சி வசப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member may leave it to the Hon. Speaker. He has already adjourned further consideration to tomorrow.

SRI S. SOWDI SUNDARA BHARATHI : *இரண்டு, மூன்று நாள் கழித்து இதை வைத்துக்கொண்டால் ரொம்ப நல்லது.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are quite cool and calm.

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) BILLS PASSED BY THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Legislative Council has passed the Madras (Transferred Territory Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960) without any recommendation and the following Bills without any amendment :—

(1) The Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960).

(2) The Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No 7 of 1960).

(3) The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960).

[7th September 1960

(3) ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

MR. SPEAKER : I have also to announce to the House that out of the FIFTEEN Members who were nominated to the Committee on Estimates, as a result of the election held on 6th September 1960, the following FOURTEEN Members have been declared duly elected to the Committee on Estimates for the year 1960-61 :—

1 Sri K. Appavoo Pillai.
2 Sri N. V. Chockalingam.
3 Sri B. Doraiswamy Reddiar
4 Sri T. Karia Gounder.
5 Sri A. R. Marimuthu.
6 Sri P. K. Mookiah Thevar.
7 Sri P. M. Munuswami Gounder.
8 Sri C. Muthiah Pillai.
9 Sri N. K. Palanisami.
10 Sri K. Pandiaraj.
11 Sri C. R. Ramaswami.
12 Srimathi Savithri Shanmugam.
13 Sri M. S. Selvarajan.
14 Sri P. Vedamanikkam.

Under rule 164 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, the Hon. Minister for Finance and the Chairman of the committee on Public Accounts shall be Members ex-officio.

Under rule 165, I nominate Sri C. R. Ramaswami as the Chairman of the Committee.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM : Sir, I have given notice of another Motion.

MR. SPEAKER : The matter is over for the present. The hon. Member should have raised it earlier.

VI.—ADJOURNMENT MOTION *re* : CERTAIN WRIT PETITION FILED IN THE HIGH COURT.

SRI P. S. CHINNADURAI : *கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒரு ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். அது என்ன கதி ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை.*

MR. SPEAKER : *இந்த உரிமைப் பிரச்னையில் உள்ள விஷயத்தில் நீங்கள் கொடுத்த ஒத்திவைப்புப் பிரச்னையும் கலந்திருப்பதால் இதைக்கூட நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.*

VII. CALLING ATTENTION TO THE IRREGULARITIES POINTED OUT BY THE MADRAS HIGH COURT IN THE APPOINTMENT OF THE GOVERNMENT PLEADERS.

MR. SPEAKER : I have received notice under Rule 41 of the Assembly Rules from hon. Member Sri Kalyanasundaram calling attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, viz., 'the irregularities pointed out by the Madras High Court in the matter of appointment of the present Government Pleader.' He may speak now. Let the hon. Member be brief.

7th September 1960]

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் பிரேரணை, நம்முடைய சட்டசபை விதிகளின் 41-வது விதியின்படி கொடுத்திருக்கும் பிரேரணை சர்க்கார் வக்கீல் நியமனம் சம்பந்தப்பட்டது ஆகும். திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் சர்க்கார் வக்கிலாக நியமனம் செய்யப் பட்டதில் சில ஒழுங்கீனங்கள் இருப்பதாக உயர்நீதி மன்றம் எடுத்துக்காட்டியிருப்பது மட்டுமல்ல, நடவடிக்கை சம்பந்தப் பட்டமட்டில் நடவடிக்கை ஒழுங்கீனமானது என்பதே என் னுடைய கருத்தும்கூட.

SRI P. S. CHINNADURAI : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். சர்க்கார் வக்கில் நியமனம் சம்பந்தமாக உயர்நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்பை எதிர்த்து அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதாக அறிகிறேன். உயர்நீதி மன்ற விதிகளின்படி, 90 தினங்கள் அப்பீலுக்கான காலமாக பொதுவாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானல், கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுவதோ, நீதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பிரதி கொடுக்கும் அறிக்கையோ sub judice ஆகாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : 1948-ம் ஆண்டில் இதுமாதிரி ஒரு பிரச்னை கிளம்பினபோது அப்பொழுது சபாநாயகராக இருந்த திரு. சிவ சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் இந்தத் தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். அதாவது—

"The appeal has not begun and until it has begun this matter is not *sub judice.*"

அந்தத் தீர்ப்பின்படி, அப்பீல் போடாதிருக்கும் வரை அது *sub judice* ஆகவில்லை. அப்பொழுது சபாநாயகராக இருந்த திரு. சிவசண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால்தான் நான் ஆமோதித்தேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்பு கிறேன். அப்பீல் போடுவதற்காக நீதிபதியினுடைய தீர்ப்பின் நகல் வேண்டுமென்று ஏற்கனவே விண்ணப்பிக்கப்பட்டிருக் கிறது. அந்த நகல் இல்லாமல் அப்பீல் போடுவது என்பது இயலாது. தயவு செய்து சபாநாயகர் அவர்கள் நன்கு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A ruling has been given by the Speaker.

MR. SPEAKER : Let us hear him.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, you have given a ruling that as long as the appeal has not been filed, it is not *sub judice.* So, I do not think that the hon. Member can go behind that ruling and say that because an application has been filed for a copy of the judgment, the matter is *sub judice.* That will only amount to questioning your authority and ruling, Sir.

[7th September 1960

SRI P. S. CHINNADURAI : I have no intention of questioning the Speaker's ruling and authority. I only want some clarification.

இந்த அளவுக்குப் பதட்டம் அவருக்கு ஏன் இருக்கவேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. பதட்டப்படவே வேண்டியதில்லை. ரொம்ப நிதானமாகக் கவனித்துப் பேச வேண்டிய விஷயம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்பீல் போடப்படவில்லை என்றால், அப்பீல் போடுவதற்கு முன்னுடி-தீர்ப்பினுடைய நகல் இருந்தால்தானே போட முடியும்? நகலுக்கு விண்ணப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அவசியமா இல்லையா என்பதைச் சபாநாயகர் அவர்கள் தீர்மானிக்கக்கூடும். இதற்கு முழு அதிகாரம் சபாநாயகருக்கு இருக்கிறது. அப்பீலுக்கான கால வரம்பு இருக்கிறது. அப்பீல் போடுவதற்காக தீர்ப்பின் நகல் விண்ணப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே இதைக் குறித்துப் பேசுவது sub judice ஆகாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : sub judice என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும்? 'அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; இதைப்பற்றி விவாதம் செய்யக்கூடாது' என்று நோட்டீஸ் அனுப்பினால்தானே எனக்குத் தெரியும். ஒருவர் அப்பீல் போடப்போகிறார் என்பதை வைத்து விவாதம் பண்ண முடியாதே. ஆகையால்தான், எனக்கு முன்பு இருந்த சபாநாயகர் அவர்களின் தீர்ப்பைப் படித்தேன். திரும்பவும் வேண்டுமானால் படிக்கிறேன். 'அப்பீல் தாக்கல் ஆகிறவரைக்கும் பேசலாம். அப்பீல் தாக்கல் ஆன பிறகு பேசக்கூடாது' என்று தீர்ப்பு இருக்கிறது. அதைத்தான் படித்தேன்.

ஒன்று சொல்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது அரசியலமைப்பின் 211-வது பிரிவை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜட்ஜினுடைய conduct -ஐ 'டிஸ்கஸ்' பண்ணக்கூடாது. கேஸை விளக்கலாம். அரசியலமைப்பின் 211-வது பிரிவு affect ஆகிறதென்றால் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கவனித்துப் பேசுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 'Conduct' would mean both in approval as well as in disapproval.

MR. SPEAKER : I shall decide it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அது கூட சபாநாயகர் தான் முடிவு கட்ட வேண்டும். நிதி அமைச்சருக்கு அனுகூலமாக அர்த்தம் பண்ண முடியாது.

7th September 1960]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : பாயின்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், சார்.

MR. SPEAKER : நீங்கள் இப்பொழுது கேட்கக் கூடாது. நான் இப்போது ஒரு விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும். 1949-ம் ஆண்டில் இது போன்ற பிரச்னை ஒன்று வந்தபோது அப்பொழுதிருந்த சபாநாயகர் சொன்னதாவது :

This is a reference from the famous Bradlaugh case—

"The House of Commons is not subject to the control of the courts in the administration of that part of the law which relates to its internal procedure only, and that even if its interpretation of a statute prescribing rights exercisable within its walls is erroneous, the courts have no power to interfere. For such purposes the House can practically change or practically supersede the law."

ஆகையால் இந்த சபைக்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது. இதை நடத்தவேண்டுமென்றால் நடத்த வேண்டியதுதான். அப்பீல் பண்ணாவிட்டால் பேசலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தாங்கள் அது சம்பந்தமாக ரொம்பவும் தெளிவுபடுத்திவிட்டதால் அந்த ஆட்சேபணையைப் பற்றி நான் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது நான் குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம், உயர் நீதி மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு அல்ல; சர்க்கார் நடவடிக்கையைப் பற்றித்தான். சர்க்கார் நடவடிக்கையில் இருக்கும் ஒழுங்கீனங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றித்தான் என்னுடைய கவலை. உயர்நீதி மன்றத்திற்குக்கூட இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தைச் செய்து கொடுத்தது எது என்று பார்ப்போமானால், அது சர்க்காருடைய நடவடிக்கைதான் என்பது என்னுடைய முதல் குற்றச்சாட்டு— சர்க்காரின் மீது தான்.

அந்த நபர் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், இதனால் பாதிக்கப்பட்ட அதிகாரி சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அவரிடத்திலே எனக்கு அனுதாபம் உண்டு. பத்து வருஷ காலமாக சட்ட இலாகா செக்ரடரியாக இருந்து, இந்தச் சபையின் பல கமிட்டிகளிலே அவர் வந்து கலந்துகொண்டு பங்கெடுத்தவர். எனக்கு நேரடியாக அவருடைய திறமை, ஆற்றல் இவைகளைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அவரிடத்திலே எனக்கு அனுதாபம்தான். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மனிதருடைய எதிர்காலத்தை சர்க்காருடைய ஆர்வ மிகுதியினால் கெடுத்து விட்டார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர் நம்முடைய இலாகாவில் நீண்ட காலமாக அதிகாரியாக இருந்தவர். அதே சமயத்தில், ஜுடிஷியல் டிபார்ட்மென்டில் அவருக்கு ப்ரொமோஷன் கிடைத்துக்கொண்டே வருகிறது. அவருடைய பேரெண்ட்

டிபார்ட்மென்ட் ஜுடிஷியல் டிபார்ட்மென்ட். ஜுடிஷியல் டிபார்ட்மென்டிலேயிருந்து நம்முடைய சர்க்கார் இலாகாவுக்கு அவர் இரவலாகத் தரப்பட்டிருந்தார். அங்கேதான் அவருக்கு இருக்கவேண்டிய இடம். 1959-ம் வருஷத்திலே அவரை உயர் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியாக நியமிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஆர்வம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தின் பிரகாரம் யார் உயர் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியாக இருக்கவேண்டுமென்பதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு உரிமை உண்டு. உயர் நீதி மன்றத்தின் பிரதம நீதிபதிக்கும் ஆலோசனை கூறுவதற்கு உரிமை உண்டு. அதுதான் முறை. ஸ்ரீ. அழகிரிசுவாமி அவர்களை சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியாக நியமிக்க என்னென்ன யோக்கியதாம்சங்கள் உண்டோ அந்த யோக்கியதாம்சங்கள் அவர்களுக்கு இல்லை. யோக்கியதாம்சம் என்றால், தகுதி, திறமையைப்பற்றி அல்ல. முதலாவது ஜுடிஷியல் டிபார்ட்மெண்டில் விசாரணை நடத்தும் நீதிபதியாக ஐந்து வருஷங்கள் இருந்திருக்கவேண்டும் அல்லது வக்கிலாக தொழிலாற்றக்கூடிய வக்கீலாக அவர் பணி புரிந்திருக்கவேண்டும். இது இரண்டும் இல்லாமல் அவர் நிர்வாக இலாகாவிலே அதிகாரியாகவே இருந்து விட்டார் என்பதுதான் அவருக்கு இருக்கக்கூடிய பிரதிகூலமான ஒரு அம்சம். அதை எப்படி நாம் சமாளிப்பது என்பதிலே நம்முடைய அமைச்சர் அவை சுற்றி வளைத்து அவருக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த நியமனத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு அரசாங்கத்தின் பேரில் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் ஆமோதித்தோ அல்லது எதிர்த்தோ பேசுவதாக அர்த்தமில்லை. இந்த நியமனம் செல்லத்தக்கதல்ல, சரியான அதிகாரத்தோடு அவர் இந்தப் பதவியை வகிக்கவில்லை என்று போடப்பட்டுள்ள மனுவிலே மனுதார் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்கள்

Mr. SPEAKER: 41-வது விதியின்படி ஒரு பெரிய 'ஸ்பீச்' பண்ண முடியாது. பாராளுமன்றத்தில் 'ஸ்பீச்சே' பண்ணுவ தில்லை. இந்தச் சபையிலே 'ஸ்பீச்' பண்ணலாம் என்ற வழக்கம் இருக்கிறது. 41-வது விதியின்படி சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும். நீண்ட பிரசங்கம் செய்யக்கூடாது.

Sri M. KALYANASUNDARAM: 1959-ம் வருஷத்திலே எடுத்த முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை என்ற காரணத்தினால், இப்பொழுது 1960-ம் வருஷத்திலே அவரை எப்படி உயர் நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்று பார்த்தார்கள். அதற்கு முதல்படியாக சர்க்கார் வக்கீல் ஸ்தானம் காலியாக இருந்தது. இதற்கு முன்னாலே நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியையும் கவனிக்க வேண்டும். 1959-ம் வருஷத்திலே அவர் சர்க்கார் இலாகாவிலிருந்து ஸிடி ஸிவில் கோர்ட்டு நீதிபதியாக மாற்றப்பட்டார். அப்படி மாற்றப் பட்டு ஐந்து வருஷ தகுதி அடைவதற்குள்ளேயே அவர் ரிடையர்

ஆகவேண்டிவரும். ஆகையால் உயர் நீதி மன்றத்திற்குப் போவதற்கு வழி இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இதற்கு வழி என்ன என்று கண்டுபிடித்தார்கள் என்று நான் ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ரிடையர் ஆவதற்கு முன்பே ரிடையர் ஆனபிறகு கூட பாதிக்காமல் எப்படி அவரை உயர் நீதி மன்றத்திற்கு நீதிபதியாக அனுப்புவது என்பதில் அமைச்சர் அவை விசேஷ அக்கறை செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஸிடி ஸிவில் கோர்ட்டு ஜட்ஜ், ஜில்லா நீதிபதி அந்தஸ்து உடையது. ரிடையர் ஆவதற்கு முன்னதாகவே அந்தப் பதவியிலிருந்து விலகுவதற்கு அவருக்கு வசதி செய்து கொடுத்து, அவருக்காக ரிடையர் ஆனாலும்கூட அவர் ஒரு பொதுக் காரியத்திற்காக, அரசாங்கத்தை முட்டுக் கொடுத்து நிறுத்துவதற்காக பொதுக் காரியத்திற்காக அரசாங்கமே சரிந்துவிடும்போல், இவர் சர்க்கார் வக்கீலாக வராவிட்டால், வேறு யாராவது சர்க்கார் வக்கீலாக வந்தால், சர்க்கார் சார்பிலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை வழக்குகளும் சரிந்துவிடும், ஏதோ ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்று அரசாங்கம் பயந்ததோ என்னவோ, வேறு 'ப்ராக்டிஸிங் லாயர்ஸ்' தொழில் செய்யக்கூடிய வக்கீல் இந்தப் பதவியை வகிக்க அருகதை இல்லை என்று நினைத்து, இவரை, தன் பதவியிலிருந்து விலக வைத்து, அவர் தனது பதவியை தியாகம் செய்துவிட்டு பொதுக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக வந்திருப்பதற்காகவேண்டி அவருக்கு முழுப் பென்ஷனும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவை மாற்றி இவரை சர்க்கார் வக்கீலாக நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். இது சரியான வழியல்ல, குறுக்கு வழியில் இந்த நியமனத்தை செய்திருக்கிறார்கள் என்று தமிழகத்திலுள்ள வக்கீல்களிடையே சர்க்காருடைய நடத்தையில் அவநம்பிக்கையும், பயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி தங்களுக்கு வேண்டிய ஒருவரை, தாங்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் ஒருவரை எப்படியும் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காக இப்படி தவறான உத்தரவு பிறப்பித்து அல்லது உத்தரவுகளை இஷ்டப்படி மாற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நமது சர்க்கார் செயலைப்பற்றி, சர்க்கார் நடவடிக்கையைப்பற்றி தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான வக்கீல்களிடையே சந்தேகமும், கொந்தளிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நம்முடைய எதிர் காலத்து நீதிபரிபாலனத்திற்கு அபாயம் ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு வக்கீலுக்கு சேவை புரியப் போய், அநேகமாக பெரும்பாலான வக்கீல்களின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதனால் பொது நலன் ஏற்பட்டுவிட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. ஏன் இப்படி இவர்களை நியமிக்கவேண்டும், இதற்கு வேறு வழியே இல்லையா, என்பதற்குள்ள சமாதானத்தை இந்தச் சபைக்கு மட்டுமல்ல எல்லோருக்கும் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் சர்க்கார். குறுக்கு வழியிலே போய் எப்படியாவது திரு. அழகிரிசுவாமி அவர்களை சர்க்கார் வக்கீலாகக் கொண்டு வந்துவிடவேண்டும் என்று கருதி, அதற்கு வேண்டிய

வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? இதிலிருந்து ஒரு யூகம் பிறப்பதற்கு இடம் அளிக்கிறது. சமீப காலத்தில் இதற்கு முன்பு திரு. வீராசாமி அவர்கள் உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். திரு. அழகிரிசுவாமி அவர்கள் ஒரு வருஷம் சர்க்கார் வக்கீலாக இருந்த உடனேயே அடுத்த பரிசிலனையில் இவருடைய பெயரும் உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப் படுவதற்கு அனுப்பப்பட்டு, இவரை உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியாகக் கொண்டுவருவதற்கு செய்யப்பட்ட முயற்சி இது. சர்க்கார் வக்கீல் பதவிக்கு வேறு நபர் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணம் அல்ல என்கின்ற குற்றச்சாட்டை சாட்டுவதற்கு அரசாங்கத் தினுடைய நடவடிக்கை இடம் அளிக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்படி தவறான, அவநம்பிக்கை உண்டாகக்கூடிய முறைகளை கையாண்டு அவர்கள் செய்த நன்மை என்ன என்றால், திரு. அழகிரிசுவாமி அவர்கள் சகஜமாக கோர்ட்டில் ஆஜராக முடியாமல் செய்துவிட்டார்கள், அவருக்கு நன்மை செய்யவில்லை. நீதிபரிபாலனத்திற்கும் நன்மை செய்யவில்லை. இது மாதிரி ஒரு நடவடிக்கைக்குக் காரணம் என்ன? இந்த நடவடிக்கைத்தான் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு உயர் நீதி மன்றத்திற்கும், இந்தச் சபைக்கும் இருக்கக்கூடிய உரிமையைப்பற்றி ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தது. அப்போர்ப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப் பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இதில் குற்றவாளி யாராவது இருந்தால், நம்முடைய அமைச்சர் அவை தான் குற்றவாளி என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தச் சபைக்கு இதற்குத் தகுந்த சமாதானம் கொடுக்க சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய விவரங்கள் என்னவென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. குற்றச் சாட்டைச் சொன்னால்தானே சமாதானம் தெரியும். சமாதானம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு அதன் பேரில் அபிப்பிராயம் சொல்லுவதற்கு பின்னாலே சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்த விவரங்களைக்கொண்டு—நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்கள் மட்டு மல்ல—நான் சொல்லுகிறேன். (குறுக்கீடு.) நீதிபதியின் குறிப்பினால் மட்டுமல்ல நான் இந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. நீதிபதியினுடைய குறிப்பும் எனக்குத் தெரியும். ஐந்து தொழிலாளர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்றால் வேறுவிதமாக இருக்கும். நீதிபதி அவர்கள் சொல்லியிருக்கக் கூடிய கருத்தும் என்னுடைய கருத்தும் சில உடன்பாடாக இருக்கலாம். இந்தச் சபைக்கு அமைச்சர் அவை பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அந்த அறிக்கையின்மீது ஒரு விவாதத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

7th September 1960]

MR. SPEAKER : Perhaps it would be of interest to know what is in May's Parliamentary Practice under the rulings of House of Lords with regard to the point raised by the hon. Member Sri P. S. Chinnadurai.

Matters awaiting the adjudication of a Court of Law should not be brought forward in debate (except by means of a bill). This rule was observed by Sir Robert Peel and Lord John Russel, both by the wording of the speech from the throne and by their procedure in the House, regarding Mr. O'Connel's case and has been maintained by rulings from the Chair.

The Speaker of the House of Commons has also ruled out of order the discussion of allegations of bribery and corruption at an election before the expiration of the period during which an election petition could be lodged. A matter decided by a Court but open to appeal is not *sub judice* unless notice of appeal has been given. Here we are not aware of the fact that an appeal has been filed. This is an additional point in favour of my ruling.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : With regard to the notice under Rule 41, I am to read the following statement of the Hon. Chief Minister.

Arising out of the appointment of Sri A. Alagiriswami as Government Pleader last June I wish to place the relevant facts of the case for the consideration of the House. In doing so I am departing from the convention that confidential correspondence on matters of this nature, is not usually made public. In as mcuh as the issues have now become controversial it may not any longer be in public interest to claim the usual privilege.

Sri Alagiriswami had been a member of the Madras Judicial Service recruited from the Bar as District Munsiff in December 1941. In 1947 he joined the Madras Secretariat as Private Secretary to the Chief Minister, Sri Omandur Ramaswami Reddiar. In 1948 Sri Alagiriswami was posted to the Law Department of the Madras Secretariat, where he rose by stages to the post of Law Secretary. For over 10 years he was directly responsible for drafting many complicated pieces of legislation which had come up for the consideration of this House. His work and conduct in the Law Department was so good that the Government considered that he would be a suitable choice for the High Court Bench. Accordingly when a vacancy arose in the High Court early in 1959, the Government suggested to the Chief Justice that he might consider the claims of Sri Alagiriswami for the post. The Chief Justice examined the records of Sri Alagiriswami and recommended him for the post of an Additional Judge of the Madras High Court. The Governor concurred with this proposal and the Government recommended his name to the President for appointment as Additional Judge of the Madras High Court. The President, however, did not see his way to accept this recommendation on the ground that Sri Alagiriswami

had not acquired enough practical experience as Judges. Soon after, in May 1959, Sri Alagiriswami reverted to the Judicial Department and was posted as Judge of the Madras City Civil Court. In the normal course the Government might have proposed him again to the High Court if he had acquitted himself well as a Judge and after he had acquired the necessary practical experience of trial work.

His work as Law Secretary had brought him in intimate contact with the Advocate-General who had also formed a high opinion of Sri Alagiriswami's legal attainments. Therefore, when the question of filling up the post of Government Pleader arose early in 1960 and some names from the Bar were under consideration, the Advocate-General advised the Government that from the point of the expeditious despatch of Government work, the best choice would be Sri Alagiriswami. This suggestion did look somewhat unorthodox in view of the prevailing practice that Government Pleader was selected from leading Members of the Bar. There was also the further complication that to be appointed as Government Pleader, Sri Alagiriswami had to resign his post in the Judicial Service and revert to the Bar. Even after considering these aspects in consultation with Sri Alagiriswami, the Advocate-General pressed his earlier advice. The House should note that the work of the Government Pleader is closely connected with that of the Advocate-General and that the Government Pleader is expected to assist the Advocate-General wherever he is called upon to do so. Naturally, it would not be right to appoint as Government Pleader, a person in whom the Advocate-General did not have the necessary measure of confidence. It should also be remembered that in this case the choice of the Advocate-General had fallen on a person whom the Government had already considered suitable for the High Court Bench and therefore they had no occasion to doubt the merits of the choice. It was under these circumstances that the Government appointed Sri Alagiriswami as the Government Pleader in June 1960. I may categorically state that the suggestion that this appointment was made with the intention of improving the prospects of Sri Alagiriswami to the High Court Bench, is totally incorrect.

This decision was one taken by the Government as a whole and not that of any individual Minister. The Ministers concerned with the matter was myself, Sri Bhaktavatsalam, the Home Minister and Sri C. Subramaniam, the Minister in charge of Legal Affairs. Even though some of the discussions with the Advocate-General were conducted by Sri C. Subramaniam, both myself and Sri Bhaktavatsalam were being kept informed of the matter from the beginning. The final decision was taken by me under circumstances explained already, in consultation with the other two colleagues of mine, according to the normal procedure obtaining in the Secretariat. Therefore the ultimate responsibility for

7th September 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

that decision is largely mine, and my other two colleagues can be held answerable only to the extent I had shared that responsibility with them.

It is true that the Government granted Sri Alagiriswami the pension which he had earned on the service rendered by him up to the date of resignation from the Judicial Department. The Pension Rules applicable to him as they stood on that date, did not provide for the sanction of a pension to an officer who resigned prematurely before attaining the age of superannuation. But the Pension Rules of the All-India Services did permit a pension to a member of those services who had to resign as a condition of his appointment under a Statutory or other body. The spirit of this rule applied to the present case because Sri Alagiriswami had to resign his post not because he wanted to rest or seek private employment, but just because he was being appointed as Government Pleader. The Pension Rules of the Madras Judicial Service had not provided for such a contingency because such cases had not arisen before. It was only fair and equitable that under the circumstances, Sri Alagiriswami had to resign from the Judicial Service, he should be given the pension which he had earned on his earlier service. This act of the Government is consequential to the earlier decision to appoint him as Government Pleader and I leave it to the judgment of the House how any adverse inference could be drawn therefrom.

It may indeed be argued in the afterlight of event that the Government should have anticipated that the appointment was likely to provoke resentment amongst the Members of the Madras Bar and that it was also liable to be misconstrued by certain sections of the Public as an act of individual preferment and therefore the Government should not have accepted the advice of the Advocate-General. I would like to submit that, even placing the best construction on the line of argument, it would only mean that perhaps two views were possible on the question. It would certainly not mean that the decision taken by the Government lacked good faith. In the matter of the appointment of a particular individual to the post of Government Pleader no major question of State policy is involved. In the day-to-day business of the Government, decisions of this nature have to be taken frequently. The main points to be ensured were that the person selected had the necessary qualifications and that he would fit smoothly into the organization conducting the legal affairs of the Government. Leading Advocates were indeed being appointed to the post in the past, but that did not mean that the Members of the Bar had acquired a prescriptive right to the post and that a person from outside should not be appointed at all, however suitable he might be. I have now explained all the relevant circumstances and I would only plead that the action of the Government should be judged by the House and by Members of the public outside, with understanding and fairplay and in particular without passion and prejudice.

* MR. SPEAKER: This statement read out by the Hon. the Home Minister is the statement of the Hon. Chief Minister.

VIII. GOVERNMENT MOTION.

(1) CHANGE OF NON-OFFICIAL DAY INTO OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I move the following motion:—

"That Rule 23 of the Madras Assembly Rules be suspended and the House do proceed to transact Official Business on Thursday, the 8th September 1960."

The motion was put and carried.

(2) ASSOCIATION OF COUNCIL MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE ASSEMBLY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I move—

"That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1960–61 and communicate to this House the names of the Members so nominated."

The motion was put and carried.

(3) DRAFT OUTLINE OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

MR. SPEAKER: We shall now continue the discussion on the Third Five-Year Plan.

Regarding the amendments to the main motion hon. Members who have already given notice of amendments may move them now. Amendments given notice of subsequently will be considered tomorrow.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move the following amendments:—

Add the following at the end—

"and on such consideration this House recommends

(i) that Krishna and Godavari system to bring water to this State be added in the Third Five-Year Plan;

(ii) that the construction of a reservoir across Kamandalanathi at Shenbagathope, Polur taluk be added in the Third Five-Year plan; and

(iii) the establishment of a sulphur industry at Thanian Reserve Forest in Polur taluk be added in the Third-Five year Plan."

Add the following at the end—

"and on such consideration this House recommends to the Central Government to set up an Atomic Power Station in this State".

The amendments were duly seconded.

7th September 1960]

SRI K. ANBAZHAGAN : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end the following :—

"And on such consideration this House is of opinion,

(a) that the amount sought for is inadequate since this State has not received due and adequate share or treatment in the Industrial sphere during the First and Second Five-Year Plan periods and in view of the fact that the potentialities and natural resources have not been adequately tapped and utilized and as there is the urgent and imperative necessity for implementing schemes like Sethusamudram Canal, the Tuticorin Port, the Atomic Power Plant, laying of new railway lines and the Iron and Steel Plant; and

(b) both in Public and Private Sectors that the amounts allotted by the Centre, to implement Central Schemes and starting Industries in the Plan decade have been inadequate and discriminatory to the people of this State and urges the State Government to demand from the Centre for an adequate amount fixing the States share both in the Public and Private Sectors, on the basis of population, the percentage unemployed and under-employed, the lower rate of per-capita income, and the industrial backwardness of the region."

The amendment was duly seconded.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move the following amendment :—

அப்படி ஆலோசனைக்கு எடுத்ததின் பேரில் கீழ்க்கண்டவற்றை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று இச்சபை அபிப்பிராயப்படுகிறது.

(1) நெய்வேலி திட்டம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதால், கடலூர் துறைமுகத்தை விஸ்தரித்தல்.

(2) நெய்வேலி திட்டம் அபிவிருத்தி அடைந்துவருவதால், உளுந்தூர்பேட்டை பழைய விமான நிலையத்தை புதுப்பித்தல்.

(3) நெய்வேலி நிலக்கரி திட்டத்தை இராஜ்ய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்வது. இதுவரை மத்திய அரசாங்கம் முதலீடு செய்த தொகையை இராஜ்ய சர்க்கார் கடனாக பெற்றுக் கொள்ளுவது.

(4) வளவனூர் பகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று நிர்மாணிக்க வேண்டியது.

(5) விழுப்புரம் வட்டம் பனமலை ஏரித் தண்ணீர் வருவதற்கு நந்தன் கால்வாய்த் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி வைத்தல்.

(6) சென்னை—செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு—தென்னாற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு விவசாயத்துறையில் பயன்படும்படியாக ஆந்திரா பகுதியில் கடலில் வீணாக கலக்கும் கோதாவரி நதியின் தண்ணீரை தமிழ் நாட்டிற்கு கொண்டுவர முயற்சி செய்தல்.

The amendment was duly seconded.

[7th September 1960

SRI M. KALYANASUNDARAM : I have already given notice of my amendment. I have got a copy of it now. It has not been roneœd and circulated. I request that I may be kindly permitted to move the amendment .

MR. SPEAKER : All right. You can move your amendment.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir. I move the following amendment :—

Add at the end of the following :—

"and on such consideration this House recommends that the Government should give special emphasis to the following schemes, projects and policies among others :—

(1) Inter-State irrigation schemes for the utilisation of surplus waters of the rivers flowing in adjoining States of Kerala and Andhra for mutual benefit;

(2) Neuclear Power Station for Madras;

(3) Exploration of oil deposits in the Cauvery basin and location of a refinery;

(4) Steel plant utilising Salem iron ore and Neyveli lignite;

(5) Expansion of output of lignite at Neyveli to ten million tons per year;

(6) Manufacture of Heavy Electrical Equipment;

(7) Construction of East Coast Road and the Development of Madras-Neyveli-Salem road into Express way;

(8) Development of Tuticorin into Major Port as part of the Sethusamudram Project;

(9) Deep-Sea fishing;

(10) Development of track capacity of the Suburban Railways, to ensure speedy movement of goods traffic and opening of new lines wherever necessary;

(11) Improvement of drinking water and drainage schemes for Madras, Tiruchirappalli, Salem, Coimbatore, Madurai, etc.;

(12) Suitable price policy to hold the price line;

(13) Orientation of wage policy and labour policy, calculated to ensure the co-operation of the workers for the succcss of the Plan;

(14) Protection for hand-loom industry to ensure full employment and reasonable wages.

(15) Tapping of Sewage gas for meeting fuel shortage."

7th September 1960]

The amendment was duly seconded.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : Sir, I move the following amendment :—

அவ்விதம் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொண்டதின் பேரில் அடியிற்கண்டவற்றையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று இச்சபை அபிப்பிராயப்படுகிறது :—

(1) நமது மாநிலத்தில் மிக மிக பின்தங்கிய கீழ் இராமனாதபுரம் பகுதி முதுகுளத்தூர் வகையறா தொகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்க மேல் பெரியார் திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து சேர்த்துக் கொள்வது.

(2) அதே போன்று, தற்சமயம் மூடிப் போயிருக்கும் வைகை நதியின் கிளை நதியான கிருதமால் நதியை வெட்டி, வைகையோடு இணைத்து, ஒழுங்கு செய்து புதுப்பித்தல்.

(3) நாராயணக்காவேரி திட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பித்தல்.

(4) பெருநாளி, கமுதி--முதுகுளத்தூர் பகுதியில் பொது வார் துறையில் நூற்பு ஆலைகள் ஆரம்பித்தல்.

The amendment was duly seconded.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I may also be permitted to move my amendment, Sir. 10-30 a.m.

MR. SPEAKER : I have not received the hon. Member's amendment. Unless I receive the amendment in time and the same is circulated to the Members, how am I to know that the hon. Member has given an amendment? I cannot allow an imaginary amendment. Either I must have received the amendment or the Secretary should have received it.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I have given the amendment to the Secretary just now, Sir.

MR. SPEAKER : All right. I shall allow the hon. Member to move the amendment now as a special case.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move the following amendments :—

"*Add* the following at the end—

'and on such consideration while welcoming the various schemes under Power, Irrigation, Industries, Education, etc., this House is of the opinion that the Irrigation schemes are highly inadequate and urges this Government—

(1) to press the Central Government to negotiate with the Kerala Government to utilize the west-flowing rivers such as Upper Periyar River and Keeriyar River for irrigating the lands in Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli districts;

(2) to impress on the Central Government the necessity to have more power for this State by establishing immediately an Atomic plant;

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [7th September 1960

(3) to impress the Central Government the inadequacy of New lines in III Plan and the urgent necessity to have a railway link between Tirunelveli and Nagercoil and between Salem and Bangalore;

(4) to impress on the Central Government to give top priority for the development of Tuticorin Harbour and Sethusamudram Scheme;

(5) to impress on the Central Government the necessity to have an Oil Refinery in our State;

(6) and this House urges that immediate steps must be taken to hold the price-line;

(7) that the Plan as such is inadequate to meet the unemployment situation in the Country; and

(8) to launch a crop insurance scheme and to give credit for agriculture on a much larger scale than at present.' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Yesterday we decided that the House should sit this evening also and that hon. Member Sri Chinnadurai may lead the discussion this morning. This decision was of course taken in his absence. I now understand that hon. Member Sri Chinnadurai wants to speak this evening. So, other hon. Members may speak this morning. Each hon. Member will be given ten minutes. In the evening, hon. Members Sri Chinnadurai and Sri Kalyanasundaram will speak. Hon. Member Sri Anbazhagan represented to me that he wants more time than ten minutes. In that case, I would suggest to him to speak this afternoon. I think, as Deputy Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam Party, he could speak for a longer time this afternoon. However, if he wants to speak just now, I have no objection. But, he will get only ten minutes. Hon. Member Sri Daniel may now speak.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, hon. Member Sri Anbazhagan would like to speak just now.

MR. SPEAKER : Well, I have no objection. But he must remember the restriction with regard to the time, viz., 10 minutes. He may speak now.

* SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பல உரிமைப் பிரச்னைகள் எழும்பிய பிறகு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் எவ்வளவோ சிறந்த முறையில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று விளக்க முனைந்தார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையானது உண்மையிலேயே பாராளு மன்றத்தில் நிகழ்த்தப்பட வேண்டிய உரையாகவே தோன்றியது. அது இம்மாநிலத்தின் தனித் தன்மையை விளக்குவதாக அமையவில்லை என்பதை மட்டும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனெனில் இந்திய முதல் அமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்கள் ஆங்கிலத்தில்

7th September 1960] [Sri K. Anbazhagan]

நிகழ்த்திய உரையை எவ்வளவு அழகாகத் தமிழில் நிகழ்த்த முடியும் என்று காட்டுவதைப்போல் நமது நிதி அமைச்சர் பேசியிருக்கிறார். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கிப் பேசுகிற நேரத்தில் முதல் இரண்டு திட்டத்தின் பலன்கள் பலவற்றை எடுத்துக் காட்டினார். ஆனால் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் விளைவுகள் எவையாயினும் அவை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினை மோதுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் போடப்பட்ட மூலதனத்தில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான பங்கு கிடைக்கவில்லை. அந்தத் திட்டங்களைப் பற்றிய அடிப்படை விவரங்களை அறிந்தவர்கள் நிச்சயமாக இதை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் அகில இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய திட்டத்தின்படி 2,600 கோடி ரூபாய் அதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருந்தும் ஏறத்தாழ அத்திட்டத்தில் 3,360 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தது 86 கோடி ரூபாய்தான். செலவழிக்கப்பட்டதோ 80 கோடிதான். நம்முடைய மாநிலத்தின் பங்காக மொத்தமாக கொடுத்திருந்தாலோ, அரசாங்கத்தின் மூலமாக வந்தாலும் சரி, தனியார் தொழில் மூலமாக வந்தாலும் சரி அல்லது மத்திய அரசாங்கத் திட்டத்தின் மூலமாக வந்தாலும் சரி ஆக மூன்று வழிகளின் மூலமாகவும் 280 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்க வேண்டும். ஆக அரசாங்கத்தின் மூலமாக 80 கோடி ரூபாய், வேறு தனியார் துறை மூலமாகவும் மத்திய அரசின் திட்டம் மூலமாகவும் கிடைத்தது 30, 40 கோடி ரூபாய் ஆக 120 கோடி ரூபாய்தான் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தத் தொகை நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான மொத்தத் தொகையில் 150, 160 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கம் 4,800 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டமிடத் தொடங்கி 6,750 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு முதலீட்டை உயர்த்தியிருக்கிறது. அப்படி உயர்ந்த முதலீடு அந்தத் திட்டத்தில் தனியார் துறையில் செலவு செய்யப்பட்டதில் அதிகமாகி இருக்கிறது. அப்படி அதிகமான தொகை ஏறத்தாழ 800 கோடி ரூபாயாகும் என்று நேற்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார். அதேபோது நமது மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை எவ்வளவு? இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்தது எவ்வளவு என்று எண்ணிப் பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். நமது நிதி அமைச்சர் முதலில் 398 கோடி கேட்ட போதிலும், திட்டக் குழுவினர் நமக்கு அனுமதித்தது 152 கோடிதான். அதற்கு மேல் நாமாகவே தேடிக் கொண்டதும், கானடா நாட்டின் நன்கொடையும் சேர்த்து 188 கோடி ரூபாய் அளவு திட்டம் நிறைவேறியுள்ளது. ஆனாலும் நாம் கேட்டுப் பெறவேண்டிய 560 கோடி ரூபாயில் நமக்குக் கிடைத்ததுபோக மிச்சம் கிடைக்க வேண்டிய தொகை ஏறத்தாழ 300 கோடி ரூபாய் ஆகும். அப்படிக் கிடைக்க வேண்டிய தொகையும், அதாவது 300 கோடி ரூபாயும், முதல் திட்டத்தில்

[Sri K. Anbazhagan] [7th September 1960

நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகையான 150 கோடி ரூபாயும் இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை, தமிழ் மக்களுக்குச் சேரவில்லை.

(Sri S. Ranganatha Mudaliar in the Chair.)

அதைப்போலவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது அவர்கள் வகுத்திருக்கும் திட்டம் ஏறத்தாழ 10,200 கோடி அளவினதாகும். இந்த 10,200 கோடி ரூபாயும், மத்திய துறையில் 2,150 கோடி ரூபாயும், தனியார் துறையில் செலவழிக்க வேண்டியதாக 4,500 கோடி ரூபாயும், மாநில அரசாங்கங்களுக்கு என 3,850 கோடி ரூபாயும் ஆக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை அரசாங்கத்திற்கும், பிற மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருப்பது 3,250 கோடி ரூபாய் அளவுதான். இதில் நம்முடைய அரசாங்கம் கேட்டிருக்கக் கூடிய தொகை நியாயமான தொகை, கட்டாயமாக பெறவேண்டிய தொகை, எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் வெட்ட அனுமதிக்க முடியாத அளவு குறைந்தபட்ச தொகையாகும். நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டிய தொகையைப் பெற நமது உரிமையை நிலை நாட்டவேண்டும். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மாநில திட்ட அமைச்சராகவும் இருக்கிறார். அவர் இந்தத் திட்டத்தை வழங்கும்போது இன்று குறைந்தது 398 கோடி ரூபாய் அளவு கேட்பதற்கு முன் வந்துள்ள போதிலும் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றிய ஆலோசனை தொடங்குகிற காலத்தில், ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னர் சென்ற டிசம்பர் மாதம் அவர் தவறான அடிப்படையில் 250 கோடி அளவில்தான் திட்டமிட முடியும் என்று தெரிவித்தார். அப்பொழுது எதிர்க் கட்சி தலைவர்கள் பலரும் தங்களுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் முதலிலேயே 250 கோடி ரூபாய் கேட்க ஆரம்பிக்கிறீர்களே, இது தவறு அல்லவா? இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் சுமார் 400 கோடி ரூபாய் கேட்டபோதிலும் 152 கோடி அளவுக்கு மட்டுமே மத்திய அரசு அனுமதித்து, அது இன்று 188 கோடி அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே, அப்படி இருக்கும்போது 250 கோடி ரூபாய் அளவே கேட்கிறீர்களே? இது முறைதானா? என்று பலரும் கண்டித்தார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைவிட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு பெரியதாகத் திட்டமிடப்படும் போது அந்த அளவில் நாமும் முன்னர் 400 கோடி கேட்டவர்கள் இப்பொழுது 600 கோடி ரூபாய் கேட்கவேண்டாமா? அப்படி இல்லாமல் 250 கோடி ரூபாய் கேட்கத் தொடங்குகிறீர்களே என்று வருத்தத்தைத் தெரிவித்தோம். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதை மதிக்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் வெளி மாகாண அமைச்சர்கள் தமது உரிமையினைக்காட்டி அதிகப்படியாக கேட்டார்கள். மைசூர் அரசாங்கம் நம்மைவிட அதிகமாகக் கேட்டார்கள். கேரள அரசாங்கமும் அதிகமாக கேட்க முன் வந்தார்கள். இதைக் கவனித்த பின்னரே நமது அமைச்சர்

7th September 1960] [Sri K. Anbazhagan]

398 கோடி ரூபாய் கேட்க முன் வந்துள்ளார். இதற்குக்கூட உண்மையிலேயே அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். 250 கோடி ரூபாய் கேட்பது தவறு என்று உணர்ந்து எங்களுடைய வாதத்தை எழுப்பிய நேரத்தில் அமைச்சர்கள் 'கேலி' செய்தனர். ஆனால் இன்று ஓரளவு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். மேலும் சென்னை மாநிலம், பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடையும் வழிவகைப்பற்றி கூறுவதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர் லோகநாதனுடைய குழுவின் ஆலோசனை முற்றும் எங்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அந்த ஆலோசனை விவரம் கிடைத்திருந்தால் அதைக் கண்டறிந்து இச்சமயத்தில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இன்று பொதுவாகக் கூறப்படுவது தவிர வேறு பல திட்டங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவருடைய எல்லா குறிப்புகளையும் அச்சுப் போட்டு புஸ்தகமாகக் கொடுத்திருக் கிறோம். அதில் விவரங்கள் இருக்கின்றன. அதில் இருக்கக் கூடிய நல்ல திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் சபைக்கு சீக்கிரமாக கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக அது அச்சுப் போடப் பட்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : நிபுணர் லோகநாதன் தெரிவித்துள்ள ஆலோசனைகளை இந்த அரசாங்கம் வேறு வகையில் தெரிவித் திருக்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார். அதனால் லோகநாதன் குழுவின் ஆலோசனைக்கு நாம் இப்பொழுது நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சித் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் மூன்றாவது திட்டத்தில் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டத்தைத் தயாரித்து அதை நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டுமென்று அறிவித்த நேரத்தில் இது மிகவும் அதிகம் பேராசை என்று அமைச்சர் அவர்கள் வாதாடிச் சொன்னார். உண்மையாக அது என்ன ஆயிற்று ? அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்த ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்குத்தான் இன்றைய தினம் மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் இயற்கையிலேயே சென்னை மாகாணத்தில் பல் வேறு துறைகளில் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதைத் திட்ட வட்டமாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது நிபுணர் லோகநாதன் அறிக்கை. அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த ஆலோசனையில், ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் திட்டம் தந்துள்ளார். அப்படித் தந்திருக்கிற திட்டம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு என்றும் குறிப்பு காணப்படுகிறது. ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு நாள் அதை மறுத்து பத்து ஆண்டு காலத்திற்கு அல்ல, பதினைந்து ஆண்டு காலத்திற்கு அத்திட்டம் என்றார்கள். ஆனால் குறிப்போ—வேறு விதமாக உள்ளது. மேலும் எந்த வகையில் வைத்து நோக்கினாலும் இன்றையதினம் மத்திய அரசியலார் நமது சென்னை மாநிலத் திற்குக் கொடுக்க வேண்டியது மூன்றாவது திட்டத்தில் ஏறத்தாழ 850 கோடி ரூபாய். மொத்தம் பத்தாயிரம் கோடிக்குத் திட்டமிடு கிறபோது இது இந்தியாவில் உள்ள நாற்பது கோடி மக்களுக்கு

[Sri K. Anbazhagan] [7th September 1960

மாகச் செய்யப்படுவதாகும். தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 3½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். நாற்பது கோடி மக்களுக்குப் பத்தாயிரம் கோடி என்றால் 3½ கோடி மக்களுக்கு திட்டத்தட்ட பதினொன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு ஒதுக்கப்படுவதுதான் நியாயமானதாகும். இன்றைக்கு 850 கோடி ரூபாய் நம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்றால் இது அரசாங்கத்துறையில் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்படுமா, அல்லது தனியார் துறையில் முதலீடு செய்வதற்கு என்று ஒதுக்கப் படுமா என்பதுபற்றியும் நாமே தீர்மானிக்க வேண்டும். குறிப்பாக சென்னை அரசாங்கமே மேற்கொள்வதாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலேயே செலவழிக்கப்படுவதாக இருந்தாலும் சரி, 850 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்த மாநிலத்தில் முதலீடு செய்ய நிச்சயமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்டாகவேண்டும்.

இன்னும் ஏற்கெனவே இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் நாம் ஏமாந்து போய் கைவிட்ட தொகையையும் சேர்த்தால் கிட்ட தட்ட அவர்கள் 1,200, 1,300 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம் ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கித் தந்தாகவேண்டும். ஏற்கெனவே ஏமாந்தவர்கள் நாம். முன்னரே வஞ்சிக்கப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆகவே இன்றைய தினம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நமக்கு இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும், இன்ன இன்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்க இங்கே வசதி செய்து தரப்படவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவை மத்திய திட்டக் குழுவிடம் வற்புறுத்துகிறபோது நமது உரிமைகளை மக்கள் தொகை அடிப் படையில் வற்புறுத்த வேண்டும். அடுத்து, மாநில மக்களின் சராசரி வருமான அடிப்படையில் நமது வட்டாரம் இருக்கக் கூடிய பிற்பட்ட நிலையை மாற்றி அமைப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு வற்புறுத்த வேண்டும். அதிலும் தொழில் துறையில் நாம் பின்தங்கியிருக்கிற அளவுக்கு இங்கே தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த வேண்டும். மேலும் சொல்வ தானால் நம்முடைய மாநிலத்தில் பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டு வதற்கு இனி வாய்ப்பு இல்லை. விவசாயத்தில் மாநில இயற்கை வசதிக்கேற்ப எவ்வளவு திட்டமிட முடியுமோ அவ்வளவும் நிறை வேற்றியிருக்கிறோம். இனி தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு முன்னேறினால்தான் மாநிலத்தின் பிற்போக்குத் தன்மையை ஒழிக்க முடியுமே தவிர வேறு வழிவகை ஏதும் இல்லை என்பதை வற்புறுத்தியாகவேண்டும். ஆனால் இன்றையதினம் தொழில் துறைக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற மூலதனம் மிகவும் குறைவு என்று நான் கருதுகிறேன். இதை அதிகப்படுத்தவே நமக்குச் சேர வேண்டிய நியாயமான பங்கைப் பெற்றாகவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் நாம் ஏமாந்து விட்டு விட்டத் தொகையை சேர்த்துப் பெறுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து ரயில்வே போக்குவரவுத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லா வகையிலும் நாம் இன்னும் பிற்போக்கான நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத்

7th September 1960] [Sri K. Anbazhagan]

திட்டத்தில் 424 கோடி ரூபாய் செலவழித்தார்கள். அதில் நமக்கு கிடைத்த பங்கு மிகவும் குறைவானது. ஏமாற்றமளிப்பது. அதேபோல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொளாயிரம் கோடி செலவழித்திருக்கிறார்கள். அதிலும் நமது சென்னை மாகாணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகமிகக் குறைவு. தென்னாட்டில் போடப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்ட முக்கியமான இருப்புப் பாதைகள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதோடுகூட அதைப் பரிசீலனை செய்ய வழிவகை செய்வதற்குக்கூட முன்வரவில்லை நாம் சிபாரிசு செய்திருக்கிற சேலம்-பங்களூர் ரயில் பாதை கன்னியாகுமாரி-திருநெல்வேலி ரயில் பாதை, காஞ்சி-வேலூர் ரயில் பாதை, சேலம்-கரூர் ரயில் பாதை, மானமதுரை-தூத்துக்குடி ரயில் பாதை ஆகிய ரயில் பாதைகளில் ஒரு பாதைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. தாம்பரத்திலிருந்து விழுப்புரம் வரையில் மின்சார ரயில் பாதையை ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சொல்கிறார்கள். செயல் அளவில் அதுவும் அமுலாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இப்படி எல்லா வகையிலும் நாம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவதை உணரவேண்டும். இதைவிட முக்கியமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது தென்னாட்டு மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிற சூழ்நிலையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் என்று நம்புகிறேன். பிரதேச வித்தியாசங்களை ஒழிக்கும் முறையில் நமது திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக "தேசிய அபிவிருத்தி ஆலோசனைக் குழு கூடும்பொழுது, ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் எப்படியாவது இதைச் சொல்லவேண்டுமென்ற காரணத்தினால், நியூஸன்ஸ், திரும்பத் திரும்ப சொல்கிறாரே" என்று மற்றவர்கள் நினைத்தாலும்கூட, ஒவ்வொரு சமயத்திலும், "ரீஜினல் டிஸ்பாரிடியை" நீக்குவதற்கு நாம் வழிவகுத்தாகவேண்டும்—அதற்கான—புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்தாகவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று கூறியிருப்பதுடன், "தென் பிராந்தியத்திற்கு எவ்வளவு என்று சொல்லிவிடுங்கள், நாங்கள் அதை எங்களுக்குள் பிரித்துக் கொள்கிறோம், அதற்குப் ப்ளானிங் கமிஷனின் உதவியை நாட வில்லை. எங்களுக்குள் எப்படி பிரித்துக் கொள்வது என்பதை முடிவு செய்து ஒத்துக்கொண்டு நாங்களே பிரித்து எடுத்துக் கொள்கிறோம்" என்றும் நிதி அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படைத் தத்துவத்தை நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தென்னாட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுத்துவிட்டால் அதை தென்னாட்டில் உள்ள ராஜ்யங்கள் ஒருமித்து நின்று முறையாகப் பங்குப் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்பது தி.மு.க-வின் உரிமைக் குரலாகும். அது மட்டும் அல்லாமல் தென்னாட்டு மந்திரிகள் ஒருமித்து நின்று எல்லாத் துறையிலும் தென்னாட்டுக்குரிய பங்கை, அகில இந்திய திட்டத்தில் கிடைக்க வேண்டிய தொகையை நமக்குச் சேரவேண்டிய பங்கை வற்புறுத்திப் பெற

[Sri K. Anbazhagan] [7th September 1960

வேண்டும். இதற்கான வழிவகைகளை அமைச்சர்கள் உறுதியோடு நின்று காணவேண்டும். அதற்குரிய ஆதரவைக் கேட்டால் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற தி.மு.க-வினராகிய நாங்கள் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: Mr. Chairman, Sir. While discussing the Third Five-Year Plan draft, may I place some facts before the House and before the Government. We as a Nation have decided to evolve a socialistic pattern of society and that too in our lifetime; and it is for the creation of a Welfare State which affords equal opportunities for all to fight the battle of life we have been making radical changes in the structure of the existing society. I would therefore say that this draft plan will have to be looked at from the angle as to how far it is in furtherance towards that noble goal. I would say that the Third Plan is a socialist plan. I call it socialist plan because a large quantity of the amount under Third Plan is to be utilized for ameliorating the conditions of several lakhs of people in our country. Under the Third Plan a sum of Rs. 15 crores is allotted for improving the lot of down-trodden people in our State who occupy the lowest rung in our society. About 29,000 houses are proposed to be constructed for Harijans under the Third Plan. Besides 3·9 crores of rupees is allotted for giving free clothing for the Harijan girl students who will be studying in the elementary schools. It is also stated that under the Third Plan Rs. 80 lakhs are to be allotted for giving noon meals for the poor children of the Harijan community. While applauding the proposals and the schemes that are evolved for uplifting the Harijan community which form nearly one-fourth of the population of our State, I would like to point out to Government that the sum that is allotted both for the backward classes as well as for Harijan community has been put under one head. It will be better that the allotment is split up and the matter made specifically clear as to what amount will be allotted for the uplift of the Harijan community and what will be allotted for uplifting the backward classes.

So far as spread of literacy is concerned it must be the primary object of every Government when once you create a socialistic pattern of society, to eradicate illiteracy as far as possible. Keeping that in mind a sum of about Rs. 38 crores has been allotted under the Third Plan. It is also proposed to introduce compulsory free education upto the age group 6 to 11.

There is a provision in the Constitution that there shall be compulsory free education in our country. The sum that is allotted in the Plan is not sufficient taking into consideration the fact that there will be only fifty per cent literacy in our State at the end of the Second Plan period.

About 2·3 crores of rupees has been allotted for implementing the noon meal programme so as to accelerate the number of attendance of the students studying in the elementary schools.

7th September 1960] [Sri T. T. Daniel]

I wish that the Government should not be satisfied with implementing the noon meal programme for the elementary schools only. But they should also extend the scheme to Middle schools and High schools. I think that social organizations like the Bharat Sevak Samaj can also successfully implement this noon meal scheme. So far as my district is concerned, the Bharat Sevak Samaj had introduced this scheme. This scheme has been introduced in fifteen High schools in the district. We have also a programme of extending the noon meal programme to the rest of the Middle and High schools during the course of one or two years.

While I was perusing the plan, I failed to find out that our Government have not allotted any amount for this social organization. So far as other States are concerned they have a scheme, which is meant for the utility of such organizations under the Third Plan. I do not understand why no amount has been allotted in this draft plan that is prepared.

Now coming to the other topic of proper minimum medical aid in a Welfare State, I would say that proper consideration has also been bestowed on extending the medical scheme. A sum of Rs. 11·5 crores is allotted under this plan. It is proposed to have another Medical College under the Third Plan. I will say that their aim should be to have one doctor for every thousand population of the State so that every individual in this State may be guaranteed of the minimum medical aid when he requires. In the plan it is suggested that there will be a deficit of one thousand doctors at the end of the Third Five-Year Plan. It is also said that we may have seven thousand doctors at the end of the Third Five-Year Plan. This scheme of extending medical Scheme, I will say, is rather very small scheme compared to the peculiar conditions obtaining in our State. We may have a Master Plan so that very soon we can realize the objective of giving minimum medical aid, free aid, to every individual in the State.

So far as the question of unemployment among the educated and uneducated is concerned, it must be the primary duty of the Government to clearly tell the public the percentage of educated and uneducated unemployed people in our State. The Government should conduct a survey of the educated and uneducated employed. The absence of such a survey for the past thirteen years creates a doubt as to whether the Government is seriously interested in relieving this problem or not. Only thirty lakhs of rupees have been allotted under the Plan for conducting this survey. This is very meagre. Unless and until we have exact statistics of the percentage of educated and uneducated unemployed, we will not be in a position to solve this problem. Our Government should tell at what time employment could be guaranteed to all educated and uneducated.

[Sri T. T. Daniel] [7th September 1960

Coming to the irrigation schemes it has to be said all praise to the Government. We are rapidly progressing so far as the food production is concerned. We have been able to raise our food production from 38 lakhs to 44 lakhs of tons in the first year and 53 lakhs of tons in the second plan period and 70 lakhs of tons is the target production for the Third Plan.

I would say that for the sound economy of our country we must increase the quantity of export to foreign countries. The report from the Tea Board will clearly suggest that the tea industry is not very prosperous and it is falling down. So far as tea industry is concerned, there is great competition between the African tea and that of Indian tea in the open market. Our Government have not provided anything for the expansion of the tea industry as well as the rubber industry in the State.

So far as the Hydro-electric power is concerned we urge to take the one hydro-electric power at Pechipara in Kanyakumari district. Incidentally, I will say that our Government should have a Medical College, an Agricultural College and an Engineering College in Kanyakumari district. They should also have this Chittar Pattanamkal Scheme and Manimuthar Scheme. Eraniel, Kolachel, Kuzhithurai and Nagercoil rural water supply scheme should also find a place in the Kanyakumari district. All these schemes were in the Second Plan in the erstwhile Travancore-Cochin State Government, when they placed the fact before the Planning Commission. Unfortunately, all these schemes were omitted, when it was known that Kanyakumari district would be added on to the Madras State. I would also say that there was National Water Supply Scheme actually included in the Second Draft Plan in the erstwhile Travancore-Cochin State. I would like it to be included in the Third Plan. I would also request to introduce the National Water Supply and Drainage Scheme for the district.

Lastly, the Government should also bestow its attention on the expansion of the Coir Industry. It has a good market. So far as coir industry is concerned, we should focus all our attention on that industry and allot substantial amount for its improvement and development of that industry. If all our exports are increased, surely our dollar earning capacity will increase and that will incidentally result in the improvement of our economic development of our country.

SRI P. M. PERIA KARUPPAN AMBALAM : தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் நம் நாட்டில் பலவிதமான முன்னேற்றகரமான வேலைகளை செய்திருக்கிறோம். அதுபற்றி மக்கள் எல்லோரும் மிக சந்தோஷப் படுகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் எல்லோரும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போன்றவைகளை நிறைவேற்றியிருப்பது கண்டு மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும்கூட நம் மாநிலத்தில் இன்னும் பல நல்ல வேலைகள் செய்வதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருப்பதுபற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எங்கள் பகுதியில் மதுரை–காரைக்குடிக்கு

7th September 1960] [Sri P. M. Peria Karuppan Ambalam]

மேலூர்- வழியாக ரெயில் பாதை போடாதது கண்டு வருத்தப் படுகிறோம். நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பாகவே இந்தத் திட்டத்தை எடுத்து சர்வேயெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி நான் பல தடவை இந்தச் சபையில் பேசியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்ப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அப்படி சேர்க்கப்படாதது கண்டு நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். ஆகவே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அதை சேர்க்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் கிராமப் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட அறுபது மைல்களுக்கு ரெயில் லேனேயில்லை. அங்குள்ள வியாபாரிகள் தங்கள் விளைபொருள்களை கொண்டு செல்வதற்கோ அல்லது பிள்ளைகள் பள்ளிகளுக்குச் சென்று படிப்பதற்கோ எந்த விதமான வசதியும் இல்லாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டாவது அங்கு ஒரு ரெயில்வே லேனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக, மேலூர் தாலுகா என்பது மிகவும் பின்தங்கிய தாலுகா என்பது இந்த சபைக்குத் தெரியும். விவசாயிகள்தான் அங்கு அதிகமாகயிருக்கிறார்கள். அங்கு, விவசாயிகளுக்கு மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்கள்தான் விவசாய வேலை உண்டு. மீதி எட்டு மாதங்கள் அவர்கள் காலத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேறு எந்த விதமான தொழிலும் கிடைக்காது. அவர்கள் சோம்பேறித்தனமான காரியங்களை செய்துகொண்டு தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை கீழ் நிலையில் ஆக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளில் சிறு கைத்தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் போன்றவைகளை ஏற்படுத்தினால் நலமாகயிருக்கும் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் மில்கள், பெரிய கைத்தொழில் நிலையங்கள், பெரிய தொழிற் சாலைகள் இவைகள் அங்கு ஏற்படுத்துவதன் காரணமாக கிராம மக்கள் நகரங்களுக்குச் சென்று நகரங்களின் நிலையை மோசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராம மக்கள் கிராமங்களில் வாழ்வதற்கு பிரியப்படாமல் இருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த முறை மாறவேண்டிய காரணத்தினால், கிராமங்களில் அவசியமாக கைத் தொழில் நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலூர் தாலுகாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசாக இருக்கின்றன. அங்கு நல்ல கிணறுகளை தோண்டி, கூட்டுறவு முறையில் அங்கு விவசாயம் செய்தால் நல்ல பயன் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். முன்பு இதுபற்றி சொல்லி, அதை கலெக்டர் அவர்கள் பார்த்து அது பரிசீலனையில் இருந்தது. அதை வெகு சீக்கிரத்தில் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவதாக எங்கள் மேலூர் தாலுகாவில் அநேக பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. பி.டபிள்யூ.டி.-யிலிருந்து அந்தக் குளங்களை செப்பனிடுவதில்லை. அவைகளை எல்லாம் மைனர் இர்ரிகேஷன் குளங்கள் என்று சொல்லி தள்ளி வைத்து கவனிக்கப்படுவதில்லை. அக்குளங்கள் எல்லாம் மேடிட்டு இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக,

தண்ணீர் தங்க முடியாது, விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்காது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அங்குள்ள விவசாயிகள். நல்ல தருணத்தில் குளங்கள், கண்மாய் இவைகளில் தண்ணீர் இல்லாது விவசாயம் பாழடைந்து போகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலுள்ள குளங்களை நன்கு ஆழப்படுத்தி, அவைகளை செப்பனிட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அக்காரணத்தினால்தான் பெரியாற்றுப் பாசனம் கொடுத்ததாக பெரியோர்கள் சொல்கிறார்கள். மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இடமாவது வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இடம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் மண் சுவர் வைத்து, கீற்றுகள் போட்டு குடிசை கட்டி வாழ்ந்து கொள்வார்கள். அரசாங்கம், ஒரு எக்கர் புஞ்சை நிலம் 150 ரூபாய் என்றும், நஞ்சை எக்கர் 300 என்றோ, 350 என்றோ என்று கருதி திட்டமிடுகிறார்கள். சாதாரண புஞ்சை நிலம் எக்கருக்கு 1,000 ரூபாய்க்குக் குறைந்து வாங்க முடியாது, நஞ்சை என்றால் எக்கர் ஒன்றுக்கு 2,500, 3,000 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருக்க அரசாங்கம், 150, என்றும், 300 ரூபாய் என்றும் திட்டமிட்டிருப்பது, அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு நிலத்தை வாங்கிக் கொடுக்க வசதியற்ற நிலையைத்தான் ஏற்படுத்தும். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்த விலையை அதிகப்படுத்தி அங்குள்ள ஏழைகளுக்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், பல ஆண்டுகளாக மதுரையில் ஒரு யூனிவர்ஸிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இந்த ஆண்டிலாவது மதுரையில் ஒரு யூனிவர்ஸிட்டி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அதிகப்படியான விவசாய உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயத்திற்கு முக்கிய தேவையான விதைகள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. ஜூன் அல்லது ஜூலை மாதத்திற்குள் அக்ரிகல்சரல் கோடவுனில் விதைகள் ஸ்டாக் செய்யப்படவேண்டும். நாம் எவ்வளவு மூட்டை விதை ஸ்டாக் வைத்திருக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோமோ அந்தளவு விதை கோடவுனில் இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொண்டு நான் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-00 a.m. * **Sri V. SUBBIAH :** தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இன்று முதல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்நேரத்தில் இந்நாட்டில் எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் உணருமானால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட அந்தப் பற்றாக்குறையை தீர்க்கக்கூடிய அளவில் விவசாயத்திற்கு போதுமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று சொல்ல முடியும். சிறு நீர்ப்பாசனம், சிறு

7th September 1960] [Sri V. Subbiah]

தொழில்கள் இன்டஸ்ட்ரீஸ் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் மலைக்கும், மடுவிற்கும் உள்ள வித்தியாச அளவில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று விவசாயத்திற்காக 27 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் எதிர்காலத்திலாவது இந்த உணவுப் பற்றாக்குறையை நீக்க முடியுமா என்ற நிலையில் தான் இருக்கிறது. பொதுவாக நம் ராஜ்யத்தில் ஜனத்தொகை அடிப்படையில், நில விஸ்தீர்ண அடிப்படையில் பார்த்தாலும் கூட இன்றையதினம், கிராமவாசிகள், விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்கள் 75 சதவிகிதத்திலிருந்து 80 சதவிகிதம் வரை இருப்பார்கள். இதை யாராலும் மறுக்க முடியாது, அரசாங்கப் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து. அந்நிலையில் விவசாயத்திற்காக 27 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிக மிக குறைந்த அளவு என்றுதான் சொல்லமுடியும். அதை திட்டமிட்டவர்கள், திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அதற்காக நல்லதொரு கணிசமான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உரத்திற்காக, ஸ்பேயர்ஸ்-க்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை மிக மிகக் குறைவு என்று சொல்ல முடியும். நம் ராஜ்யத்தின் தொகை 400 கோடியாக இருந்தாலும்கூட எந்த இனத்திலாவது குறைத்துக் கொண்டு விவசாயத் துறைக்கு இன்னும் ஜாஸ்தியான தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசனத் துறையை எடுத்துப் பார்ப்போமானால், மைனர் இர்ரிகேஷன் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். குறிப்பாக குற்றாலாட்டாக சொல்லமுடியும், திருநெல்வேலி, கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், போன்றவைகள் வானம் பார்த்த பிரதேசங்கள். அதுமட்டுமல்ல. ராமநாதபுரம், சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், அருப்புக்கோட்டை போன்ற தாலுக்காக்களும் வானம் பார்த்து வாழக்கூடிய ஏரியாக்கள். இந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் என் கண்ணுக்கு எங்குமே தென்படவில்லை. வாழ வகையுள்ள இடங்களில், பாசன வசதியுள்ள இடங்களில் மேலும் பல திட்டங்கள் அமைக்கப் படுகிறதே தவிர வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு, பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு, தண்ணீரை நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாதிருக்கக்கூடிய வசதியற்ற நிலையில் இருக்கும் இடங்களுக்கு எந்தவிதத் திட்டமும் இல்லை என்றால் இது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமா என்று கேட்கிறேன்.

இந்த நிலையில் அரசாங்கத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் திட்டமிட்டிருந்தார்கள் என்றாலும் கூட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பிராந்தியங்களில் இருக்கின்ற நிலைமையையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ ஆறுகள் வியக்தமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. பெரும் நதிகள், வைப்பாறு, சித்திராநதி போன்ற நதிகள் எல்லாம் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் பல அணைகளை கட்டினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நீர்ப்பாசன வசதி பெற முடியும். இதை எல்லாம் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பதாகவே தெரியவில்லை. இப்படி

[Sri V. Subbiah] [7th September 1960

நீர்ப்பாசனத்திற்கு வசதி செய்து கொடுக்கா விட்டால் பற்றுக் குறை ஏன் இந்த நாட்டில் ஏற்படாது என்று கேட்க விரும்பு கிறேன். இந்த நிலைமையை தவிர்க்கவேண்டுமென்ருல், திட்ட மிட்டவர்கள் எப்படி திட்டமிட்டிருந்தாலும், எந்தப் பகுதி வரண்ட பிரதேசம், எந்த பகுதியில் மண் வளம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரியான திட்டங்களை தயாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான அளவில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் மின்சாரம் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. 10, 15 கஜம் ஆழத்திலிருந்துதான் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருக்கிறது, இதற்கு மின்சாரம் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனாலும் இப்போது அங்குள்ளவர்களின் நிலைமை என்ன? மின்சாரத்தை எவ்வளவு தான் கொடுத்தாலும், மின்சாரத்திற்கு விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டிய கட்டணம் குறையப் போகின்றதா என்று பார்த்தால் அவ்விதம் குறையப்போவதாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. விவசாயி களை எடுத்துக்கொண்டால், மின்சாரம் சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு க்ரூப்பிங் ஸிஸ்டம் போன்ற பல தொல்லைகள் இருப்பதாக அவர்கள் தினமும் முறையிட்டுக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களுடைய குறைகளை கேட்டால் பெரிய பட்டியலாக நீண்டு கொண்டேப் போகிறது. இந்த குறைகள் எல்லாம் நீங்கக்கூடிய வகையில் மின்சாரத்திற்கு இந்தத் திட்டத்தில் 77 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன். ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலைமை என்னவென்று பார்த்தால் நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடுகளும், ஸ்டேட் ஹைவேஸ் ரோடுகளும் தான் நன்ருக இருக்கின்றன. அந்த ரோடுகளில் உள்ள மைல் கற்களிலும் கூட எல்லாம் நல்ல பெயின்ட் அடித்து நன்ருக வைத்திருக்கிருர்கள். ஆனல் கிராமாந்திரங்களில் உள்ள ரோடுகளைப் பார்த்தால், முன்னல் எல்லாம், கிராமந்திரங்களிலுள்ள ரோடுகளில் எல்லாம் மனிதர்கள் நடந்து கொண்டு இருந்தார்கள், ஓரளவு வண்டி களும் போய்க்கொண்டிருந்தன. ஆனல் இப்போது மனிதர்களும் நடந்து போவதற்கு லாயக்கற்ற முறையில் எங்குப் பார்த்தாலும், மழை காலத்தில் போக்குவரத்துக்கு வசதியற்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. கிராம ரஸ்தாக்கள் எல்லாம் நன்ருக இருந்தால் தான் நகரங்களிலுள்ள மார்க்கட்டுகளுக்கு கிராமங்களிலுள்ள உற்பத்திப் பொருட்கள் போவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதேபோன்றுதான் விவசாயிகளுக்கும் நகரங்களிலுள்ள ரசாயன உரங்கள் போன்றவர்களை கொண்டு வருவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அந்த முறையில் பார்த்தால் இப்போது ஒதுக்கப்பட் டிருக்கும் தொகை குறைவாகவே இருக்கிறது என்று தான் சொல்ல முடியும்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தை பொறுத்த அளவில், கடன் வசதிகளை அதிகமாக பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லேவாதேவி கடன் சம்பந்தமாக பல சட்டங்களை நாம் நிறை

7th September 1960] [Sri V. Subbiah]

வேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு நாட்டில் யாருமேயில்லை. கூட்டுறவு கிரெடிட் சொஸைடியை நம்பித்தான் அவர்கள் வாழ் கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் அவர்களுக்கு கூடுதலான அளவில் கடன் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட வில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். முன்னால் எல்லாம் 30, அதன் பின்னால் 60 சதவிகிதம் பேர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி யானால் மீதி மக்களுடைய கதி என்ன என்பதுதான் தெரிய வில்லை. ஆகவே இதிலும் கணிசமான அளவுக்கு வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கின்ற கூட்டுறவு ஆக்ட்-ஆனது மிகவும் பழமையானது. ஆகவே அதை திருத்தவோ அல்லது புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வரவோ செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக பல இடங்களிலும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பேரால், பல மோசடிகள், பல கையாடல்கள் அடிக்கடி நடந்து கொண்டி ருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் தடுக்க வேண்டும். அதோடு மார்க்கட்டிங் சொஸைடிகளை எல்லாம் இன்னும் அதிகமான அளவில் பெருக்கவேண்டும். அதோடு முக்கியமாக கோடவுன் களை கட்டும்போது கிராமப்புறங்களில்தான் இவைகளை கட்ட வேண்டும். அதேபோன்று சிறிய தொழில்களை ஆரம்பிப் பதிலும் கிராமங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும்; 50 ஆயிரம் ஜனத்தொகையுள்ள இடங்களுக்குத்தான் இந்த வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும் என்று தெரிகிறது. இவ்விதம் நிர்ண யிப்பதாக இருந்தால் மேலும் மேலும் நகரங்களைத்தான் வளர்ப் பதாக இருக்கும். இதன் காரணமாக கிராமாந்திரங்களில் யாரும் வாழ்வதற்கு விரும்புவதில்லை. இதோடு நகரப் பொருளா தாரத்திற்கும் கிராம பொருளாதாரத்திற்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்தான் எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கும். இன்றைக்கு நகரங்களில் இருக்கின்ற ஒரு மில் தொழிலாளியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு மில்லில் எட்டு மணி நேரம் நிழலிலே ஸ்பின்டில்களில் வேலை செய்தால், அவர்களுக்கு தினசரி 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் கூலி கிடைத்து விடுகிறது. அதே நேரத்தில் ஒரு விவசாயக் கூலியை எடுத்துக்கொண்டால், அவன் வேலை செய்வதற்கு இத்தனை மணி நேரம் என்று கணக்கு கிடை யாது. வெயிலிலோ அல்லது மழையிலோ நின்று வேலை செய் கின்றான், என்றாலும்கூட அவனுக்கு ஒரு ரூபாய் கூலி கிடைப் பது கஷ்டமாகவே இருக்கிறது. இப்படியே நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் அவனுடைய வாழ்க்கை என்ன ஆவது என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே கிராம பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சர்க்கார் உண்மையாக எண்ணினால் கிராமங்களுக்கு உதவக்கூடிய பலவித மான திட்டங்களை போடவேண்டும், அதற்குரிய வகையில் இப்போதுள்ள திட்டங்களை மாற்றி அமைத்து அமல் நடத்தினால் இது வெற்றி பெறும் என்று கூறிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[7th September 1960.

* SRI M. WILLIAM: Mr. Chairman, Sir, while discussing the Third Plan, we have to assess how the First and Second Plans have worked. I can say that there has been some appreciable progress, but not to the extent that we expect. There have been many shortfalls. The shortfalls are due mostly to want of co-operation on the side of the people. People as it were are rather indifferent to new ways of training and adopting new techniques in the matter of agricultural operations. It is very difficult to change their mode of thinking and also their mode of acting. It is very difficult to make them give up their traditional way of thinking and way of doing things. We must educate them and we must enlighten them as to the beneficial advantages that would result in adopting the new techniques in the matter of irrigation and also in the matter of agriculture and also development of industries. For that purpose and with that idea in view, we have ushered in the various developmental schemes in most of the areas. How far these developmental schemes have worked and how far the authorities who are in charge of those schemes have succeeded in working those schemes and in removing their ignorance is doubtful. The administrative machinery is not moving as we expected. They still conform to the official way of doing things and they do not mingle freely with the people. They do not sympathise with their feelings. They do not take the people into their confidence in solving the problems. Of course, as it were, at the beginning, there was some success in the blocks, but later on, the whole thing was rather officialised. There is mere collection of statistics and writing of accounts. This is the way in which our Blocks are functioning and unless the Blocks are rejuvenated, I am sure we cannot get the expected results; not only that, we are now thinking of ushering in the Panchayat Unions. It is also expected to work for the benefit of the people. The Block Development Officers and the Panchayat Unions are to work harmoniously. Unless these two institutions work harmoniously, there would be a deadlock in the achievement of the objects and we may not get the desired results and the progress also will not be the same as we expect. So, there must be proper guidance so that these institutions could work harmoniously keeping in view the ultimate objective of bringing good to the people. I know of instances where the Block Development Officers are not even prepared to accept and act on the unanimous decision of the Panchayat Unions. If any Panchayat member with best of motives wants to do anything, the Block Development Officer gives a different colour to it. If he is prepared to accept it, probably he thinks it below his dignity. This sort of hitch between official block and the people must vanish if the schemes that we are launching are to bring good results to the people.

With regard to credit facilities I have to add one word. Now the scheme of opening land mortgage banks is contemplated. How far they are going to be of use to the people is still to be seen. I am the Vice-President of a land mortgage bank working in Kanyakumari district. It is only the few limited rich few who are benefited by these land mortgage banks. The conditions imposed

7th September 1960] [Sri M. William]

are so very strict that the ordinary middle-class men and low income groups are not able to get any loan from land mortgage banks. Instead of bringing more land mortgage banks it would be of immense use to the public if agricultural banks are opened in each Panchayat. The agricultural banks are affording much relief to the middle class and lower income groups in some of the Panchayats. There are agricultural banks which are functioning properly. We have been agitating for opening of more agricultural banks in Kanyakumari district. We have been approaching the concerned authorities, asking them to open one agricultural bank in each panchayat. Unlike the panchayat in other parts of the State, each panchayat in Kanyakumari district has a population of 20,000 to 25,000. So in each panchayat there should be at least one agricultural bank, so that the poor people who take to agriculture and cottage trade may got easy credit facilities. I am sure the Hon. Finance Minister will consider this aspect and press the Central Government encourage the opening of more agricultural banks.

Another matter is the problem of unemployment. As has been already suggested a survey has to be taken to assess the unemployment among educated and uneducated. A large number of students who have passed S.S.L.C. are without work and they are wandering about in the streets. Unless something is done to absorb them in some kind of work, I am sure there will be some sort of disturbance in the country. They must have something to do and unless these people are encouraged by being given some work or other, I think the evil effect would be more. Something in that direction has to be done and a survey has to be taken with regard to the unemployment which is prevailing all over the country.

With regard to irrigation works I am glad to say that in Kanyakumari, "Chitraru Pattam Kalvai Scheme" (a medium size irrigation project) has been included in the Draft Third Plan. Mambzhathanai Scheme has also been included in the Draft Third Plan. So also the protected water-supply schemes in Kuzhithurai, Thuchalai and Kolachhal have been included in the Draft Third Plan. These are schemes which were included even in the Draft Second Five-Year Plan, by the erstwhile Travancore-Cochin State, but were dropped in the final plan. At least this time I am sure our Finance Minister will see to it that these schemes are implemented as early as possible.

(Mr. Speaker in the Chair.)

Another important thing is the opening of a rubber factory in Kanyakumari district. Now we find that about 2,000 acres are to be planted with rubber by Government during the Third Plan period. Even ordinary individuals are planting rubber to the extent of nearly 500 to 1,000 acres per year. That is what is being done even now. But Government in the course of five years in the Third Plan have adopted a policy of bringing 2,000 acres under rubber cultivation. There are about 30,000 acres of land available for rubber cultivation. All the available lands must be

[Sri M. William] [7th September 1960.

brought under rubber cultivation in the coming five years of Third Plan so that at least by the beginning of the Fourth Plan there may be enough rubber plantations for starting a Rubber Factory in Kanyakumari district. That may in a way absorb young men in service give employment to them and add to the wealth of the State.

Similarly there are small-scale industries which deserve encouragement. In this connection I would like to point out the difficulties that are being experienced by tappers. There are about 1 lakh of tappers in the Kanniyakumari district. They are leading a half-starved lives. They should be given some sort of encouragement. Even palm-gur industry is one of small-scale village industries that has been recognised by the All-India Khadi Board. Five lakhs of rupees had been allotted under the Second Plan for the development of this industry in the Kanniyakumari district. But not even one lakh of rupees has been spent for this purpose. This industry requires encouragement at the hands of Government. I hope sufficient steps will be taken to reorganize tappers and develop this industry. I am sure that some insurance system for these tappers will be introduced. As we know these tappers climb the trees several hundred feet high and very often serious accidents occur resulting in deaths. Unless something is done for the families of those deceased persons their (the family's) lot will be a miserable one. Some sort of insurance system must be organised for these tappers to act as a safeguard for their families.

With regard to unemployment that is increasing I would suggest that a survey be undertaken. Some system of unemployment may be introduced as in operation in western countries doles. So that they may get something daily to eke out their livelihood. I am sure the Hon. Finance Minister will consider this matter also. With these words I resume my seat.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கக்கூடிய மூன்றாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் சட்ட மன்றத்தின் முன் வருவதற்கு முன்னால் இன்னும் சில புள்ளி விவரங்களைச் சர்க்கார் தந்திருந்தால் நாங்கள் அதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு இன்னும் சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். அதாவது மாநிலவாரியாக தேசிய வருவாய், "பர்காபிடா இன்கம்", ஒவ்வொருவராலும் செலுத்தப்பட்ட "டாக்சேஷன் இன்கம்". ஆகியவை பற்றிய புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருந்தால் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இன்னும் நன்றாக விவாதித்திருக்கலாம்.

இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானது ஏறத்தாழ 10,200 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே தனியார் துறையில் தொழில்களை ஆரம்பிக்க 4,200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பொதுத் துறையைப் பொறுத்த

7th September 1960] [Sri S. M. Annamalai]

வரையில் 6,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தனியார் துறைக்கு இந்த அளவு அதிகப்படியாக ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த சர்க்கார் உண்மையிலேயே தாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கக்கூடிய சோஷிலிசப் பாதையில் செல்கிறார்களா என்பதில் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறிய பிறகு இன்றுள்ள நிலையைப் பார்த்தால் நாளுக்கு நாள் "ப்ரைவேட் செக்டாரின்" முதலீடுகள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருவது தெளிவாக விளங்குகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது சோஷிலிச சமுதாயக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார் உண்மையிலேயே சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்கப் போகிறார்களா அல்லது இப்படி முதலாளித்துவத்தை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை.

இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்னத் திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது மத்திய அரசாங்கத்தார் வெளியிட்டிருக்கும் புஸ்தகத்தில், தற்போது தேசீய வருவாய் 8·5 சதவிகிதம் வரி செலுத்தி வருவதை 11 சதவிகிதம் அதிகமாக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது 2.5 சதவிகிதம் வரியை அதிகமாக டைரக்ட் டாக்சேஷன், இண்டைரக்ட் டாக்சேஷன் மூலமாக போடப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவேதான், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4,000 கோடி ரூபாயில் நிறைவேற்றப்படும்போது 1,175 கோடி ரூபாய் சர்க்கார் நோட்டுகள் அடித்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் இந்த நேரத்தில் 550 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அடித்து வெளியிடப் போகிறோம் என்று சொன்னால், நாளுக்கு நாள் பணவீக்கம் அதிகமாகி மேலும் மேலும் விலைவாசி உயரத்தான் செய்யுமே தவிர, அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் இடத்திலே உண்மையான கொள்கை கிடையாது. இப்படி விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டு போனால் திட்டங்களினால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் பாமர மக்கள் என்பதைச் சர்க்கார் உணர வேண்டும். மேலும் மேலும் வரிகளைப் போட்டு, அதே சமயத்தில் மேலும் மேலும் நோட்டுகள் அடித்துக்கொண்டே போனால் பணவீக்கம் ஏற்பட்டு, உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி ஏற்றத்தினால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் பாமர மக்கள் என்பதைச் சர்க்கார் உணரவேண்டும். நோட்டு அடித்தும் வரி போட்டும் பணத்தை வசூல் செய்து, அதைப் பலவித வழிகளிலே செலவழித்து உண்மையிலேயே திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும்.

11-30 a.m.

நம்முடைய மாநில சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்தைப் பார்த்தால், குறித்த அளவு உணவு உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. 12.79 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டோம். ஆனால், 9 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்நியச் செலவாணி எப்படி இருக்கிறதென்றால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் இந்தத் தருணத்தில் கூட பற்றாக்குறை

[Sri S. M. Annamalai] [7th September 1960

யாகத்தான் இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறிய பிறகும்கூட இன்னும் நல்ல முறையில் அந்தத் திட்டம் முன்னேறவில்லையென்றால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்த பிறகு பாமர மக்களுடைய 'பர் காபிடா இன்கம்' அதாவது சராசரி வருவாய் உயருமா என்று பார்த்தால் உயராது என்றுதான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்திலிருந்து உணர முடிகிறது.

வரி போடுகின்றபோது, மாநில சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் மொத்த அளவில் மூன்றில் ஒரு பங்கான 55 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வரியாகப் போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 55 கோடி ரூபாய் என்றால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 11 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரி போடவேண்டும். 11 கோடி ரூபாயை எப்படி இவர்கள் பெறப் போகிறார்கள், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. மறைமுகமான வரி விதிப்பு பாமர மக்களைத்தான் அதிகமாகப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நேரடியான வரி விதிப்பை விட்டு மறைமுகமான வரி விதிப்பை அதிகமாகப் போடப் போகிறோம் என்றால், உண்மையிலேயே அதனால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் பாமர மக்கள்.

பாலுக்கு வரி போட்டதன் காரணமாக, படி பால் ஒரு ரூபாய்க்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது இப்பொழுது ரூபாய் 1-4-0 அளவுக்கு விலை ஏறிவிட்டது. அதனால் பாமர மக்கள்தான் அந்த வரியைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி மறைமுகமாக வரி வசூலிப்பதன் மூலமாக பாமர மக்களிடத்திலேயிருந்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு உண்டான பணத்தைச் சேகரிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் அந்தப் பாமர மக்கள் பயன் அடைகிறார்களா என்றால், அதுதான் இல்லை. ஒரு சிலர்தான் பயன் அடையும் நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் போடப்படும் வரி 'டைரக்ட் டாக்ஸேஷ'-னாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, 'இன்டைரக்ட் டாக்ஸேஷ'-னாக எந்த வகையிலும் இருக்கக்கூடாது. அதனால் பாமர மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அணை எங்கெங்கு கட்டவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் கட்டியாய்விட்டது, மேற்கொண்டு அணை கட்டுவதற்கேற்ற ஆறு இல்லை என்று பல முறை பேசப்பட்டது. நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்—தென் பிராந்திய மாநிலங்களை வைத்துக்கொண்டு, அதற்கென ஒரு கமிஷன் நியமித்து, ஆந்திரம், கேரளம் போன்ற பிற மாநிலங்களில் ஓடும் ஆறுகளில் எவ்வளவு மீதத் தண்ணீர் இருக்கிறதோ அதை நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஏன் பயன் படுத்தக்கூடாது என்று பார்க்கவேண்டும். அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து பயன்படுத்துவோமானால், நம்முடைய மாநிலத்தில்

7th September 1960] [Sri S. M. Annamalai]

உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும் அல்லவா, அதை ஏன் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க முயற்சி எடுக்கக் கூடாது என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பப்ளிக் செக்டார் என்று சொல்லும்போது, பவர், ட்ரான்ஸ் போர்ட், ஹெவி இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். ட்ரான்ஸ்போர்ட் என்று சொல்லும்போது, மத்திய சர்க்கா ருடைய மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 18 கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருக்கிருர்கள். பஸ் தொழிலைத் தேசியமயமாக்க வேண்டும். பஸ் தொழில்தான நம்முடைய மாநிலத்திற்கு நல்ல வருவாய் தரக்கூடியது. நல்ல வருவாய் வரும் இனத்தை யெல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுடைய கையில் விட்டுவிட்டால், உண்மையிலேயே நமக்கு மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான பணம் கிடைக்காது. ஆகவே, நாங்கள் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் மேலும் மேலும் வற்புறுத்துவது, பஸ் தொழிலைத் தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்பது. பதினெட்டு கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. மாநில சர்க்கா ருடைய மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் புத்தகத்தைப் பார்த்தேன்—அதில்கூட பஸ் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கப்படக் கூடிய கொள்கை விளக்கப்படவில்லை. சட்ட மன்றத்தில் மேலும் மேலும் வற்புறுத்தியும்கூட, நல்ல திட்டங்கள் கொடுத்தும்கூட, ஆண்டொன்றுக்குப் பத்து கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்கு இதன் மூலம் கிடைக்கும். அதனுல் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றலாம் என்றுலும்கூட, சர்க்கார் செவி சாய்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆண்டொன்றுக்குப் பதினேரு கோடி ரூபாய் வரி போடப் போகிருர்கள். பஸ் தொழிலை தேசிய மயமாக்கினுல் வரி போடாமலேயே திட்டத்தை நிறைவேற்றலாமே. அதே போல சினிமாத் தொழிலைக்கூட தேசிய மயமாக்கலாம். இப்படி முக்கியமான தொழில்களைத் தேசியமயமாக்கலாம். மத்திய சர்க்காரே 'ட்ரான்ஸ்போர்ட்' என்று சொல்லியிருந்தாலும்கூட, மாநில சர்க்கார் ஏன் அதைப் புறக்கணித்திருக்கிருர்கள்? மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் 18 கோடி ரூபாய் போதாது என்று ஏன் இவர்கள் சொல்லக்கூடாது? அதை அதிகமாக ஒதுக்கி நம்முடைய மாநிலமும் அதிகமான பணத்தை அவர்களிட மிருந்து பெற்று ஏன் இந்த பஸ் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

அதைப் போலவேதான், கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தாலுகாவில் கிடைக்கும் கந்தகத்தைப் பயன்படுத்த கந்தகத் தொழிற்சாலை மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் துவக்குவதற்காகச் சேர்க்கப்படும் என்ருர்கள். நான் புத்த கத்தைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். கந்தகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் அதில் கிடையாது. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது சேர்க்கப்படும் என்பத தற்கான அறிகுறி ஒன்றும் காணப்படவில்லை.

[Sri S. M. Annamalai] [7th September 1960

ரயில் பாதையைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு உரிய பங்கு கிடைக்கவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நாங்கள் ஏழு ரயில் பாதைகளுக்குச் சிபார்சு செய்தோம். அதைக்கூட எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று மாநில சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். 'சிபார்சு செய்திருக்கிறோம்' என்று வாயினால் சட்ட மன்றத்தில் அமைச்சர்கள் சொல்கிறார்களே தவிர, 'மத்திய சர்க்கார் கவனிப்பார்கள்' என்று பதில் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, உண்மையிலேயே ரயில் பாதைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போடப்படவில்லை. புத்தகத்தைப் பார்த்தால், வட நாட்டில் பல ரயில் பாதைகள் 1,200 மைலுக்குப் போடப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறதே தவிர, நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ரயில் பாதைகூட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொல்லப்படவில்லை, உறுதி கூறப்படவில்லை. ஏதோ ஆறு ரயில் பாதைகள் இங்கிருந்து சிபார்சு செய்யப்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். சிபார்சு எந்த அளவுக்கு ஏற்படும் என்பது ஐயமாக இருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டத்தில் சொன்னோம், வற்புறுத்தினோம், வேண்டிக்கொண்டோம், கெஞ்சினோம் கேட்கவில்லை. முப்பது பணம் செலவழித்தோம், இரண்டு குளம் வெட்டினோம், ஒன்றில் தண்ணீர் வரவில்லை என்பதுபோல், ஏழு ரயில் பாதைகளுக்குச் சிபார்சு செய்தோம், ஒன்றுகூட இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆறு ரயில் பாதைகள் ஏற்படுத்த சிபார்சு செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே ஒரு ரயில் பாதையாவது கிடைக்குமா என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகையினாலே அமைச்சர்கள் தைரியமாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது இதைப் பார்த்தால் உண்மையாக விளங்கவில்லையா? வடக்கு எந்த வகையில் வாழ்கிறது, தெற்கு எந்த வகையில் தேய்கிறது? தேசீய வருவாய் மாநில வாரியாகக் கொடுத்திருந்தால், வடக்கிலுள்ள மாநிலங்களின் தேசீய வருமானம் என்ன, இந்த மாநிலத்திலுள்ள தேசீய வருமானம் என்ன என்பது தெரிய வரும். இந்த மாநிலம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பது தெரியவரும். அதேபோல 'பெர் காபிடா இன்கம்' புள்ளிவிவரமும் மாநில வாரியாகக் கொடுக்கப்பட்டால், வடக்கே உள்ள பிற மாநிலங்களில் 'பெர் காபிடா இன்கம்' அதிகமாக இருப்பதும், தெற்கே உள்ள நம் மாநிலத்தில் 'பெர் காபிடா இன்கம்' குறைவாக இருப்பதும் விளங்கும். நம்முடைய மாநிலம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது எப்படி என்பது தெரியும். அதேமாதிரி தொழில் வளம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், தென் நாட்டில் குறைந்திருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறது வட நாட்டிலுள்ள மாநிலங்கள், நம்முடைய மாநிலம் எவ்வளவு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும்.

7th September 1960] [Sri S. M. Annamalai]

அதுபோலத்தான் மின்சாரத் திட்டமும். அணுசக்தி மின்சார நிலையம் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று முதல் முதலில் கேட்டது நம்முடைய மாநிலம்தான். ஆனால் நம்மை புறக்கணித்துவிட்டு பம்பாய் மாநிலத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக இப்போது 3, 4 சிறிய அணுசக்தி மின்சார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்போவதாக மத்திய சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறிய நிலையங்களாவது இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும்படி இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டும். நெய்வேலி தெர்மல் ஸ்டேஷன் ஏற்பட்ட பிறகும்கூட 25 சதவிகிதம் மின்சார சக்தி நமக்கு குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால், மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அணுசக்தியிலிருந்து மின்சாரத்தை பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கான நிலையத்தை நம் மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தும்படிச் செய்யவேண்டும். சிறிய அளவில் 3, 4, நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவதாக மத்திய சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். 'எங்களுக்கு சிறிய அளவில் தேவையில்லை. நாங்கள்தான் முதல் முதலில் கேட்டோம். எங்கள் மாநிலத்தில் பெரிய நிலையம் ஒன்று நிறுவப்படவேண்டும்' என்று மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி, தைரியமாக வாதாடவேண்டும். 'எங்களுடைய மாநிலத்து மக்கள் கேலி செய்கிறார்கள், தயவு செய்து எங்கள் மாநிலத்தில் இந்த அணுசக்தி மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்துங்கள்' என்று மேலும் தைரியமாக மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. விவசாயத்தைப்பற்றியும், விவசாயத்திலே போடும்படியான முதலீடு பற்றியும், மற்றும் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமான தேவையாக இருக்கக் கூடிய உரத் தொழிற்சாலையைப் பற்றியும் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல திட்டங்களைப்பற்றி நான் பேசுவதைவிட, ஏழு, எட்டு, வருஷங்களாக இந்த சட்டமன்றத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைப்பற்றியே மறுபடியும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயத்தினுடைய பெருக்குக்காக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய தகுதியான, நியாயமான உற்பத்தி பொருள்களின் விலை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும்படியான திட்டங்களைப் போடவேண்டும் என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் யோசனை சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கத் திட்டத்தில் மிகவும் முக்கியமானது உர உற்பத்தி தொழிற்சாலை. இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் படிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்றெல்லாம் படிக்காமலேயே சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் புத்தகத்தில் இதைப்பற்றி 15-ஆம் பக்கத்தில் சொல்லியிருப்பதை படிக்கிறேன்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [7th September 1960

" The Fertiliser Plant will be erected and is expected to be in full production from March 1963. This factory, when finalised, will probably be the largest urea factory in the world producing the fertiliser by the total recycle process."

" Largest factory in the world என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலேயே மிகவும் பெரிய தொழிற் சாலையாக அமையும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு). ஏட்டுச் சொரைக்காய் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தொகுதியிலுள்ள நெய்வேலியையே அவர்கள் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பார்க்காமலேயே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயப் பயிர்கள் நன்றாக வளர வேண்டுமென்றால், பூரணமாக பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு ஏகரா நிலமும் எவ்வளவு சத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது என்பதை ஓரளவுக்கு அறிந்துகொள்ளவேண்டும். நெல் பூரணமாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், நைட்ரஜன் தழைச் சத்து 50 பவுண்டும், பாஸ்பாரிக் மணிச்சத்து 25 பவுண்டும் வேண்டும். கரும்புக்கு நைட்ரஜன் தழைச்சத்து 60 பவுண்டும், பாஸ்பாரிக் மணிச்சத்து 70 பவுண்டும் வேண்டும். இந்த அளவு சத்துக்களை ஒரு தரம் பயிரிட்டால், அந்தப் பயிர் உணவாக எடுத்துக் கொள்கிறது. உரம் போடாமலிருந்தாலும்கூட ஓரளவுக்கு வெள்ளாமை கிடைக்கிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் உரத்தைப் போடுவதைத் தவிர, ஏற்கனவே பூமியிலேயே பூசார சத்துக்கள் இருக்கின்றன. காற்று, மழை, இடி, மின்னல் இவை களினால் இயற்கையாக வந்து சேரும் மணிச் சத்துக்கள், தழைச் சத்துக்கள் ஓரளவு பூமியில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. செயற்கை எருக்களை, அமோனியம் சல்பேட், யூரியா இவைகளை பூமிக்கு தனிப்பட்ட முறையிலே உபயோகப்படுத்துவது நல்லது அல்ல. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் டாக்டர், அவர்களுக்குத் தெரியும். வெண்ணெயில் எல்லாவிதமான சத்தும் நிறைய இருந் தாலும்கூட, அரிசியைவிட்டு வெண்ணெயையே முழுவதும் சாப்பிடுவதில்லை. 'ரபேஜ் ஆகாரம்' என்று சொல்லுவார்கள். எல்லாவற்றோடும் சேர்த்து வெண்ணெயும் ஒரு பகுதி சாப்பிடு கிறோம். வெண்ணெயில் எல்லாவிதமான சத்துக்களும் இருக்கிறது என்பதற்காக வெண்ணெயையே முழுவதும் சாப்பிட்டுவிட முடியாது.

MR. SPEAKER : இந்த விவாதத்தில் என்னை எதற்காக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இழுக்கவேண்டும்.

Suppose the hon. Member says something wrong. How can I get up and say that the hon. Member is wrong?

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தாங்கள் தவறு என்று சொன்னால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் அப்படிச் சொல்லப்போவதில்லை இந்த விவாதத்தில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னை இழுக்க வேண்டாம்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : செயற்கை உரங்களை ஊளவுக்குப் பிரயோசனப்படுத்தி, பாக்கிக்கு கம்போஸ்டு உரங்களை பூமியிலே சேர்த்தால்தான் பூமியில் பூசார சத்துக்கள் குறையாமல் இருக்கும். யூரியாவையே பூரணமாக உபயோகித்தால் அதிலே இருக்கிறது. பூரணமாக வளரவேண்டுமென்றால் பாஸ்பாரிக்கும் நைட்ரஜன் கண்டெண்ட்ஸ், தழைச்சத்து மட்டும்தான் வேண்டும். அமெரிக்காவில் தழைச் சத்து, தானியச் சத்து, பாஸ்பாரிக், அமோனியம் சல்பேட் இரண்டும் சேர்ந்த 'அமோபாஸ்' என்ற உரத்தை உபயோகித்து பூசாரத்தைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். யூரியா மட்டும் உபயோகிக்காமல், பாஸ்பாரிக்கையும் சேர்த்து, டபிள் ஸூபர் பாஸ்பேட், டிரிபிள் ஸூபர் பாஸ்பேட் என்ற மாதிரி உரம் தயாரித்தால், பூமியினுடைய வளம் பெருகுவதற்கும், பூசார சத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் மிகவும் இன்றியமையாத உரப் பொருளாக அமையும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அமோனியம் சல்பேட், நைட்ரஜன், தழைச்சத்து ஒரு பவுண்டு ஒரு ரூபாய் விலையாகிறது. இருபத்திரண்டு சதவிகிதம் அமோனியம் சல்பேட் இருக்கிறது. இருநூற்று இருபத்தி நான்கு பவுண்டு கொண்ட ஒரு மூட்டை சுமார் 40 ரூபாய் விலை ஆகிறது. யூரியா நாளைக்கு வந்தால் அதிலே 100-க்கு 50 பங்கு 'நைட்ரஜன் கண்டெண்ட்ஸ்' இருக்கக்கூடும். அதனுடைய விலை மிகவும் குறைந்து இருக்கவேண்டும். ஒரு பவுண்டு எட்டு அணா விலைக்கு அடங்கக்கூடிய முறையில் திட்டம் போடுவதுதான் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்; மிகவும் நல்ல முறையிலே விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்கு சிறப்பாக அமையும். யூரியா மட்டுமல்ல, டபிள் ஸூபர் பாஸ்பேட், ட்ரிபிள் ஸூபர் பாஸ்பேட் என்று இருக்கிறது. அதை எடுத்து 100-க்கு 50 பங்கு மணி சத்து பாஸ்பாரிக்கையும் சேர்த்து யூரியாவையும் சேர்த்து 'அமோபாஸ்' என்ற நிலையில் 75,000 டன் உரம் தயாரித்தால் சுமார் 35 லட்சம் ஏகராவுக்கு நல்ல சிறந்த உரமாக அமையும் என்ற ஆலோசனையை நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் போன தரம் விலைவாசியைப் பற்றி பேசும்பொழுது "கருத்திருமன் பொருளாதாரம்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த நிலையிலே என்பது தெரியாது. ஆனால், ஒன்று மட்டும் நிச்சயமாக ஏற்கனவே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதை இப்பொழுதும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்பொழுதும் அதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியும். இன்று உணவு உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்றால், ஊளவுக்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய விலை ஏற்றத்தினால்தான் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் பெருகி வருகிறது என்று சொல்லவேண்டும். அரசியல் நோக்கத்திற்காக வேண்டு

[Sri P. G. Karuthiruman] [7th September 1960

மானுல் குறைத்துவிடலாம் என்று பேசிக் கொள்ளலாம். ஒரு ஏகருக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது; 'காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன்' எவ்வளவு ஆகிறது, ஒரு ஏகருக்கு வரவு எவ்வளவு என்பதற்கான புள்ளிவிவரம்—விவசாயி கொடுத்த புள்ளிவிவரம் அல்ல—சர்க்கார் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலிருந்து கொடுத்த புள்ளிவிவரம் என்னவென்றல், கோவையில் நஞ்சைக்கு 'காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன்' 1957-58-ல் ஒரு ஏகருக்கு உற்பத்திச் செலவு ரூபாய் 663. 1958-59-ல் உற்பத்திச் செலவு ரூபாய் 560. இது டிபார்ட்மெண்டிலே கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்கள், நெட் இன்கம் அண்ட் உற்பத்திச் செலவு. கோயம்புத்தூரில், 1957-58-ல் பாசன வசதி பெற்ற இடங்களில் ரூபாய் 237, 1958-59-ல் ரூபாய் 266. ஆகவே, ஒரு ஏக்கரில் நெல் விளைவாகும்படியான தானியத்தின் மதிப்பு, சராசரி, 1957, 1958, 1959-ல் 560 ப்ளஸ் 240, ரூபாய் 800. நிதியமைச்சர் குறிப்பிட்ட சமயத்தில், மூன்றுவது திட்டத்தில், இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் என்ன விலைவாசி இருந்ததோ அதுவே ஊர்ஜிதமாகும் என்றுர்கள். விலைவாசி ஏற்றத் தாழ்வு, வியாபாரிகள் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான்; அதனல், உற்பத்திக்காரர்களுக்கு ஒரு நன்மையும் ஏற்படுவதில்லை. இரண்டாவதாக, ஒரு ஏக்கராவுக்கு நெல் விளைவிக்க ரூபாய் 800 செலவாகிறது. அதில் சராசரி வரவு 20 மூட்டைகள். ஆகவே, இப்பொழுது இருப்பதைவிட விலை குறைந்தால், விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம்தான் ஏற்படும். மக்களுக்குப் பணி செய்ததாக இருக்காது. நான் ப்ளாக் மார்க்கெட் ப்ரைஸ் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இருபது மூட்டைதான் வரவு என்றுல் விவசாயி கஷ்டமான நிலையில்தான், இக்கட்டான நிலையில்தான் வேலை செய்கிறுன் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மூன்றுவது திட்ட காலத்தில் இரண்டாவது திட்ட விலை வாசி ஊர்ஜிதப் படுவதை வரவேற்கிறேன். இதில் 25 பர்செண்ட் குறைந்தாலும், அந்த விலை கிடைத்தால்தான் விவசாயி வாழமுடியும். ஒரு மணு நெல் ரூபாய் 15-க்குக் கீழே இருக்கக்கூடாது. நேருஜிகூட சொன்னுர்கள், விவசாயப் பொருள்களின் விலைகளை ரொம்பக் கீழே விடக்கூடாது என்றும், நேரே நாமே ஆதரிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டும் என்றும். மூட்டை நெல், அல்லது மணு, ரூபாய் 14-க்குக் கிடைத்தால், சர்க்கார் 15-க்கு வாங்கவேண்டும். ரூபாய் 16 ஆகும்போது, சர்க்கார் தலையிட்டு ரூபாய் 14-க்கு விற்றுல்தான், விவசாயம் தழைத்து, பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் முன்னேற முடியும். அதுதான் மூன்றுவது திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் பெரும் சேவையாக இருக்கும். விவசாயம் ஓங்கிச் சிறப்பாக வேண்டுமானல், பாசன வசதி இல்லாது, வானத்தை, மழையை நம்பி வாழும் விவசாயிகளுக்கு, நிச்சயமாக க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். முப்பத்தேழு லட்சம் நஞ்சை நிலங்களுக்கும் அப்பொழுதுதான் நன்மை கிடைக்கும். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்றுவது போட்டு, உற்பத்திச் செலவாவது கிடைக்கும் முறையில் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த உணவுப் பிரச்னைக்கு ஒரு தீர்வு காணமுடியும். அது விவசாயத்தில் முதல் இடம் பெறவேண்டும்.

7th September 1960] [Sri P. G. Karuthiruman]

இப்பொழுதே சென்னை விவசாயிகள் அதிக உற்பத்தி செய்கிறார்கள்; இன்னும் யூரியா, சூப்பர் பாஸ்பேட், தானிய சத்து, மண் சத்து, தழைச் சத்து இவைகளும் கிடைத்தால், நம் உற்பத்தி அதிகமாகவே பெருகும். யூரியா மட்டும் போட்டுக் கொண்டிருந்தால், பல .ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பூமி கோளாறாகப் போய்விடும். பூசத்து குறைந்துவிடும். இன்னும் மத்திய சர்க்கார் போன் மீல் அல்லது எலும்பு உரம் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது). இரண்டு நிமிஷங்கள், ஸார்.

MR. SPEAKER : All right.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : அதற்கடுத்தாற்போல், விவசாயத்திற்கு முதுகெலும்புபோல் இருப்பது, கால் நடைச் செல்வம். அதற்கு 3.9 கோடி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். வருஷத்திற்கு இரண்டு கோடியாக, மூன்றாவது திட்டத்தில் ரூபாய் 10 கோடியாவது செலவழிக்க ஆலோசனைகளைப் பரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I thank the Government, hon. Minister and the staff for having prepared these third five-year plan books in detail giving statistics and Appendices so that we can know really in great detail the plans, though these are only draft plans or only outline for our consideration.

Sir, the total expenditure likely to be incurred by this State is said to be about 400 crores of rupees. I appeal to this Government and the Central Government not to cut it off or slice it off as usual. We may require much more depending upon the capacity of the State Government and the Central Government to raise funds for them either in the private sector or in the public sector.

Next to this, I congratulate this Government on the success of the recent loan floated by them. The success of the loan is an indication that the public are behind their plans and in the working of their plans (Hear, hear). The Madras Government have succeeded in the First and Second Plans and so far as the Second Plan is concerned, they have succeeded beyond the targets fixed. This is appreciated by the public by the fact that they have come forward to subscribe to these loans in a large measure and have also oversubscribed.

There seems to be an agitation carried on by a section of the public and a political party crying halt to these plans. I am against it and the success of the loan is an indication and authority for those parties not to cry halt to the planning. My request is that we must plan for 50 years ahead. We cannot plan for the nonce. We must plan for a country to develop fifty years ahead. If you stop planning, we will not plan hereafter. I would only illustrate that it is like comparing with a man walking a number of miles but if he thinks of taking rest for ten minutes then he cannot walk further. That is the position. Let us not, therefore, cry halt to planning.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [7th September 1960

I wish now to deal only with a few matters because there is not enough time. First I shall take the question of Industries, for which a special book has been prepared and given to us. Without going into facts and figures we do feel that we have been agitating for the starting of a steel plant at Salem for at least ten years past. There is of course investigation, research, foreign aid, foreign experts giving opinion and so on but the delay is rather too much. I do not know, if "Dame Rumour" comes true, the steel plant at Salem may not come true. Because I am told that instead of spending 30 crores on the setting up of a steel plant at Salem we could rather spend on developing or increasing the capacity of production of the three steel plants, viz., Durgapur, Rourkela and Bhilai at 10 crores each. I suggest that we have got enough iron ore in this State. It has not so far been either found out or exploited. Our State Geological Department is not enough. It should be strengthened. It should be independent. The State Geological Government should explore the possibilities of our mines and mineral resources. We find that in other foreign countries iron ores of a lesser quality were being used. We are
12 noon. also told that ours is a better quality. So, I think that it is worthwhile not to transport iron ores from this State to the other States or foreign countries, but it is worthwhile to transport coal to the site where iron ore is available and also make use of our Neiveli lignite as best as possible, and to start as many Small Steel Plants or Pig Iron Plants as possible in our State wherever iron ore is available.

While I am speaking on this subject, I would like to remind the Government that we have no College of Mining and Metallurgy in this State. Sir, some ten years back, we thought of starting such a College. In any one of our Universities, either in the Madras University, or the Annamalai University or in Coimbatore or some other place where facilities are available, a college should be started. There is necessity for such a college. We must get the necessary funds, laboratory and other conveniences and buildings also so that we may start this College as early as possible. We find that this is not found in the Third Plan. Three Engineering Colleges are envisaged in the Third Plan. Of these, I request that one may be a College of Mining and Metallurgy.

Now, about the minor industries and small-scale industries, we must remember that India lives in the villages. The villagers have no occupation for about 50 per cent of their time during the agricultural season and no occupation at all during the entire period of the non-agricultural season. They are now very much under-employed, though not unemployed. Being under-unemployed is also a great problem. We must find for them full work so that they could get wages for the entire month and year. If we did not find employment for these people in the villages, we would be neglecting the villages, and thereby we would be neglecting the prosperity of the country as a whole. That will be the

result. If we neglect the villages, the country will also be neglected. There should be a charkha in every house. I would suggest that there should be handlooms in every village. It should be possible for the villagers to weave the cloth required for the village, at least the coarse varieties and not the fine voiles and other things within the village itself. Many lakhs of rupees are spent by these villages in purchasing cloth. If every village was enabled to manufacture all its cloth requirements, it would really by very helpful. We are told that in Switzerland, every house is a watch-making unit. Similarly, in our country also, we must develop small-scale industries suited to our genius and our conditions and develop all the available resources in that connection. If this is done. I am sure that every villager will be fully employed throughout the year and he will get the fullest opportunity of being able to earn throughout the year. He will get work for at least 8 hours in a day. Some such concrete steps should be taken without delay so that this exodus of labours from the villages to the city could be stopped.

Now, I come to communications. In this connection, the Hon. Finance Minister has pertinently stated that we could refer to certain Central subjects also. Take for instance the Roads and Railways. The economy of the country largely depends on the existence of good communication, by both rail and road. Every village must have a good road nearby. The villagers must have good and easily and quickly reachable roads. Then only they could market their produce without difficulty and with speed. We do not know when the 'Tambaram-Villupuram Electrification of Railways' will materialise. We were told that the scheme will soon materialise. But, we are now told that it will be only electrification of the Madras-Chingleput line. It is given in page 5 of the Report circulated to us. Talk of this scheme has been there for a long time. We were told at one time that there was some difference of opinion with regard to whether A.C. or D.C. should be used. All those controversies were started too late in the day. Whatever it is, the electrification of that line has come to a standstill. That is the real position. I am not grudging that other parts have been given priority. Still, I have to mention one fact in this connection. While 800 miles of railway track have been electrified during the Second Plan in other parts of the country, we in Madras have not had even one mile electrified. I stress that Madras-Villupuram line should we electrified as early as possible. Considering the great potentialities of trade in and around Vridhachalam and the need for connecting Neiveli to Salem, it is of paramount importance that top priority should be given to this scheme. If there is, however, any immediate difficulty in taking up this electrification scheme, steps should immediately be taken to lay a double track in this line. Priority should be given at least to laying double track. Only then, we would be in a position to solve the bottleneck of too many crossings and see that there was quick transport in that line.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [7th September 1960

The next point that I would like to mention is the Pattukkottai-Thanjavur railway line. This was proposed some 25 years ago and the District Board had also given guarantee. Somehow or other, it has been shelved and is not found in the Third Plan. I request that priority may be given to this line also.

We would do well to have a look at the Railway Map for a network of Indian Railways in the north for seeing how they are maintained and how they would help the growth and development of industries. Without proper communication, how can we connect Salem and Neiveli? We depend on the Salem iron ore and the Nieveli lignite for developing our industries. We should take all possible steps to see that there was no transport bottleneck. I leave it at that and I shall now go to Roads.

So far as the East Coast Road which is also called Sethu Road is concerned, we have 451 miles long road to be covered in the East Coast. We find that in the Third Plan, we have provided a sum of Rs. 5 crores for this road. This is the road which is proposed to be developed into a National Highway. I have been corresponding with the Centre with regard to that road. They say that they cannot declare it as a National Highway for want of funds at the Centre. Anyway, it is within the State Plan. No doubt, they have given top priority and I am thankful to all the Members of the several Committees who have prepared this Plan for giving it top priority. It is a very important road. I am sure it will be a beautiful and the longest Marina in the whole world if properly developed. When it is developed as a National Highway, at least 200 miles of it will be a beautiful track running just by the side of the sea.

The 20-year plan in respect of the village roads, I am afraid, will not solve the difficulties that we notice now. Moreover, it is too long a period for development of these roads. Probably, most of us may not live to see the plan being achieved in 1981. I request that every village should be connected with a metal road. At least within a mile there should be metal road. Then only, it will solve the difficulties at present experienced by the villagers in carrying their agricultural produce to nearby markets or railway stations as the case may be.

We must also undertake public health schemes for the benefit of the villages. We must take all steps necessary to improve our villages. Because, only when the villages are improved, the country can improve.

We must also concentrate on improving the resources of the country and also economic life of the people. Then only the country's economy will improve. As a result of the First and Second Plans admittedly the national income has increased. But a doubt has arisen as to where this increase of wealth has gone and a Committee to find this out is also proposed to be appointed or has already been appointed. Usually, such committees are

7th September 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

constituted only for the purpose of shelving the issues referred to them. When we appoint a Committee, that Committee submits a report, that report will be considered and no action will be taken and probably another Committee will be appointed in its place. Like this, one Committee will follow another. Let us have no more committees of this nature. In this connection, I would like to make a suggestion. It is this. The Government of India should come forward and order the demonetisation of all Currency Notes from Rs. 5, i.e., Rs. 5, 10 and 100 very quickly. After giving some time, the Government may issue new notes of different designs, colours and sizes. If this is done, I am quite sure, we would be able to achieve a great thing. All the blackmarket money will come to light. Then we will know where the wealth, the increased wealth is. Our Prime Minister has stated that he found in some villages fine tiled roofs in the place of thached huts, and also, jewels, vessels, etc. To a certain extent, it showed that there is a general improvement in the country's economy. But, he was not satisfied. This is what he has stated. If the wealth is accumulating in the hands of a few individuals only, and if it has not reached the vast population of the country and if the majority of the population did not get the benefits, then it cannot be considered a success for the Plans. Just 5 cent of the population might have derived the benefits of the Plan. For the purpose of effectively finding out who exactly were the persons who reaped the benefits, I have suggested the demonetisation of the Currency Notes from Rs. 5 onwards. If it is done, I am quite sure and I have no doubt in my mind, that all the blackmarket money will come to the open market. There would also be another indirect advantage. Even the counterfeit currency will be eliminated. All that the Government will have to do is to get back the existing currency in the denominations of Rs. 5, 10 and 100 and issue new notes, in their places, of an entirely different colour, size and design. This should be done at least before beginning of the Third Plan. I am of the view that this is the most effective way of checking inflation and finding out where the extra income and extra wealth has gone.

I now come to Agriculture. The hon. Member who spoke just before me, Sri Karuthiruman has stated what all he could say about Agriculture and stabilising prices. But, the most important thing about Agriculture is Irrigation. We have almost exhausted all the Major Irrigation resources in the country. We have only to depend upon our Minor Irrigation schemes for extending agriculture in our State. We have a number of jungle streams which are now going to waste and the flow of which is wasted into the sea. We must think of proper, suitable schemes for harnessing all these resources under our Minor Irrigation schemes. Except one or two big Irrigation Projects we have mainly to depend on small Project for our Irrigation. That is why I say that we must develop our Minor Irrigation Schemes.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [7th September 1960

Along with developing our roads and railway communications, we must also develop Minor Ports in our State. Most of them were flourishing very well in the past. They are almost closed now. They were serving as a source of navigation also. All these Ports should be developed. Athiramapatnam is one of the minor ports. It is easily developable. It is not mentioned in the schedule as one of the minor ports included under the Third Five-Year Plan Programme. Nagapattinam, Cuddalore and Pondicherry are three harbours which could be developed as major harbours. If Madras Harbour is to be expanded by spending Rs. 10 crores it means that we will have to get at least thousands of people from the villages to work in this harbour. To avoid that, to distribute industry, to distribute traffic and labour and remove congestion in the city I suggest that every harbour which is capable of being improved should be improved. In that category come Nagapattinam, Cuddalore and Pondicherry. Of course Tuticorin is there. Tuticorin has been talked about by everybody. Rs. 30 crores was whittled down to Rs. 10 crores. We do not know whether we will get at least Rs. 3 crores. Tuticorin is a port which should be developed as first rate harbour like Madras or Cochin. The other minor ports like Cuddalore, Pondicherry and Nagapattinam should also be given equal importance. We must distribute our traffic. We must distribute the manpower to work in these harbours. We should see that minor ports are also well developed. In this connection, I appeal that the amount allotted for development of minor ports should be increased. So far as major ports are concerned, they come under the Central list. But development of minor ports comes under State jurisdiction and in this connection I appeal that a Committee of Experts to improve minor ports in our State should be appointed at State level. That Committee should be asked to report about the needs of minor ports and suggest ways of improvement for their development. Thank you Sir.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து அதிலே முக்கியமாக விவசாயத்தைப் பற்றியும், விவசாயத்திற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்குவது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு 2.4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தும் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது இதனால் பெரிய காரியங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலுங்கூடக் கவனம் செலுத்த முடியாது. மேலும் இது எந்தவகையிலும் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வசதி செய்யவும் முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனம் என்று பார்க்கிறபோது சிறிய அளவில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மேலும், சிறிய சிறிய ஏரி, குளங்களைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்றால்

7th September 1960] [Sri M. Selvaraj]

அதற்கான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போதாது. இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்பதாக இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கிற மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்ருவது திட்டத்தில் 1965-66-க்குள் நமக்குத் தேவையானது ஒன்பதாயிரத்து அறுநூற்றுப் பதின்மூன்று மிலியன் யூனிட்டுகள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரப்படி 73 மிலியன் யூனிட்டுகள்தான் கிடைக்கிறது. மேற்கொண்டு நமக்குக் குறைவு இரண்டாயிரத்து இருநூறு மிலியன். இப்படி மொத்தத் தேவையில் 25 சதவிகிதம் குறைவாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். ஆகவே நம்முடைய தேவையை அதிகப்படுத்திக்கொள்வதற்கு அணுசக்தி மின் உற்பத்தி பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். மேலும், நெய்வேலியில் இருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சார சக்தியைப் பற்றியும் கணக்கிட்டுச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். ஆனுல், நெய்வேலித் திட்டம் எப்படி நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது திருப்திகரமாக இல்லை. இவர்கள் மூன்றரை லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரியை 1961 ஆரம்பத்திற்குள் எடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல் அங்கு நடைபெறுகிற வேலையைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு பகுதியில்தான் 104 அடி ஆழம் போய் இருக்கிருர்கள். ஆனுல், மற்ற இரண்டு பகுதியில் எழுபத்தைந்து, எழுபது அடி ஆழம்தான் தோண்டியிருக்கிருர்கள். 1963 முடிவுக்குள்ளாவது கரி எடுக்க ஆரம்பிப்பார்களா, இல்லையா என்று சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனுல் வடக்கே உள்ளவர்களோ நம் மாநிலத்தில் நிலக்கரி எடுக்க முயற்சி செய்வதற்கு முன்பாகவே ரூர்க்கேலா, துர்க்காபூர், பிலாய் ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் திட்டங்கள் போட்டு அவற்றைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டார்கள். அங்கு இருந்து எடுக்கக்கூடிய இரும்புகளைக்கூட வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிருர்கள். ஆனுல் நம்முடைய மாநிலத் திட்டத்தை அவர்கள் வேண்டுமென்றேதான் காலம் தாழ்த்தினுர்கள். இனியாவது அத்திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்த எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், நமக்கு அணு மின்சார சக்தி நிலையம் தேவை. தர்மல் ப்ளான்ட் 250 கிலோவாட்ஸ்—கிடைக்கும் வகையில் செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். அந்த அளவுக்கு 1961-62-ல் கூட மின்சாரம் கிடைக்காது என்று என்னுல் உறுதியிட்டுக் கூற முடியும்.

(Sri K. Sattanatha Karayalar in the Chair.)

1963-ல் அங்கு ஏற்படுத்தப் போகிற உரத் தொழிற்சாலை நல்ல முறையில் செயல்படும். நல்ல பலனும் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள்.

[Sri M. Selvaraj] [7th September 1960

நெய்வேலி நிலக்கரியை வைத்து சேலத்தில் ஏற்படுத்த இருக்கிற இரும்புத் தொழிற்சாலையை வளப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய சுரங்க இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் நெய்வேலியில் திட்டமுடிவில் எடுக்க இருப்பதாகச் சொல்கிற பழுப்பு நிலக்கரியின் அளவைக்கொண்டு சேலத்தில் இருக்கிற இரும்பைத் துளிக்கூட எடுக்க முடியும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை நிறுவப்படமாட்டாது என்று சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் புது ரயில்வே பாதைகள் போடுவதில் நமது தென்னகம் எவ்வாறு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நன்றாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகை அடிப்படையில் நமது மாநிலத்திற்குரிய பங்கு பூராவையும் நமது அமைச்சர் அவை பெறுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறோம். எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதைத் தனியார் துறைக்கே தள்ளி விட்டார்கள். சர்க்கார் துறையில் சிலவற்றையும், தனியார் துறைக்கென்றே சிலவற்றையும், சர்க்காரும் தனியாரும் சேர்ந்து வைத்துக்கொள்ள சிலவற்றையும்—என்று தனித்தனியாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், இந்தத் திட்டங்களை. இன்றைக்குப் பார்க்கப் போனால் மோட்டார் டயர்களுடைய விலை நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் அதிகமாக உயர்ந்து விட்டது. அதற்குக் காரணம் மோட்டார் வாகனங்கள் அதிகமாகியிருப்பது தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அதை ஏற்றுக்கொண்டு அங்கே ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி டயர் உற்பத்தி செய்தால் ஓரளவு அதிக வசதி ஏற்படும். பல தொழில்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது, புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது வழக்கமான குறைபாடுதான் என்று எண்ணிவிடாமல் இதில் உள்ள உண்மையை உணரவேண்டும்.

காரணம் சொல்லப்படுகிறது, கடல் காற்று அடிக்கிறது, அதனால் அந்த இடம் சரியாகயில்லை என்று. தண்ணீர் வசதி இல்லாததால் எடுத்து விட்டார்கள் என்று காரணம் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே சென்னை மாநிலத்தில், தமிழ் நாட்டில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதை மத்திய அரசாங்கம் விரும்பவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இதை மனதில் கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிற உறுதி மொழிகளைக் கொண்டு இந்த மாநிலத்தில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை, அணு மின்சார நிலையம் இவைகளைக் கொண்டு வருவதற்குள்ள வாய்ப்பினை தேடித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) அடுத்தபடியாக நம் நாட்டின் இன்றைய விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கை

7th September 1960] [Sri M. Selvaraj]

கள் எடுத்து விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்தினால்தான் நாம் எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டாலும் அவைகளை ஓரளவு வெற்றிகரமாக்க முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்களால கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முதலில், என் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் மஞ்சளாறு திட்டம், தண்ணீர் திட்டத்திற்காக நிலக்கோட்டை, சோளவந்தான் இவைகளை எல்லாம் எடுத்திருப்பதற்காக அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் நான் என் தொகுதி மக்கள் சார்பில் எனது வணக்கத்தையும், பாராட்டுதல்களையும் முதற்கண் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்று ஒரு சர்வகலாசாலை கோவையிலோ அல்லது மதுரையிலோ ஏற்படுத்தலாம் என்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கோவையில் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இருந்தபோதிலும் ப்ரயாரிடி பிரகாரம் சென்னைக்கு அடுத்த பெரிய நகரம் மதுரை மாநகரம். அப்படியிருந்தும் மதுரை இன்னும் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, இதோடு திருச்சியையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம், இந்த ஐந்து ஜில்லாக்களுக்கும் பொதுவாக மதுரையில் இந்த சர்வகலாசாலையை அமைப்பது நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கு பேசும் போது பல கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள், இந்த 400 கோடி ரூபாய் அளவை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யப்போகிறோம், குறைந்தது 700 கோடியாவது இருக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அவர்கள் சொல்கிற 700 கோடி அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நம் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் வாங்கி விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது, எங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் இருக்கிறது. எப்படியென்றால், மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கமே எடுக்கப் போகிறது. தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கமே நேரிடையாக எடுக்கப் போகிறது. நீலகிரியில் பிலிம் தொழிற்சாலையை மத்திய அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறது. சர்ஜிகல் யூனிட்ஸ்-யையும் மத்திய அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறது. இவைகளை மத்திய அரசாங்கம் தென் மாகாணங்களில் எடுத்துச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிருக்கிறது. அப்படி மத்திய சர்க்கார் எடுத்துச் செய்ய இருப்பதையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது, பல கோடி ரூபாய்கள் நமக்கு சேருகிறது என்பதை 700 கோடிகூட இல்லையே என்று சொல்கிறவர்களுக்கு எடுத்து சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்னூற்று தொண்ணூற்றெட்டு கோடி அளவிற்கு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம். இதில் நாம் ஒன்றை மனதில் கொள்ள வேண்டும். நாம் திட்டம் வகுக்கும்போது, மனித சக்திக்கு முக்கியத்துவம்

கொடுத்து, வேலையில்லாதவனுக்கு, தொழில் இல்லாதவனுக்கு, வேலை செய்ய சக்தி இருப்பவனுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இதுவரை செய்யாமல் இருந்தது வருந்தத் தக்கது. லேபர் காண்ட்ராக்ட் சொசைட்டி ஏற்படுத்தி அங்கு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் உழைப்பின் பலனை மற்றவர்கள் சுரண்டாமல் இருக்க அவர்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கிறோம். மில் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கிறோம். அதே போன்று இதில் வேலை செய்பவர்களுக்கு, இவர்கள் நாள் ஒன்றுக்கு 1, 1½ ரூபாய் கூலி பெறுகிறார்கள்—மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ இவர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கினால்தான், மனித சக்தியை இந்த நாட்டில் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் திட்டம் வகுத்தவர்களாவோம். அவர்களுக்கு, மில்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு எப்படி உணவுப்பொருள்கள், மற்றும் துணிமணிகள் இவைகளை சேகரித்து குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதேபோல் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படியானால்தான் நாம் மனித சக்தியை நன்கு பயன்படுத்தி சோஷியலிச சமுதாயத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் அமைத்து விடமுடியும், என்ற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, வீடு கட்டும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ரூரல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம். பல சட்டங்கள் போட்டு, பல என்ஜினியர்களைப் போட்டு நகர் புறங்களில் வீடுகள் கட்டுகிறோம். அதே போன்றுதான் கிராமங்களிலும் வீடு கட்ட வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. இதை கண்டிப்பாக மாற்றியாக வேண்டும். ஏனெனில், 2,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி வீடு கட்டக்கூடியவர்கள் ப்ளான் போட்டு, ஸ்கெச் போட்டு சிறு சிறு ரூம்கள் கட்டினால் நாலைந்து குழந்தைகள் உள்ளவர்கள் ஒரு ஹாலில் படுத்துக்கொள்ள முடியாது. அவர்களிடமே பணம் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல காற்றோட்டமான வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளட்டும். அங்காங்கு கிடைக்கக்கூடிய "ரா மெட்டீரியல்ஸ்"-ஐ வைத்துக்கொண்டு வீடு கட்டிக்கொள்ளலாம். ஆகவே, ரூல்ஸ் ஆன்ட் ரெகுலேஷன்ஸ்-களை திருத்தியமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் கிராமங்களில் வீடு கட்டும் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கும். அடுத்தபடியாக, சோஷியலிஸ சமுதாயத்தில் பணக்காரர்களுக்கு பல துறைகளிலும் வரி போடப்படுகிறது. பஸ் ரூட்களுக்கு பெர்மிட் கொடுக்கிறோம். அப்படி பர்மிட் கொடுக்கும்போது 100 பஸ் வைத்திருப்பவர்களுக்கும், 150 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கும், 200 பஸ் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் மேலும் மேலும் பர்மிட் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அவல நிலை போக்கப்படவேண்டும். நடுத்தர நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு "ஷார்ட் ரூட்களை", நாலைந்து பேர்கள் சேர்ந்து நடத்துவதாகயிருந்தால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும், என்று கலெக்டர்களுக்கு கண்டிப்பாக உத்தரவு அனுப்புவார்களேயானால்

7th September 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

சாதாரண மக்களும் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னுக்கு வருவதற்குள்ள திட்டத்தை தீட்டியவர்களாவோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில், மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். ஹரிஜன மக்களுக்காக இன்று 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அப்படி 15 கோடி ஒதுக்கியும் அவர்கள் இன்னும் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னுக்கு வரமுடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் "எக்கனுமிக் ப்ர்ாப்ளம்" இன்னும் "ஸால்வ்" ஆகவில்லை. வீடு கட்டுவதற்காகவும், மனைக்கட்டுகள் வாங்குவதற்கும் ஆறு கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பல பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு மெஷின்ஸ் வேண்டும். அப்படி மெஷின்ஸ் வாங்க, சர்க்கார் கடன் வாங்கிக் கொடுத்தாலும்கூட நாலில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு இவர்கள் முதல் பணம் கட்டவேண்டும் என்ற அளவில் இருக்கின்றன விதிகள். இந்த விதியை மாற்றி ஹரிஜன மக்களும், பின்தங்கிய மக்களும் பலர் சேர்ந்து ஒரு தொழில் செய்வதற்கு முன்வந்தால் ஐந்தில் ஒரு பங்கு, அல்லது நாலில் ஒரு பங்கு முன் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை மாற்றி அதற்கு ஏதாவது வழி செய்தால் நலமாகயிருக்கும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னுக்கு வருவதற்கு நாம் திட்டம் வகுத்தவர்களாவோம். அடுத்தபடியாக, ரோடுகள். கிணறு இல்லாத ஊர் இருக்கக்கூடாது, பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊர் இருக்கக்கூடாது, ரோடு வசதியில்லாத ஊர் இருக்கக்கூடாது என்று நாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும், ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குச் செல்ல "அப்ரோச் ரோடு" போடவேண்டுமென்றால் அவர்கள் 50 சதவிகிதம் போடவேண்டும், சர்க்கார் 50 சதவிகிதம் கொடுப்பார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய்கூட வருமானம் இல்லாத பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் பணத்திற்கு என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே, ஊர்களை ஏ, பி, ஸி, டி என்று கிளாஸிபை செய்து எங்கு மிகவும் பின் தங்கிய மக்கள் இருக்கிறார்களோ, யார் 50 சதவிகிதம் பணம் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்களோ, உதாரணமாக எங்கள் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் பாளமேடு பிர்க்கா போன்றயிடங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கெல்லாம் 60 சதவிகிதம், 70 சதவிகிதம், 80 சதவிகிதம் பணத்தை அரசாங்கமே கொடுத்து மீதி பணத்தை ஊரார் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால் ரோடுகள் அமைப்பது சுலபமாகயிருக்கும். அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நாம் பல கோடி ரூபாய்கள் குறைந்த வட்டியில் கொடுக்கிறோம். அறுபது சதவிகிதம் கூட்டுறவு முறையில் மக்களுக்கு கடனைக் கொடுத்து வருகிறோம். இந்தக் கடனை வாங்கி தங்கள் சக்தியையும் பயன்படுத்தி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும்கூட உழைப்பின் சக்தியை அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் இன்னொரு வியாபாரிக்கு விற்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. வியாபாரிகள் குறைந்த விலையில் விவசாயிகளிடம் வாங்கி

[Srimathi A. S. Ponnammal] [7th September 1960

உயர்ந்த விலைக்கு வேறுயிடங்களில் விற்றுவிடுகிறார்கள். இந்த அவல நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும், ப்ளாக் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலாவது ஆங்காங்கு ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி ஏற்படுத்தி, ஒரு சொஸைட்டியிலிருந்து இன்னொரு சொஸைட்டிக்கு, ஒரு சொஸைட்டியில் கடலையிருந்தால் அதை இன்னொரு சொஸைட்டிக்கு கொடுத்து அங்கு நெல்லிருந்தால் அங்கிருந்து நெல்லையும், இப்படி ஒரு சொஸைட்டியில் இருப்பதை இன்னொரு சொஸைட்டிக்கு கொடுத்து அங்குள்ளதை இங்கு வாங்கி, இங்குள்ளதை அங்கு கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடு இருந்தால் இந்த விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்கமுடியும். அப்படிச் செய்வதால் உழைப்பின் பயனை உழைப்பவன் அனுபவிக்க முடியும் என்று நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

12-30 p.m. (Deputy Speaker in the Chair.)

அதற்கு அடுத்தபடியாக ரயில் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொள்வோமென்றால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆறு அல்லது ஏழு திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதில் மதுரையில், திண்டுக்கல்—கூடலூர் பாதையில் ரயில் வசதி வேண்டும் என்று அங்கு உள்ளவர்கள் பல நாட்களாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் போன்றவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யவில்லை என்று கேட்டு நாங்கள் மிகவும் வருந்துகின்றோம். அதையும் இந்த அரசாங்கத்தின் சிபாரிசுகளோடு சேர்த்திருப்பார்களேயானால் மத்திய அரசாங்கம் கருணைகொண்டு இந்த வேலையை நடத்த முன் வந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாக இந்த வேலையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஆளும் கட்சிக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சமுதாய நலத் திட்டங்களில் வீணாக அதிகச் சம்பளம் கொடுத்து வைத்திருப்பது சரியல்லவென்றும் கூறுகின்றார்கள். அதே சமயம் தங்கள் தங்கள் பகுதிகளுக்கு சமுதாய நலத்திட்டம் வேண்டும் என்றும் கேட்கிறார்கள். வெளியில் பேசும்போது எதற்காக சமுதாய நலத் திட்டத்தில் எஸ்.ஈ.ஓ. (எம்), எஸ்.ஈ.ஓ. (டபிள்யூ) என்றும் கேலியும் பேசுகின்றவர்கள் சட்டமன்றத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போகவில்லையே என்று கூப்பாடு போடுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Member's time is up. She should finish

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: இவ்விதம் எல்லாம் வெளியில் கூறிவிட்டு இங்கே வந்து வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதில் அவர்கள் சொல்லுவதில் எந்த அளவு

7th September 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

உண்மையிருக்கின்றது என்று எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. இவர்கள் எல்லாம் மலைத்துப்போகின்ற அளவில் நம்முடைய திட்டங்களை எல்லாம் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் திறமையாக செய்து முடிக்கவேண்டும், அதற்கு ஆண்டவன் அருள்புரிய வேண்டும் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*Sri R. CHIDAMBARA BHARATHI: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இந்த சபையில் பிரேரேபித்திருப்பதையும், அதன் பேரில் நடைபெறுகின்ற விவாதத்தையும் நான் கூர்மையாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தபொழுது, எனக்கு ஒரு ஞாபகம் வந்தது. சம்பந்தியும் சம்பந்தியும் கல்யாணம் செய்து கொண்டார்கள். ஆனல் அவர்களுக்கு உறவினர்களாக இருப்பவர்கள் பொறுப் பில்லாமல் இருக்கின்றவர்கள், அதில் அக்கரையில்லாமல் இருக் கின்றவர்கள், இதில் அபிமானம் இல்லாதவர்களாக இருக்கின்ற வர்கள், கல்யாணம் நடத்துகின்றவர்களைப் பார்த்து, கல்யாணம் நிச்சயிக்கும்போது ஏன் என்னிடத்தில் கேட்கவில்லை, மாப்பிள்ளை பார்க்கும்போது என்னை ஏன் அழைக்கவில்லை, ஜாதகம் பார்க்கும் போது என்னை ஏன் கலந்து கொள்ளவில்லை, என்றெல்லாம் பொறுப்பில்லாமல் கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பார்கள். பின்னல் சமுதாயத்திலுள்ள பல நல்ல பெரியார்கள் முன்வந்து அவர்களை கெஞ்சி சமாதானப்படுத்தி கல்யாணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வருவார்கள். கல்யாணத்திற்கு முன் பந்தியில் அவர்கள்தான் இருப்பார்கள். அங்கேயிருந்தும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள், இந்த சேலையைப்பாருங்கள், நான் இதை எடுக்கச்சொல்லியிரா விட்டால், இதை இவர்கள் எடுத்திருக்க மாட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதே போன்று மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி இங்கு பலர் (கிரிட்டி ஸிஸம்) விமர்சனம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். முன்னல் நடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் நடக்காமல் இருப்ப தற்குரிய ஆலோசனைகளை எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது ஒரு மாதிரியாக அதிகாரிகளும் நமது அமைச்சரவை யும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல திட்டத்தை கொண்டுவந்திருக்கிருர்கள். அதை இப்போது அமல் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, நாங்கள் எல்லாம் முன்னல் உட்கார்ந்து ஆலோசனை சொன்னதின் காரணமாக இந்தத் திட்டம் வர முடிந்தது. அதன் காரணமாக திராவிட நாடு அமைவதை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டது போலவும் இங்கு ஒருசிலர் பேசுகிருர்கள். சமுதாயத் தில் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதைப்போல் சில சம்பவங்களை எப்படி தவிர்க்க முடியாதோ அதேபோல் அரசியலிலும் இது தவிர்க்க முடியாதபடி இருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இங்கு கூறின வைகளை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ஆற்றல் உள்ளவர்கள், நல்ல திறமை சாலி, அவர்கள் இதைப்பற்றி இன்னும் கூடுதலாக, சாங்கோபாங்க மாக சாற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் இந்தத்

திட்டத்தை சமர்ப்பித்து பேசிய பேச்சானது, இந்த தேசத்தினுடைய மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் இருக்கின்ற பிரச்னைகளை ஆராய்ந்து நம் சபையின் முன் வைக்கப்பட்ட அம்சம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியதின் காரணமாக இந்த நாட்டில் போதிய அளவு சேமிப்பு சக்தி வளரவில்லை என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் சுமார் 269 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் இரும்பு, மரங்கள், சிமின்ட், இவைகளில் எல்லாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். இதில் வேலை செய்த கான்டிராக்டர்களுக்கும் நல்ல லாபம் கிடைத்திருக்கும். மூன்றில் ஒரு பங்கு ரூபாய் சாதாரண உழைப்பாளர்களுக்குத்தான் போய் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அதை அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், மக்களிடம் சேமிப்பு சக்தி இல்லை என்ற முடிவுக்குத்தான் நாம் வந்திருக்கிறோம். ஆகவே மக்களிடம் சேமிப்பு சக்தியை நாம் வளர்த்தாக வேண்டும். சேமிப்புகள் எல்லாம் மறுபடியும் நாட்டினுடைய திட்டங்களுக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய அம்சம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் உழைப்பாளர்களிடம் சேர்ந்த பணம் எங்கே சென்றிருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் ஆலோசிக்கவேண்டும். இதில் நான் ஒரு கருத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நான் மிகவும் திறமையாக இதை தெரிவிக்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டிய தேவையில்லை. நாம் நல்ல ரோடுகளைப் போடுகிறோம். அதன் காரணமாக டயர்கள் அதிகமாக தேய்வதில்லை. ஸ்பெயர் பார்ட்ஸ் அதிகமாக பழுது அடைவதில்லை, இவ்விதமாக செலவு குறைகிறது. இது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். எல்லா தொழில்களையுமே தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை எதிர்ப்பவன் அல்ல. சர்க்கார் உடமையாகிவிட்டால் அவைகளை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்கின்ற நிலை, சர்க்கார் கார் என்றால் அதை நெருப்பு வைத்து கொளுத்தலாம் என்கின்ற எண்ணம், இத்தகைய மனப்பான்மை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மனப்பான்மை நீங்குவது வரையிலும் தேசியமயமாக்க வேண்டியது அவசியமில்லை, என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நமமுடைய வருமானம் எல்லாம் முக்கியமாக எங்கே போய் சேருகிறது என்று யோசித்துப்பார்த்தால், ஒரு விஷயத்தை நாம் அனைவரும் புரிந்து கொள்ள முடியும். எந்த ஒரு 10 கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அங்கு மூன்று, நான்கு டூரிங் சினிமா தியேட்டர்கள் இல்லாமல் இராது. பத்து வருடங்களுக்கு முன்னால் இரண்டு தியேட்டர்கள் இருந்த இடத்தில் இப்போது பத்து, பன்னிரண்டு தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. முன்பு ஆறு மாதம், பத்து மாதத்திற்கு என்று ஒரு சினிமாப்படம் வெளி வந்து கொண்டிருக்கும், இப்போது 15 தினங்களுக்கு ஒரு படம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் முன்பு 50 ஆயிரம்

7th September 1960] [Sri R. Chidambara Bharathi]

ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது என்றால், இப்போது ஆறு லட்சம் ஏழுலட்சம் செலவு செய்து ஒவ்வொரு படமும் எடுக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள ஸ்டுடியோக்கள் எல்லாம் போதாது என்று வெளியே போய் படம் எடுக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு சினிமாத் துறை வளர்ந்திருக்கிறது. இதில் போடக்கூடிய பணம் எல்லாம் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய சொந்தப்பணம் அல்ல. யாரும் பைத்தியக்காரத்தனமாக இதில் மூலதனம் போட்டு தங்கள் பணத்தை செலவு செய்ய முன் வர மாட்டார்கள். அப்படியானால் இந்தப்பணம் யாருடைய பணம் என்று ஆலோசித்துப்பார்த்தால், இவை எல்லாம் நாட்டிலுள்ள சாதாரண மக்களுடைய பணம் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஒரு சினிமா தியேட்டரில் போய் பார்த்தால் இரண்டரை ரூபாய், மூன்றரை ரூபாய் ஸீட்டுகளில் எல்லாம் அதிகமாகவும் ஓசி டிக்கட் உள்ளவர்களும், அதிகாரம் உள்ளவர்களுமாகத்தான் இருப்பார்கள். அது தவிர வெளியூரிலிருந்து நிச்சயம் பார்த்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற முறையில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் வந்திருப்பார்கள். மீதியிருக்கக்கூடிய ஆறரை அணா, எட்டு அணா ஸீட்டுகளில் எல்லாம் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள சாதாரண மக்கள்தான் அதிகமாக இருப்பார்கள். இந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு சினிமாத்துறையில் வருமானம் பெருகியிருக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் பெருகியிருப்பதைப் பார்த்து நான் பொறாமை கொள்ளவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் எல்லாத் துறையிலும் வருவாய் பெருக வேண்டியதுதான். ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட வருமானம் ஒரே இடத்தில் குவிந்து கிடக்கிறது, சினிமாக்கதை எழுதுகிறவர்களிடத்தில் குவிந்து கிடக்கிறது, சினிமா நடிகர்களிடம் குவிந்து கிடக்கிறது, சினிமா தியேட்டர்காரர்களிடம் குவிந்து கிடக்கிறது. அவ்வாறு குவிந்திருக்கும் பணம் எந்த அளவுக்குச் சமுதாயத்திற்குத் தீமை அளிக்கிறது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அங்குள்ள பணத்தையும் நாட்டின் ஆக்க வேலைகளுக்காக உபயோகப்படுத்துவது பற்றித் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் வைகை நதித் திட்டத்திற்காக 125 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் தொழில் துறையைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது அங்கு தொழில் துறை வளரவில்லை என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது பற்றிப் பல முறை இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி வறுமை மிகுந்தது என்று மாத்திரம் சொல்லவில்லை, அது எந்த நிலைமையில் இருந்தது என்றால், தமிழ் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும் இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும் பண்டைய நாளைய முஸ்லீம் காலம் தொட்டு சுதந்திரத்திற்காக அடிபட்டு, மிதிபட்டு பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி ஆழ்ந்துபோன பகுதி. இரண்டு சமஸ்தானங்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது, ஜமீன் அபாலிஷனுக்குப் பிறகுதான் அங்குள்ள மக்கள் ஓரளவு சௌகரியமாக இருக்கும்

[Sri R. Chidambara Bharathi] [7th September 1960

நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அங்கு திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் இரும்புக் கனி அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கிருந்து இரும்புக் கட்டி எடுக்கப்பட்டு சர்க்காருக்குக்கூட அனுப்பப்பட்டது. சேலம் இரும்புக்கனியைப் பார்க்கிலும் அதிக இரும்பு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மானாமதுரைப் பகுதிகளிலும் இரும்பு இருக்கிறது. சிவகங்கையில் உள்ள கரும்பைக் கொண்டு அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவுவது பற்றிச் சர்க்கார் யோசித்து வருகிறார்கள். சிவகங்கை தாலுகா, மானாமதுரை ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள கரும்பில் அதிக இனிப்புச் சத்து இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கரை ஆலைக்குத் தேவையான அளவுக்கு அங்கே கரும்பு விளைகிறது. அதோடு கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அது மூன்றாவது திட்டத்தில் காணப்படவில்லை. அதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் மானாமதுரை, திருப்புவனம், இளையான் குடி மூன்றும் பெரிய நகரங்கள். இவை மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னால் எப்படி இருந்ததோ அப்படியேதான் இன்றும் காட்சி அளிக்கிறது. முக்கியமாக இளையான்குடியில் ஒரு தொழில் பேட்டை அமைப்பதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அதை உடனடியாக அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்று. அது அச்சுப் பிழையாக இருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். அவ்வாறு இருந்தால் அதைக் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். வைகை அணைக்கட்டில் இருந்து இரு வாய்க்கால்கள் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதிக்கு வைகை கரைகள் வழியாக கட்டப்படவேண்டும் என்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஏடுகளில் இருக்கிறது. வைகை நதியில் கட்டப் பட்டு இருக்கும் பேரணையிலிருந்து இரண்டு பகுதிகளாக விடப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு பகுதிகள் இருக்கும் இடத்திலும் இரண்டு கால்கள் வேண்டுமென்பதுதான் சிவகங்கை மகாநாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதை சிவகங்கை விவசாய மகாநாட்டிலும் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். அதைச் சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் புத்தகத்தில் அச்சுப் பிழை இருந்தால் திருத்திக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு மிக முக்கியமான விஷயம் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. தஞ்சையிலும், மாயவரத்திலும், திருச்சியிலும் நகரத்தின் மத்தியில் பாசன ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அதேபோல் வைகைப் பாசனக் கால்கள் மதுரை நகர் வழியாக ஓடுகின்றன. நகர மக்களுக்கு அதனால் எந்த விதமான லாபமும் கிடையாது. தண்ணீர் வருமானம் நேரடியாக முனிசிபாலிடிக்குச் செல்வ தில்லை. அந்த நதிக்கு தஞ்சை, மாயவரம், திருச்சி போன்ற

7th September 1960] [Sri R. Chidambara Bharathi]

இடங்களில் சர்க்காரே செய்து இருப்பதுபோல் கால்களுக்கு அலகல்படித்துறை கட்டவேண்டும். கோயம்புத்தூரை எடுத்துக் கொண்டால் அழகான மலைகள் இருக்கின்றன. சென்னையில் கடற்கரை இருக்கிறது. மதுரை நகரம் சென்னைக்கு அடுத்த பெரிய நகரம். சுமார் ஆறு லட்சம் மக்களுக்கு அதிகமாக அங்கு வசிக்கிறார்கள். அங்கு, மாலை நேரத்தில் எங்காவது உல்லாச மாகச் செல்லவேண்டுமானால் போவதற்கு இடமே கிடையாது. மிக வசதி உள்ளவர்கள் மூன்று மைல்கள், நான்கு மைல்கள் தூரம் சென்று வரலாம். மதுரை நகரில் வைகை நதி அழகாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. நதியின் இரு பக்கங்களிலும் புறம்போக்கு நிலம் அதிக அளவில் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் ரோடு அமைத்து, பூங்காக்கள் அமைத்துக் கொடுப்போமேயானால் ஜனங்கள் 4, 5 மைல் தூரம் போகாமல் அங்கே மாலைப் பொழுதை உல்லாசமாகக் கழிக்க முடியும். இதைப் பற்றிப் பல காலமாகச் சொல்லி வருகிறோம். நான்கு ஜில்லாக்களுக்குத் தலைநகராக மதுரை இருப்பதால் இந்த வசதியை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை நகரில் இல்லாத விவசாயக் கல்லூரி, வெட்டர்னெரி காலேஜ் இரண்டையும் அமைத்து மதுரைக்கு ஒரு யுனிவர்சிட்டியையும் அவசியம் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அது மிக முக்கியம் என்பதும், நியாயமும் கூட.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நிதி குறைவாக இருக் கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்டது 150 கோடி ரூபாய். ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் பார்த்தால் 187 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 37 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் அவசியப்பட்டால் அவர்கள் சக்தி, நம் சக்தி இரண்டையும் பார்த்து திட்டமிட்ட அளவுக்குமேல் பணம் தேவைப்பட்டால் பணம் அங்கிருந்து வர ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI **RAJATHI KUNCHITHAPATHAM**: தலைவர் அவர்களே, முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு இப்போது மூன்றாவது திட்டத்தின் தலைவாசலில் நிற்கின்ற தருவாயில், இங்கு முதலிலே அகில இந்திய ரீதியிலே நகல் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குப்பின் இங்கு பேசிய ஒவ்வொருவரும் மாநில வாரியாகவும், கடைசியில் மாவட்ட வாரியாகவும் அவரவர்கள் தொகுதியில் போய் முடியக் கூடிய வாய்ப்பு எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நோக்கில், சமுதாய அபிவிருத் தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தனி யார் துறையிலே அதிகமான அளவுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [7th September 1960

டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுத் துறையிலும் அதிகப்பணம் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. தனியார் துறையில் அதிகமான அளவுக்குத் தொகை கொடுத்திருப்பது சோஷலிச சமுதாயம் என்ற பேச்சுக்கு மாறானது என்று அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்கள் நேற்றையதினம் மிகவும் தெளிவாக எடுத்து உரைத்தார்கள். ஒன்று கம்யூனிசப் பாதையில் போகவேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் ஜனநாயக பாணியில் நம் சமுதாயத்தில், சமூக அமைப்பிலே மேல் தளத்திலும் அடித் தளத்திலும் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு இடையே உள்ள மேடு பள்ளத்தைச் சமப்படுத்தி ஒரு சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும். ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றும் நாம் நம் நாட்டினுடைய சூழ்நிலைக்கும், நாட்டின் பண்டைய கலாசாரத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் தகுந்த முறையில்தான் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்யமுடியும். கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிலே கட்டாயத்தின் பேரில் அரசாங்கமே அத்தனை உரிமைகளையும், தனி மனிதனின் சக்தி, உடமைகள், தொழிலாளர்களின் உழைப்புச் சக்தி அத்தனையையும் தன்னிடமே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு சில ஏதேச்சாதிகாரிகளின் கையில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பதன் மூலமாக அங்குள்ள எல்லாத் தொழில்களையும் அரசாங்கமே கைக்கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்கா தேசத்தில்

"Every labourer is a Capitalist and every Capitalist is a labourer" அப்படி நம் நாட்டில் அமைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, நம் நாட்டில் இரண்டு துறைகளிலும் தொழில்களை ஏற்று நடத்துகிறோம். பஸ் போக்குவரத்தைப் பொதுத் துறையில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். பஸ் தொழிலானது எல்லாரது கண்களையும் உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில், சில வருஷங்களுக்கு முன்பு நம் சென்னை மாநிலத்தில் ஒரு சில பணக்காரர்கள் ஒரு சில லட்சாதிபதிகள் மட்டுமே நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த நிலை போய், ஸ்மால் ஆபரேட்டர்கள்கூட ஒன்றிரண்டு பஸ் வைத்துக்கொண்டு நடத்திக்கொண்டிருப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறதென்றால், இதுவும் நாட்டிலுள்ள செல்வத்தைப் பரவல் முறையில் அமைக்க வகை செய்கிறது. இதை ஏன் நாம் கவனித்துப் பார்க்கக்கூடாது என்று நான் தாழ்மையுடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டிலுள்ள செல்வத்தைப் பரவல் முறையில் ஆக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அமெரிக்க தேசத்தில் இருக்கும் சமுதாய அமைப்பில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். மண் குடத்தை எல்லோர் கையிலும் கொடுப்பதைவிட, பொன் குடத்தை எல்லோர் கையிலும் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று நம்முடைய நாட்டில் உள்ளவர்களால் கருதப்பட்டு நகல் திட்டம் உருவாகி, இது மக்கள் திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது.

7th September 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியிலே பல அறிவாளிகள்கூட, "திட்டம் என்பது ஒரு (ஒயில்டு எலிபெண்ட்) மத யானை; அதைக் கட்டித் தீனி போடுவதுபோல, மக்களுடைய வரிப் பணத்தை வீணுக்குவதா?" என்று பிரசாரம் செய்கிறவர்கள் இந்தச் சட்ட சபையின் முன்னுல் வந்து, 'திட்டம் வேண்டாம்' என்று சொல்லும் தைரியம் அவர்கள் மனதில் வருமா என்று நான் கேட்கிறேன். மக்கள் திட்டமாக, எல்லோரும் வரவேற்கத்தக்க முறையில் அது அமைந்திருக்கிறது.

வரி போடப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மறைமுக வரியைத் தாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதுதான். ஆனல், நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் சௌகரியம் வேண்டுமென்று பார்க்கிறோம். ரோடு வசதி, போக்குவரத்து வசதி அமைத்துக் கொடுக்கும்போது அதன் பலன் எல்லோருக்கும்தான் கிடைக்கிறது. அப்படியிருக்க பணக்காரர்கள் மட்டுந்தான் நேர்முக வரி கொடுக்கவேண்டுமா? தார் ரோடில், சிமென்ட் ரோடில் ஏழையும் போகிறன், பணக்காரனும் போகிறன். இப்படி அத்தனை பேருக்கும் வசதி கிடைத்திருக்கும்போது, அத்தனை பேர்களும் அவரவர் களுடைய சந்தாத் தொகையை, நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக, மறைமுக வரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வருவோம். ஒரு சில பணக்காரர்கள் மட்டும் நேர்முக வரி கொடுத்துவிட்டால் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. ஐந்து லட்சத்திற்கு மேல் வருமான வரி கொடுக்கக் கூடியவர்கள் 100 அல்லது 110 பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று சொன்னுர்கள். நேர்முக வரி போட்டால் மட்டும் போதாது.

கடனைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னுர்கள். 12 கோடி ரூபாய்க்குக் கடன் எழுப்பிய இரண்டு நாட்களுக்குள்ளேயே அதிகமாக வசூலாகிவிட்ட நிலை மக்களுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருக்கும் நம்பிக்கையை எடுத்துக் கூற ஒரு சந்தர்ப்பமாக இருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். திட்டத்தின் பலன் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அனேகமாக எட்டவில்லை என்று சொன்னுர்கள். நம்முடைய நாட்டில் 100-க்கு 70 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறுர்கள். திட்டத்தின் பலனை அவர்களே இன்னும் அனுபவிக்க முடியவில்லை என்ற நிலை இருக்கும்போது, பெரும்பாலான மக்களுடைய வீட்டுக்கு திட்டத்தின் பலன் இன்னும் பூராவாக எடுத்துச் செல்லப்படவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முன்னேற்றம் காணும் வகைகள் இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று பேசும்போது, 'ரீஜினலிஸம்' என்னும் உணர்ச்சி வரக்கூடாது, அது நல்லதல்ல என்று சொன்னுர்கள். கையிலோ காலிலோ முள் தைத்துவிட்டதென்றுல் கண்ணில் தண்ணீர் வருவதுபோல ஒரு மாவட்டத்திலே இருக்கும்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [7th September 1960

குறையை மேலே இருக்கிறவர்கள் அறிகிறார்கள் என்பதை உணருகிறோம். இருந்தாலும், அவரவர்களுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது என்பதனால் எங்களுடைய நெல்லை மாவட்டத்தைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்திற்கு நீர் வளம் ஏற்படும் என்று எதிர் பார்த்தோம். தாம்பிரபரணித் தண்ணீர்தான் கதியாக இருக்கிறது. அதை முழுதும் பயன்படுத்தியாகிவிட்டது. அடுத்தபடி பம்பையாறு திட்டம் இருக்கிறது. ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன் வந்த செய்தியில் அந்தப் பம்பையாறு திட்டத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டாற்போல் தோன்றுகிறது. சங்கரன்கோயில், கோயில்பட்டி பகுதிகள் மிகவும் பஞ்சப் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்தப் பிராந்தியத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய கீரியாறு ராம நதி, கல்லாறு திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு ஒரு விமோசனத்தைத் தேடித்தர வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்தத் திட்டங்களை இன்னும் மும்முரமான வகையிலே பரிசீலிப்பதற்காக கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, விவசாய முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெல்லை ஜில்லாவை ' **ford of South India** என்று சொல்வதுண்டு. மற்ற மாவட்டங்களில் கல்லூரிகள் ஏற்படுவதற்கு முன்பாகவே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, இன்று அங்கு பல கல்லூரிகள் இருக்கின்றன—ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும். அந்த வகையிலே அங்கே ஒரு இன்ஜினியரிங் கல்லூரி வேண்டும். தூத்துக்குடியில் வ. உ. சிதம்பரனார் பேரால் ஒரு இன்ஜினியரிங் கல்லூரி துவக்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் இன்ஜினியரிங் கல்லூரி வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையில் 25 லட்ச ரூபாய் செலவில் பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டுகிறார்கள். அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்தினால் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு வரவேற்கக்கூடிய நிலையில் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுரையில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி இருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் ஒன்று துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தெற்கே இருக்கும் மாவட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி இந்த மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் நடுநாயகமாக திருநெல்வேலி விளங்குகிறது. அங்கே ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். சர்வகலாசாலை மதுரைக்கு வேண்டுமென்று மதுரை எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். மதுரையில் வைத்துவிட்டால் அது ஒரு கோடியிலே போய்விடும். ஆனால், கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம், மதுரை ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கு நடுநாயகமாக இருப்பது நெல்லை

7th September 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

அங்கே அந்தச் சர்வகலாசாலை இருக்கவேண்டுமென்ற என் தாழ்மையான அபிப்பிராயத்தை மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை 45 லட்ச ரூபாய் செலவில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அனுமதி இருப்பதாகச் சொல்கிருர்கள். இன்று அதிகமாக அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் செய்வதற்கில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்ட பின் தொழில் வளம் ஆவதற்குத்தான் வழி தேடவேண்டும். தொழில் துறை, வியாபாரத் துறை முதலியவை பெருகினுல், நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போகமுடியும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும். தூத்துக்குடித் துறைமுகம் விஸ்தரிக்கப்படுமானுல் அதனுல் மக்கள் மிகவும் பயன் அடைவார்கள். தென் கோடியில் இருக்கும் தூத்துக்குடிப் பகுதிக்குப் பல தடவை அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்த்து அங்குள்ள மக்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். நாற்பத்தைந்து லட்ச ரூபாய் அதனுடைய அபிவிருத்திற்குப் போதவே போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

தென் பிராந்தியத்தில் புதிய ரயில் பாதைகள் போடுவ தென்ருல், நிலக்கரி தூரத்திலிருந்து வர வேண்டியிருப்பதால் ரொம்ப நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிருர்கள். அம்மாதிரி யாகச் சொல்லிவிட்டால் அங்கிருக்கும் மக்களை ஆறுதல் செய்து விட முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், கரி வெகு தூரத்திலிருந்து வருகிறதனுல் அதிகச் செலவாகிறது என்ருல், பெரம்பூரில் தயாராகும் ரயில் பெட்டிகள் மற்ற இடங்களுக்குப் போகும்போது அதிகச் செலவு ஏற்படவில்லையா, அதிக சிரமம் இல்லையா ? இருந்தாலும் மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்காமலா இருக்கிருர்கள் ? கரி எங்கிருந்து வருவதாக இருந்தாலும் சரி, கன்யாகுமரி வரையில் ரயில் பாதை போடவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த மாவட்டத்தி லுள்ள மக்கள், குறிப்பாக அங்கிருக்கும் குழந்தைகள், இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நடந்தும்கூட இன்னும் ரயில் எப்படி யிருக்கும் என்றுகூடத் தெரியாமல் இந்த யூ-2 விமான காலத்தில் இருக்கிருர்கள். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது அங்குள்ள குழந்தைகள் அவர்கள் பக்கத்தில் ரயிலைப் பார்க்க வாய்ப்பு இல்லாத துர்ப்பாக்கிய நிலை கட்டாயம் போக்கப்பட வேண்டும். திருநெல்வேலியிலிருந்து கன்யாகுமரிக்கு கட்டாயம் ரயில் பாதை போடப்படவேண்டும். கன்யாகுமரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அரசியல் ரீதியாகப் பார்த்தாலும் அது மிகவும் ஸ்ட்ராடஜிக் பொஸிஷனில் இருக்கிறது. கன்யாகுமரி இந்தியாவின் தென்கோடியில் இருக்கிறது. அதை ரயில்பாதை மூலம் இணைத்துவிட்டால், இந்தியாவின் வட கோடியிலிருந்து தென்கோடி வரைக்கும் ரயில் பாதை மூலம் இணைத்துவிட்டோம் என்று பெருமை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படும். அதோடுகூட, அங்கேயுள்ள மக்கள் 45 மைல் தூரம் சென்ருல்தான் திருவனந்த புரம் ரயில் நிலையத்தைப் பார்க்க முடியும். வடக்கே திருநெல்வேலி

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [7th September 1960

ஜங்ஷன் இருக்கிறது. அதுவும் 48 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இப்படியாக கன்யாகுமரி மாவட்டத்தை ரயில் தொடர்பு இல்லாமல் அனாதையாக வைத்திருப்பது நல்லதல்ல. ஆகவே, ரயில் பாதையைக் கன்யாகுமரி வரையில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கும் சித்ரா நதியைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதே போல், கல்லாறு, ராமநதி போன்று மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள் இருக்கின்றன. இனிமேல் அத்திட்டங்கள் வருவதற்கு வழி இல்லையென்றாலும், அதைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்தால் கட்டாயம் அந்தத் திட்டங்கள் நடைபெறக்கூடும். சித்ரா நதி மேல் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் திட்டங்களில் அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

1-00 p.m. **SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகலைப்பற்றி ஆராய்வது அவசரம் மாத்திரமல்ல, அவசியமுங்கூட; இதை உணர்ந்து, தீர ஆலோசனை செய்து, எல்லாக் கட்சியினர்களையும் உள்ளே அழைத்து ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் தயாரித்திருப்பது இதுதான் முதல் தடவை என்று எண்ணுகிறேன். அது வரவேற்கத் தக்கது மாத்திரமல்ல, அரசியல் நாணயத்தையும் பிற கட்சிகளுக்கு மத்தியிலே எழுப்புவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். அந்த முறையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எல்லோரும் உட்கார்ந்து எது நம் மாகாணத்திற்கு நல்லது என்று யோசித்து நாம் தீட்டி இருக்கிறோம். நானூறு கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று எண்ணம். நானூறு கோடி ரூபாய் போதுமா, போதாதா, அல்லது ஆயிரம் கோடி ரூபாய், இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் தேவையா என்று ஆராய்ச்சியிலே இறங்குவதற்கு முன்னால் நாம் இந்த நானூறு கோடி ரூபாயையும் நன்றாக பயன்படுத்தி எது முக்கியமான திட்டங்களோ அவற்றை விட்டுவிடாமல் முடிவாகக் கொண்டுவருவதற்கு எதைச் செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்வதுதான் அவசியம். ஆயிரம் கோடி ரூபாய், இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் என்று டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள் என்றால், பணம் வந்துவிடலாம், அந்தப் பணத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தி, அதற்கு வேண்டிய 'டெக்னிகல் நோ ஹௌ' என்று சொல்லுவார்களே, அவர்களைப் பெற்று திட்டங்களை முழுவதும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவது என்பது சாதாரண காரியமல்ல. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்குக் கொடுத்திருந்ததைவிட ஓரளவுக்கு அதிகமாக செலவழித்து நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ள அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் மிக சாமார்த்தியசாலிகள் என்பதை உணர்த்தியிருக்கிறோம். பணத்தை மட்டும் ஆசைப்பட்டு கேட்டால் போதாது. அதற்கேற்ற அளவிலே திட்டங்களை வெற்றிகரமாக

7th September 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறோமா என்பதை உணரவேண்டும். இதையெல்லாம் தீர ஆலோசித்து எந்தத் திட்டங்களை முக்கியமாக நிறைவேற்றவேண்டுமோ, அவைகளை விட்டுவிடாமல் நடத்த வேண்டும்.

இந்தத் திட்டம் 400 கோடி ரூபாய்க்கு அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பணத்தில் எவ்வளவு மக்களிடத்திலே வரிப் பணமாக வசூல் செய்யப்போகிறார்கள், எவ்வளவு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வாங்கப் போகிறார்கள் என்பது பற்றி இப்பொழுது திட்டவட்டமாக ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் நான் ஒன்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல் வரி மாத்திரம் போடாமல், வேறு எந்த மாற்று வழியிலாவது பணம் சேகரிக்க முடியுமானால் அது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். இனிமேல் வரிப் பளுவை தாங்குவதற்கு நமது மக்களுக்கு சிறிதும் சக்தி கிடையாது. 'டைரக்ட் டாக்ஸஸ்', நேர்முகமான வரி ஒன்றும் போடாமல், மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பணத்தை வாங்கியோ அல்லது கடன் எழுப்புவது போன்ற வேறு முறைகளைக் கையாண்டோ, அல்லது 'இன்டர்னல் ரிஸோர்ஸஸ்' வேறு ஏதாவது வழியை பயன்படுத்தி இந்தத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதுதான் மிக மிக வரவேற்கத் தக்கது. அதைத்தான் மக்களும் விரும்புவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதைவிட முக்கியமான பிரச்னை, பிளானிங் கமிஷனில் சென்னைக்கு இப்பொழுது பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. குறிப்பாக தெற்கு மாகாணங்களுக்கே பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். எதற்காக சென்னைக்கு முக்கியத்துவம் தேவை என்று கூறுகிறேன் என்றால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை ஒழுங்காக பயன்படுத்தி, அதற்கு மேலே தொகையை செலவழித்த மாகாணம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால், சென்னைக்குத்தான் அந்தப் புகழ் வருகிறது என்று எண்ணுகிறேன். ஆகையினால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துக் கூறி இந்த மாகாணத்திற்கு பிளானிங் கமிஷனில் எப்படியாவது ஒரு பிரதிநிதித்துவம் வாங்க வேண்டும். பிளானிங் கமிஷனில் இந்த மாகாணத்திற்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் இருந்தால்தான் இங்கிருக்கிற அவசரத்தை உடனுக்குடன் தெரிவித்து, அதற்கான பணம் தேவையாக இருந்தால் அதையும் வாங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். நமக்குக் கொடுத்த பணத்தை ஒழுங்காக செலவழிப்பதற்குச் சக்தி இருக்கிறது என்பதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணர்த்தியிருக்கிறோம். ஆகையால், மிகவும் முன் நிற்கின்ற சென்னை மாகாணத்திற்கு பிளானிங் கமிஷனில் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் தேவை என்பதை வற்புறுத்தி அதை வாங்கிவிடவேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் (Village must be the unit) கிராம முன்னேற்றத்தில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். முதல் இரண்டு திட்டங்களிலே அகில இந்திய ரீதியிலே மிகவும் அவசியமான திட்டங்களை ஓரளவுக்கு நிறைவேற்றி

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [7th September 1960

விட்டோம். பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டினேம், பெரிய தொழிற் சாலைகள் ஆரம்பித்தோம். மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் ஒரு கிராமத்தை யூனிட்டாக வைத்துக்கொண்டு, முக்கிய மாக கிராம அபிவிருத்தியில் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும். காரணம் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் சற்றேறக்குறைய 10,000 கோடி ரூபாய் பாரத நாட்டில் செலவழித்திருக்கிறோம். ஆனல், பட்டித் தொட்டியில் இருக்கக்கூடிய பாட்டாளி மக்கள் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் வெற்றியைப் பற்றி, நோக்கத்தைப் பற்றி புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை என்று எண்ணு கிறேன். ஆகவே, மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமத்தில் அதிக அக்கறை காட்டி, சாதாரண ஒரு கிராம மகன், சாதாரண பட்டித்தொட்டியில் வாழ்கின்ற பாட்டாளி மகன் திட்ட நோக்கத்தை புரிந்துகொண்டு, அதற்கு தன்னுடைய உதவியும் தேவை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களை உணர வைக்கக்கூடிய பொறுப்பு இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்களின் முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஓரளவுக்கு நாம் நம்முடைய திட்டங்களில் ஏற்கனவே கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோம் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமான பிரச்னை 'ரூரல் வாடர் சப்ளை' கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக இரண்டாவது ஐந் தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கி வைத்த பணத்தைக்கூட நாம் அவ் வளவு திருப்திகரமாக செலவு செய்யவில்லையோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதுபற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறினல், அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார். 'ரூரல் வாடர் சப்ளை' கிராமங்களுக்கு 'ப்ரொடக்டட் வாடர் சப்ளை' கொடுப்பதற்கு நாம் ஒதுக்கி வைத்த பணத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தாத காரணம், திட்டம் வருவதற்கு சற்று தாமதமாகி விடுகிறது என்று கூறுகிருர்கள். அந்தத் திட்டங்கள் வருவதற்கு தாமதமாவதற்குக் காரணம், அதற்குத் தகுந்த நுட்பங்கள் தெரிந்தவர்கள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. கிராமப்புறத்தில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் தீட்டுவதற்கு உடனடியாக என்ன வசதியைத் தர முடியுமோ, அந்த வசதியை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்தால் தான், இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முக்கியமாக கிராமங் களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க முடியும். அதே போல் கிராமப் புறங்களில் ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுப் பதிலும் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும். மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராம முன்னேற்றத்திற்கும் அதிக கவனம் செலுத்துவது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாக இருக்கும். அதனல் கிராம மக்களுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படும் என்று நினைக் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் கூவம் நதிப் பிரச்னை, பெரிய தலைவலிப் பிரச்னையாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ரொம்ப நாட் களாக இந்த கூவம் நாற்றத்தைப் போக்கவேண்டும், போக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்தே கார்பரேஷனும் இந்த கூவம்

7th September 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கு வழி இருக்குமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், வருகிறது, வருகிறது, கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இனிமேல் இதற்கு ஒரு 'ஹைபவர் கமிட்டி' போடப்பட்டு இந்த கூவம் நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கு யோசனை செய்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கு யோசனை செய்கிறோம் என்று சொல்லாமல், இதற்கு இந்தத் திட்டத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு இடத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை ராஜ்ய தலைநகரமே இங்கு இருக்கிறது. இருபத்தைந்து லட்சம் மக்கள் இந்த நாற்றத்தை நெருக்கடியில் சகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது அவர்களுடைய சுகாதாரத்தை பாதிக்கக்கூடிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. இதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முக்கியமான இடத்தை இந்த விஷயத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும். இந்த நாற்றத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று ஏற்கனவே கார்பரேஷன் பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. திட்டங்கள் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அது சம்பந்தமாக உடனடியாக வேலை செய்வதற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்வார்களேயானால் கூவத்தின் நாற்றத்தை ஓரளவுக்கு போக்கலாம். அது போன்று பக்கிங்ஹாம் கெனாலை ஒரு பயனுள்ள கெனாலாக மாற்றுவதற்கு, அதன் மூலம் வருமானம் வரக்கூடிய அளவிற்கு நாம் வசதி செய்யலாம். அதற்கு 'ஹை பிரையாரிடி' கொடுத்து அதை உடனடியாகச் செய்வதற்கு வழி தேடவேண்டும்.

தூத்துக்குடி துறைமுக விஷயத்தைப் பற்றி இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதை கவனிப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதோடு சேது சமுத்திர திட்டத்தையும் சேர்க்கவேண்டும். எத்தனையோ நாட்களாக சேது சமுத்திர திட்டத்தைப் பற்றி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் கிடைக்குமா அதற்கு என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வருமா, அல்லது ஐந்தாவது திட்டத்தில் வருமா என்ற ஐயப்பாடு இல்லாமல் இந்தத் திட்டத்திலேயே சேது சமுத்திர திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும். 'ஏதோ 'எக்ஸ்பெர்ட்ஸ்'-க்குள் வேறுபாடு இருக்கிறது, அதற்காக ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த 'எக்ஸ்பெர்ட்களை' ஒன்றாகச் சேர்த்து சீக்கிரம் ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு வழி செய்து, சேது சமுத்திர திட்டத்தை இந்தத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமானது 'டெக்ஸ்டைல் இண்டஸ்டிரி'. இந்த விஷயத்தில் கோவை மாவட்டத்தின் பெருமை வேறு எந்த மாவட்டத்திற்கும் கிடையாது. நூல் மில்களை பொறுத்தமட்டில் கோவை முன்னேறியிருக்கிறது. அது 'லங்காஷையர் ஆப் தி ஈஸ்டு' என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு முக்கியத்துவம்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [7th September 1960

வாய்ந்த கோவைக்கு இனிமேல் எதற்கு மேலும் மில்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டக் கமிஷன் எண்ணலாம். எப்படி நாம் பின் தங்கிய மாவட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேமோ, அதே மாதிரி பிளானிங் கமிஷனும் பின்தங்கிய மாகாணத்திற்கு கொடுக்கலாம் என்று எண்ணலாம். அதேமாதிரி சொல்லி நம்மை ஏமாற்றிவிடாமல் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நூல் மில்கள் இங்கு இருக்கின்றன என்றால், பிற மாகாணங்களில் நெசவு மில்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டு மிலியன் கதிர்களுக்கு இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: மூன்று மிலியன் கதிர்கள்). **I stand corrected.** மூன்று மிலியன் கதிர்களுக்கு இடம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏதோ கோவை முன்னேறி விட்டது என்ற காரணத்திற்காக நமக்கு வருகிற கதிர்களைக் குறைப்பதற்கு விடக் கூடாது. நமது தமிழ் நாட்டில் பன்னிரண்டாயிரம் ஸ்பிண்டில்களில் தான் அதிகமாக மில்கள் இருக்கின்றன. பன்னிரண்டாயிரம் ஸ்பிண்டில்கள் இருக்கும் மில் எகனமிக் யூனிட் இல்லை, குறைந்தது ஒரு மில்லுக்கு இருபதாறுயிரம் ஸ்பிண்டில் கபாஸிடியாவது இருக்க வேண்டும், அப்பொழுதுதான் எகனமிக் யூனிட்டாக நடத்த முடியும் என்ற முறையில் அதையும் ஓரளவுக்கு உயர்த்துவதற்கு நம்முடைய இண்டஸ்டிரிஸ் மினிஸ்டர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு முன்வந்தால் மிகவும் வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும். சென்னையில் ஒரு நூற்பு மில் ஏற்படுத்த வேண்டும். சூளையிலிருந்த எட்வர்டு டெக்ஸ்டைல் மில் மூடப்பட்டுவிட்டது. அதில் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ராமநாதபுரம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், நாங்குநேரி ஆகிய இடங்களில் உள்ள மக்கள் வசதிக்காக அங்கே ஏற்படுத்துவதோடுகூட, சென்னையில் 25 லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அங்கு பி. அண்டு சி. மில் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. எட்வர்ட் மில் மூடப்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் சென்னையிலும் ஒரு டெக்ஸ்டைல் மில் ஏற்படுத்துவதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை காட்டி, அதையும் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொண்டுவருவதற்கு வழி தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு காலம் குறுகியிருப்பதால், இத்தோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri A. MARIAPPAN : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டுவந்துள்ள மூன்றாவது திட்டத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு இந்த மாகாணத்திலே சென்ற இரண்டாவது திட்டத்தில் ஏழு கோடி ரூபாயும், இந்த மூன்றாவது திட்டத்தில் ரூ. 11 கோடியென்றிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அந்தப் 11 கோடியும் போதாது என்றும் தெரிவிக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு இரண்டாவது திட்டத்தில் ரூ. 31 கோடி செலவழித்

7th September 1960] [Sri A. Mariappan]

திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 32 கோடிதான். அப்படியிருக்கும்போது, நம் மாகாண கைத்தறித் தொழிலுக்கு அதிகம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வருமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்ட ஒர்க்கிங் க்ரூப் ஃபார் தி ஹாண்ட்லூம் இண்டஸ்ட்ரி, ஸ்டடி டீம் கமிட்டியார் கைத்தறிக்கு ரூ. 140 கோடி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் பெரும்பாலோர் உத்தியோகப் பற்றில்லாதவர்கள், சிலர் உத்தியோகஸ்தர்கள். அவர்கள் ரூ 140 கோடி வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாகாண சர்க்கார், மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி அந்த ரூ. 140 கோடியை ஒதுக்க கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம் திட்டத்திலே ரிபேட்டுக்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒரு லட்சம் தறிகள் அதிகமாகப் போகின்றன. இப்பொழுதே வருஷத்திற்கு ரூ. 80 லட்சத்திற்கு மேல் ரிபேட் கொடுக்கிறோம். ஆகவே, இந்தத் தொகை காணாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நூற்பாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், 4 ஆலைகளுக்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் 20, 40 நம்பர் நூல்கள் விலை 50 பர்செண்ட் கூடியிருக்கிறது. 16½ ரூபாயிலிருந்து 25 வரை உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு பந்துக்கு 31 நயே பைசே கொடுத்ததை 27 ஆகக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழிலில் வருமானம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் இன்னும் பத்து நூற்பு மில்கள் வைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் கொடுக்க முடியும். நெசவாளர்களுக்கு பிராவிடண்டு பண்டு கொடுக்க திட்டமிட்டதற்குச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். கைத்தறி நெசவுக்கும் ஷார் காபிடல், ஒர்க்கிங் காபிடல் இவற்றுக்கும் போதிய தொகை ஒதுக்கி இருப்பதற்கு சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். மாகாண சங்கங்களுக்கு ஒர்க்கிங் கேபிடலுக்கு என்று ஐந்து லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வெளியிலே இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு நிதி கார்பொரேஷன் ஏற்படுத்தி உதவ முன் வந்ததற்கும் பாராட்டுகிறேன். அதோடு எல்லோருக்கும் நெசவுக்கருவிகள் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், தொப்பையாறு, சின்னாறு திட்டங்களை எடுத்ததற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். இரும்புத் தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஏற்படுத்த சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டும். நெய்வேலியிலிருந்து, பழுப்பு நிலக்கரி சேலத்திற்கு வர, சேலம்—விருத்தாசலம் ரெயில்வே லைனை இரட்டிப்பாக்க வேண்டும். இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படும் முன்பே, முன்கூட்டியே ஆலோசனை செய்து, விருத்தாசலம்—சேலம் அல்லது கடலூர்—சேலம் லைனை இரட்டிப்பாக்க

ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அதேபோல், சேலம்—பங்களூர் லைனை மத்திய சர்க்காருக்குச் சொல்லி இரட்டிப்பாக்க வேண்டும். அது வெகு நாட்களாகத் தடைபட்டிருக்கிறது.

சேலத்தில் ஒரே ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஆரம்பிக்க இருக்கும் எஞ்ஜினியரிங் காலேஜ்களில் ஒன்றை சேலத்தில் அமைக்க வேண்டும். அதோடு கூட, இன்னும் இரண்டு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ்களும் ஏற்படுத்த வேண்டும். நம் மாகாணத்தில் சேலம் ஒரு பெரிய நகரம். அந்த நகரத்து மக்களுக்கே அங்கு இருக்கும் காலேஜில் இடம் கிடைப்பதில்லை. அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்குத் தகுந்த பெரிய ஆஸ்பத்திரி அங்கு இல்லையென்றால், அங்கு கல்லூரி வருவதன் காரணமாக அங்கு இருக்கும் தலைமை ஆஸ்பத்திரியை சிறந்ததாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்படுத்தப் போகும் கல்லூரிகளில் ஒன்றைச் சேலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சேலம் ஜில்லா மேட்டுப் பாங்கான இடம். அங்கே உள்ள ஏரி, குளங்களைச் செப்பனிட வேண்டும். கிணறுகளை எடுத்துக் கொண்டால், ஏனைய தென்னாற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் ஆகும் செலவைவிட அதிகமாக ஆகும். ஆகவே, அங்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குடி தண்ணீர் மேட்டூரிலிருந்து வந்தாலும், அது போதியதாக இல்லை. ஆகவே, சேலம் மக்களுக்குப் போதிய அளவு குடிதண்ணீர் கிடைக்கும் வண்ணம் திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

Sri M. R. KANDASAMI MUDALIYAR : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, சபையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் உரை மீது சிற்சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதி முன் நிற்கிறேன். நம்முடைய மாகாண அமைச்சர்கள் மற்றும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட குழு எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து திட்டமிட்டு இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய முறையில் திட்டத்தை வகுத்து அதற்கான காரியங்களை நிறைவேற்ற ஓரளவுக்கு 399 கோடி ரூபாய் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் ஒரு நம்பிக்கையுடன் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதில் இன்னும் என் அதிகமாகக் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடாது, ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கேட்டோமே அப்படிக் கேட்டும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் 250 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் கொண்டு வந்தார் என்றும் இப்பொழுது அதற்கு அதிகமாக ஏறத்தாழ 400 கோடி ரூபாய் வரையில் திட்டம் வகுத்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் அதனால் அவர்கள் ஏற்கனவே சொல்லிய திட்டம் அதாவது ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கொண்டு வந்த திட்டம் சரியான திட்டம்தான் என்றும், மத்திய சர்க்கார் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் செலவு செய்ய ஆயிரம் ரூபாய் திட்டம் சரியான திட்டம்தான் என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

7th September 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

நம்முடைய அமைச்சர் சுப்ரமணியம் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதிகமாக வாங்குவதாக இருந்தால் அதற்கு எந்த விதத்திலும் ஆட்சேபணை கிடையாது. இன்னும் அதிகப் படியான தொகை வாங்குவதில் எல்லோருக்கும் சந்தோஷம் தான். நம்மால் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எவ்வளவு பெற முடியும், மத்திய அரசாங்க திட்டத்தில் நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றி நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்து அந்த அளவுக்கு தொகையைப் பெறுவதற்கு அந்த அளவுக்குத் திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்னும் அதிகப்படியாக வாங்குவதற்கு அவரால் முடியும். சென்ற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதலில் கேட்ட தொகையைக் கூட மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க மறுத்த போதிலும் பிறகு அதிகமாகவே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்த தொகையை வைத்துக் கொண்டு பணம் பூராவையும் செலவு செய்துவிட்டு மேற்கொண்டு பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லி இன்னும் அதிகப்படியாகவே வாங்கி செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி மேலும் முப்பது அல்லது முப்பத்தி மூன்று கோடி ரூபாய் வாங்கி அதிகமாகப் பெற்று இருக்கிறார்.

அதைப்போலவே இப்பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இந்த 400 கோடி ரூபாய் போதவில்லை என்று சொன்னால், அடுத்து வேறு பல திட்டங்களை அவ்வப் போது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய திட்டங்களைப்பற்றி சொல்லி இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதவில்லை என்று சொல்லி அந்தந்தச் சமய சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றாற்போல் கால தேச வர்த்தமானத்தை உத்தேசித்து எந்தெந்தத் திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியமோ, அவசரமோ அவைகளை யெல்லாம் எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதற்கு வேண்டிய பணத்தை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கேட்டு வாங்கிக் கொள்வதற்கு, நல்ல முறையில் பேசி வாங்குவதற்கு வேண்டிய ஆற்றலும் நமது அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. பல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு அப்படி வாங்கி வருவார்கள் என்பதில் எந்த விதத்திலும் சந்தேகம் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய தகுதியும் திறமையும், ஆற்றலும், நம்பிக்கையும் நம்முடைய அரசாங்க அமைச்சர் களுக்கு இருக்கிறது.

அத்துடன் நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன், சிற்சில திட்டங்களைப்பற்றி. இதற்கு முன் இந்த அசெம்பளியில் ஒன்றி ரண்டு திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பெங்களூர்—சேலம் ரயில் பாதையை உடனடியாகப் போடுவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதல் ப்ரையாரிட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி வற்புறுத்தப் பட்டும் வந்தது. அந்த வேலையைத் துரிதமாக எடுத்து நடத்த

வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தால் கொஞ்சம் சந்தோஷமாக இருந்திருக்கும். சேர்த்துக்கொள்ளுவார்களோ மாட்டார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அது ஏற்கனவே இருந்த லைன் தான். எடுக்கப்பட்ட லைனைத்தான் போடவேண்டும் என்று சொல்லப்பகிறது. அது இல்லாமல் இருப்பதால் அதை எடுத்து விட்ட காரணத்தால் அங்குள்ள பொது மக்கள் போக்கு வரத்திற்கு மிகவும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சேலம்—பெங்களூர் ரயில் பாதையைப் போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதைக் கண்டிப்பாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்தில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பெரும் பிரச்னை தொழில் பிரச்னைதான். வேலை இல்லா திண்டாட்டம் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தற்சமயம் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் குடிசைத் தொழிலாக அமைந்திருக்கிறது. சுமார் எட்டு அல்லது பத்து மாத காலமாக அந்தத் தொழில் மிகவும் கஷ்டப் படக்கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். நான் இப்பொழுது ஒன்றைக் கேள்விப்படுகிறேன். அதாவது மத்திய அரசாங்கம் கதிர்களை சப்ளை பண்ண முற்படும்போது நம்முடைய மாகாணம் இந்தத் தொழிலில் மிகவும் முற்போக்காக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இங்கு கொடுக்க வேண்டிய கதிர்களைக் குறைத்து குறைவாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு வதந்தி நிலவிவருகிறது. மற்ற மாகாணங்களைவிட நம்முடைய மாகாணத்தில்தான் அதிகப்படியான நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இது கண்கூடு. அப்படி அதிகமாக இருக்கும்போது நமக்குத்தான் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். நம் மாகாணத்தில் அதிகப்படியான மில் கள் கிடையாது. அதிகப்படியான கதிர்கள் சப்ளை செய்தால் அதிகப்படியான நூல்களை தயார் செய்து பம்பாய் அஹமதாபாத் போன்ற மில் ஆலைகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். நூற்பு ஆலைகள் இங்கு அதிகமாக இருப் பதால் அதிகப்படியாக நூல் நூற்று மில் இருக்கக்கூடிய இடங் களுக்கு அனுப்புவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதிகப்படி யாக கதிர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் குறைவாக நூல் நூற்பதால் நூல் விலை அதிகமாகி இருக்கிறது. இப்பொழுது நூல் பற்றாக் குறை இருக்கிறது. அதிகமாகக் கதிர் சப்ளை செய்தால் இந்த பற்றாக்குறையை தவிர்க்கலாம். இங்கே இருக்கக்கூடிய நூல்களை அதிகமாக விலை கொடுத்து அங்கே வாங்கிக்கொண்டு போவதால் இங்குள்ள கைத்தறிக்காரர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு

7th September 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

லட்சம் கதிர்கள் வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அதற்குமேல் தேவை என்றுகூட கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நான்கு நூற்பு ஆலை களுக்கு கதிர்கள் சப்ளை செய்தால் அதிகமாக நூல் நூற்றால் நம் முடைய கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்னை ஒரு வழியில் தீரும். அதன் மூலம் மற்ற மாகாணங்களுக்கும் பம்பாய் அகமதா பாத் போன்ற நகரங்களுக்கும் நாம் நூல் சப்ளை செய்யலாம். அந்த அளவு நாம் உற்பத்தி செய்யலாம். தயாரிக்க முடியும். இன்னும் பல வழிகளில் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத் தால் அவர்களுக்கு நல்ல கூலி கிடைக்கும், அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த மாகாணத்திற்கு பவர் லூமைக் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றும் 2,500 தறிகளைக் கொண்டு வரலாம் என்ற யோசனையையும் கனம் அமைச்சரிடம் புகுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது சிறிய தொழில்கள் எல்லாம் பெரிய நகரங்களில்தான் அமைக்கப்படுகிறது. அதனால் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் நகரங் களுக்கு வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதைத் தடுக்கவேண்டும். அதனால் கிராமங்களில் குடிசைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். நூல் மில்களை பெரிய டவுன்களில் ஏற்படுத்தி நாலா யிரம் ஐயாயிரம் ஜனத்தொகையுள்ள ஏரியாவில் குடிசைத் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். சிறிய நூற்புத் தொழிலை ஆரம்பிக்க லாம். ஜப்பானிய யந்திரத்தில் பதினாறு கதிர்கள் இருக்கின்றன. நாள் ஒன்றுக்கு பத்து ராத்தல் நூற்கலாம் என்று சொல்லு கிறார்கள். அதைக் குடிசை தொழில் என்ற முறையில் வாங்கிக் கொடுக்கலாம். இதை வாங்கிக் கொடுத்தால் கிராமங்களில் பெரிய அளவில் நூற்கலாம். ஆகவே குடிசைத் தொழிலில் அபிவிருத்தி என்ற முறையில் பதினாறு கதிர்கள் கொண்ட ஜப்பானிய இயந் திரங்களை நமது மாகாணத்தில் அவசியம் கொண்டு வரவேண்டும். அதை அதிகமாக இறக்குமதி செய்து கிராமங்களில் பெரிய அள வில் நூலை உற்பத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்சமயம் சொசைட்டிகளில் இருக்கக்கூடிய நெசவாளர் களுக்கு வீட்டு வசதி போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களை விட இரண்டு மடங்கு தனிப்பட்ட நெச வாளிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் மீது சர்க்கார் இன்னும் அக்கறை செலுத்தவில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு என்று 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராமங்களுக்கு என்று பார்த்தால் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு என்று 25 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் மாகா ணம் பூராவும் இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் ஜில்லாவிற்குக் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும். அது பிரயோசனம் இல்லை. அதாவது ஒரு லட்சம் அல்லது இரண்டு லட்சம்தான்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [7th September 1960

கிடைக்கும். அவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு இது போதாது. இன்னும் அதிகமாக அந்த வகையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லா மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். இதைப்பற்றி பல முறை சொல்லி இருக்கிறேன். அது ஒரு பிற்பட்ட ஜில்லா. பல வசதிகளை அங்கே செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தற்சமயம் தொப்பையாறு—சின்னாறு அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சந்தோஷம் தான். இன்னொரு திட்டத்தையும் எடுத்து நடத்த வேண்டியது அவசிய மாக இருக்கிறது. காவிரியிலிருந்து பாயக்கூடிய தண்ணீரை அதாவது ஒகநகல்—திருமணிமுத்தாறு இவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து வைக்க வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைச் செய்து கொடுத்தால் அந்த ஜில்லா வில் அதிகப்படியான நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு வழி இருக்கிறது. அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பல கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதிகளே கிடையாது. கிராம ரோடு வசதிக்கு நான்கு கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கி இருக் கிறார்கள். அது போதாது. எல்லா கிராமங்களிலும் ரோடுகள் சீர்கேடான நிலையில் தான் இருக்கின்றன. அப்படித்தான் மாகாணம் பூராவும் இருக்கின்றன. எல்லாத் தொகுதி அங்கத் தினர்களும் அதைப்பற்றித்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குடி தண்ணீர் திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ராசிபுரம்—திருச்செங்கோடு முதலிய பகுதிகளுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நாலைந்து ஆண்டுகளாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருந்தும் இன்னும் அந்த வசதி செய்து கொடுப்பதாக இல்லை. இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தில்கூட அதைப் பற்றிக் காணோம். இத்துடன் மேஜர் பஞ்சாயத்து ஏரியாக் களிலும் உடனடியாகக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அம்பர் சர்க்காவை கிராமங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்து வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க நட வடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். சேலத்தில் இரும்பு அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற் படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி பல வாக்குறுதி கொடுத்தும் பிறகு ஏமாற்றப்படுகிறது என்று எதிர்க்கட்சியில் சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் சீக்கிரத்தில் இங்கே இரும்பு அலுமினியம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

7th September 1960]

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn for lunch and meet again at 3–00 p.m. 1–30 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After Lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER : இப்போது இரண்டு மணிநேரம் விவாதிக்கலாம். திரு. சின்னதுரை அவர்கள் அரை மணி நேரம் பேசினால் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் முக்கால் மணி நேரம் பேசலாம். பாக்கியுள்ள நேரத்தில் இன்னும் சில அங்கத்தினர்களையும் பேச அனுமதிக்கலாம். ஆகவே திரு. சின்னதுரை அவர்களை அரை மணி நேரம் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது முதலில் திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நியாயமாக எல்லா ராஜ்யங்களுக்குமாக ராஜ்யத் துறையில் 3,600 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கிட்டத்தட்ட பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு 3 கோடி ரூபாய்தான் நமக்கு வரவேண்டும். அப்படி இருக்க 395 கோடி ரூபாய் அல்லது 400 கோடி ரூபாய் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்காக நம் சர்க்கார் பெற்றிருப்பது பாராட்டத் தக்கது என்று முதலில் கூறுகிறேன். இந்த 400 கோடியில் சிறிதும் குறைந்து போகாமல் சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் போட்டதைவிட அதிகமாகவே பெற்றிருப்பது போல கொஞ்சம் அதிகமாகவே இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் பெறவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சபையில் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதால் அவர் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை முதலில் கூற விரும்புகிறேன். ரோடுகள் சம்பந்தமாக புது ரோடுகள் போடுவது பற்றி அதிக திட்டங்கள் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள ரோடுகளை அகலப்படுத்துவது, அல்லது மெடல் ரோடாகப் போடுவது, நல்லமுறையில் அவைகளை வைத்துக்கொள்வது ஆகியவை பற்றி மட்டும்தான் திட்டம் இருக்கிறது. புது ரோடுகள் போடுவதில் திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யம் 400 ப்ளாக்குகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய விஸ்தீரணம், ஜனத்தொகை, அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள ரோடுகளின் நீளம் ஆகியவற்றை யெல்லாம் கணக்கெடுத்து எந்த இடத்தில் ரோடுகளே இல்லையோ அங்கெல்லாம் ரோடுகள் போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தேனி பிர்க்கா, ஆண்டிப்பட்டி பிர்க்கா, முதலிய இடங்களில் 250 சதுரமைல்களுக்கு ரோடுகளே கிடையாது. ஆண்டிப்பட்டி பிர்க்காவில் இருந்து மெயின் ரோடுகளுக்குப் போய்ச் சேர பதினைந்து மைல்கள் போகவேண்டும். இன்னும் சிலவிடங்களில் போடப்

பட்டிருக்கிற மண் ரோடுகள் கூட மெடல் செய்யப்படவில்லை. ஏற்கனவே ரோடுகள் இருக்கக்கூடிய நகரப் பகுதிகளில்தான் புதிதாக ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பல கிராமங்களில் ரோடுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே எங்கெங்கே ரோடுகள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் ரோடுகள் போடுவதற்கு இந்த மூன்றாவது திட்டத்திலே வகை செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் என்னுடைய தொகுதியில்—தேனீ பிர்க்காவில் நீண்டநாளாக ஒரு வாய்க்கால் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு குறை இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று எனக்கு 50 கடிதங்களுக்கு மேல் வந்திருக்கின்றன. மேலும் நேரிடையாகவே பலர் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆகும் செலவைப் பற்றியோ, இதர விஷயங்களைப் பற்றியோ சர்க்கார் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்காமல் அதைச் செய்வதனால் ஜனங்களுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படும் என்பது ஒன்றை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரியாரில் இருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டிக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் 18 கண்மாய்களுக்கு மேல் உபயோகத்திற்கு வரும். அதோடு அங்குள்ள ஆயிரக் கணக்கான கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் சப்ளை கிடைத்து விடும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் தண்ணீர் கொடுப்பதில் கஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்படாது. வைகை ஒரு பக்கத்தில், பெரியார் ஒரு பக்கத்தில் இருப்பதால் தண்ணீர் சுலபமாக இறங்கிவிடும். ஆகவே இத் திட்டத்தை அவசியம் 1961-ம் வருஷம் மார்ச் இறுதிக்குள் முடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல என்னுடைய தொகுதியில்—என்னுடைய தொகுதி என்று இல்லாவிட்டாலும், முதல் அமைச்சருடைய சாத்தூர் தொகுதி—சாத்தூர் ஏரியாவில் வைப்பாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. சிறு பிள்ளையாக இருக்கும் காலம் தொட்டு நான் அந்த ஆற்று மணலில் விளையாடியிருக்கிறேன். அந்த ஆற்றில் மாரி காலத்தில் வருகிற நீர் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் வரக்கூடிய வெள்ளம் பல காலமாக வீணாகவே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே அணை கட்டினால் பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்பது என்னுடைய உறுதியான நம்பிக்கை. அதையும் பரிசீலனை செய்து இந்த மூன்றாவது திட்டத்திலே அதைச் சேர்க்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல சுகாதார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் நிறைய குறைகள் இருக்கின்றன. அதில் திட்டவட்டமாகப் பல காரியங்கள் வகுத்து அவை நடைபெறவில்லை என்பது என்னுடைய குறை. மூன்று லட்சம் மக்கள் வாழும் எங்கள் பகுதியில் ஆஸ்பத்திரி இல்லை. பத்து மைல் வட்டாரத்திற்குள்ளேயே

7th September 1960] [Sri N. R. Thiagarajan]

ஆஸ்பத்திரி இல்லை. இதைப்பற்றி நான் வந்தது முதற்கொண்டு சொல்லி வருகிறேன். அங்கே ஒரு ஹெல்த் சென்டர் வைக்கும் விஷயமாகக் கூடப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மற்ற இலாகாக்கள் என்றால் அதற்கு ரேன்ஜ், டிவிஷன் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் சுகாதார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் அதுமாதிரியாக ரேன்ஜ் ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாத இடத்தில் வைத்திய உதவி செய்து கொடுப்பதற்கு எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் எதற்கெடுத்தாலும் அந்தப் பிராயந்தியத்தில் மதுரையிலேயே எல்லாக் காரியங்களும் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே ஆஸ்பத்திரிகள் விஷயத்தில் திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை வகுத்து நல்லமுறையில் வேலை செய்யவேண்டும் என்பது என் அவா.

இதைப்போன்றே நூற்றுக்கணக்கான விஷயங்கள் இருக்கிறது. கூட்டுறவு இலாகாவில் என்னுடைய தொகுதியில் கோவாப்ரேடிவ் பில்டிங் சொஸைடி ஆரம்பித்தோம். ஒரு வருஷமாக லோன் அப்ளை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அதை யாரும் கவனிக்கவில்லை. இப்படிக் காலதாமதமாகாமல் இவ்விஷயங்களைத் துரிதமாகப் பைசல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். போடுகிற திட்டங்கள் அநேகமாக நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை.

பாக்கியுள்ள சின்னஞ்சிறு விஷயங்கள்—இந்த புத்தகத்தில் கண்டபடி ஒரு காரியம் கூட—நடைபெறவில்லை. ஆகவே, இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் கைக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக நான் என் அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். அதைப் பரிசீலனை செய்யுங்கள். ஜில்லா போர்டில் நான் இருந்தபோது அங்கு 52 மெம்பர்கள் இருந்தார்கள். மெம்பர்கள் கோரும் விஷயங்களைச் செய்வதற்கு என்று 2, 3 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைப்போம். எந்த பிர்க்காவில் முக்கியமான குறைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை நீக்கி வைக்க அந்தத் தொகை செலவு செய்யப்படும். அதாவது அந்தத் தொகைக்குள் வரும்படி செய்யப்படும். அதேபோன்று இங்கு 205 தொகுதிகளைச் சார்ந்த மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். மெம்பர் கோருகிறவற்றை, அவர்கள் சொல்லும் முக்கியமான குறைகளை நீக்குவதற்கு, அதாவது பாலம் கட்ட வேண்டும், ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும், அல்லது நல்ல ரோடுகள் வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்கும்போது, அந்தக் கோரிக்கைகள் நியாயமானதாக இருந்தால், செய்தால் போதும்—அதற்காகக் கொஞ்சம் தொகையை ஒதுக்கி வைத்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : கனம் சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் தருவாயில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை

ஆரம்பிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். திட்டம் போட்டு எதற்கு காரியங்கள் செய்வது என்று நேற்று ஒருவர் சொன்னார். திருவள்ளுவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால்,

"அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாகா கெடும்."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் திட்டமிட்டுத்தான் காரியங்கள் செய்யவேண்டுமே தவிர திட்டம் இல்லாவிடில் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. அதற்காகத்தான் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று திட்டங்கள் போடுகிறோம். இத்திட்டங்கள் முன்னேற்றப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத்திற்காக 78 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கதே. நம் நாட்டில் 70% மக்கள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது போற்றத் தக்கதே. விவசாயத்தில் முக்கியமாக புஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் காலாகாலத்தில் மழை பெய்யாவிடில் ஒன்றுமே செய்ய முடிவதில்லை. ஆகவே, இயந்திரக் கலப்பையை வைத்து உழுதால் பயிர்கள் நன்கு வளர முடியும். இயந்திரக் கலப்பை உபயோகிப்பதுதான் நல்லது. இப்பொழுது அப்படி 500 கலப்பைகள் கொடுக்கப் போவதாக குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் கலப்பைகள், இயந்திரக் கலப்பைகள் கொடுத்தாலும் நல்லதுதான். நிலத்தில் 2/3 பங்கு புஞ்சையாக இருக்கின்றன. ஆகவே புஞ்சை நன்கு விருத்தியடைந்தால்தான் நம் நாட்டின் உற்பத்தியின் அளவைப் பெருக்க முடியும். ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், "அகல உழுவதை விட ஆழ உழு" என்று. சாதாரண கலப்பையைக் கொண்டு 2-1/2 அங்குலம் அல்லது 3 அங்குலம் உழ முடியும் என்றால் இயந்திரக் கலப்பையை உபயோகித்தால் 10 அங்குலம் வரை ஆழமாக உழ முடியும். ஆகவே, விவசாய அபிவிருத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் இயந்திரக் கலப்பைகளை உபயோகிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் எந்தவிதமான பாசன வசதியும் இல்லாதிருப்பது பற்றி வருத்தம் அடைகிறேன். இருந்தபோதிலும், மருதையாறு திட்டத்திற்கு முதல் ப்ரயாரிட்டி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது என் தொகுதியில் இல்லாதிருந்தாலும் அதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். ஒரு கோடி 88 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். அப்பர் மருதையாறு திட்டத்தைச் செய்வதின் மூலம் ரெயில்வேக்கு பாதகம் அடிக்கடி ஏற்படுவதை நீக்க முடியும். 2,000, 3,000 ஏக்கர்களுக்கு மேல் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம். நம் மாநிலத்தில் மின்சாரம் நல்ல முறையில் பரவி வருகிறது. அது இன்னும் வேகமாக பரவுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்குக்காக அவர்களின் நன்மைக்

7th September 1960] [Sri S. Ramalinga Padayachi]

காக தொகை ஒதுக்கியிருந்த போதிலும், அவர்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் வழங்குவதில், மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அல்லது நாலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்திற்குள்ளாவது எல்லோருக்கும் மனைகள் வழங்கி இந்த மனை வழங்கும் திட்டத்தை முழுதும் நிறைவேற்ற முடியும் என்று தோன்றவில்லை. மாவட்ட அதிகாரிகளை இதுபற்றி கேட்கும்போது அவர்கள் சொல்கிறார்கள், 50,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள், இதை வைத்துக்கொண்டு எப்படி எல்லோருக்கும் மனைக் கட்டுகள் உடனடியாக வழங்க முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் இல்லாவிட்டாலும் மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் திட்டத்தை யாவது மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து, எல்லோருக்கும் மனைக்கட்டுகளாவது வழங்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பல தொழில்பள்ளி பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இன்ன இன்ன ஊரில் என்று சொல்லவில்லை. மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பத்து பல தொழில் பள்ளிகள் துவங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பத்து பள்ளிகளில் அரியலூரில் ஒரு பள்ளியாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் உடையார் பாளையம் தாலூகா மிகவும் பிற்பட்ட தாலூகா. எங்கள் தாலூகா வில் குடிதண்ணீர் கஷ்டம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது. மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் தேசிய குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் ஒன்று திருச்சியில் அமைய இருக்கிறது. ஆனால் உடையார் பாளையம் சேர்க்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, உடையார் பாளையத்தில் தேசிய குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் ஏற்படுத்தப் பட வேண்டும். அங்கு சுகாதார முறையில் குடி தண்ணீர் வழங்க திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு இதற்காக ஒரு நிரந்தரமான திட்டம் வகுத்துத் தரவேண்டும். அடுத்தபடியாக, உடையார்பாளையம் தாலூ காவில் முந்திரி ஏராளமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. அங்கு ஒரு ப்ளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிக அவசியம். உடையார்பாளையம் தாலூகா பிற்போக் கான தாலூகா. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் தொகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பார்த்து இந்த மாநிலத் திலேயே உடையார்பாளையம் தாலூகாதான் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் ராமையா அவர் களும் எங்கள் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்று அடிக்கடி சொல்லி இருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு ப்ளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை அவசியம் அமைக்க வேண்டும். ஆகவே, இதை மூன்றுவது ஐந் தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சிறுநீர்ப்பாசனங்களை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் தொகுதியில் மேடிட்டு, தூர் ஏற்பட்டு தண்ணீர் பிடிப்புக் குறைந்து வருகிறது. அதற்கு கணிசமான தொகை செலவு செய்து, எங்கள் பகுதியில் உள்ள ஆயக்கட்டு குளங்களை நன்கு செப்பனிட வேண்டும். பத்து வருட கால மாகவே எவ்வளவோ குளங்கள் மராமத்து செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளைச் செப்பனிடுவதற்கு

வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக மிகவும் பிற்பட்ட சமுதாய மக்களின் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை மிகக் குறைவாகயிருக்கிறது. அவர்கள் இன்னும் பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் முன்னேற்றமடையவில்லை. அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் முன்னேறுவதற்கு மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகப் படியான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு நான் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI N. V. CHOCKALINGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்டத்தில் குறிப்பாக விவசாயமும் தொழிலும் தான் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருப்பத்தூர் தாலுகாவுக்கு இந்த மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எதுவும் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் திருப்பத்தூர் தாலுகா இந்த மாகாணத்திலேயே மிகவும் பிற்போக்கான ஏரியா என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். திருப்பத்தூர் தாலுகாவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தர வேண்டுமென்ருல் அப்பர் பெரியார் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் முடியுமே தவிர வேறு எந்த விதமான வழியும் இல்லை என்பது முடிவான விஷயம். இதைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனல் இது விஷயமாக இந்தத் திட்டத்தில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, அந்தத் தாலுகாவில் காட்டாறுகள் அனேகம் இருக்கின்றன. அவைகளில் சிறு சிறு அணைகள் கட்டினல் நீர்ப்பாசன வசதி பெற்று பல ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் விளைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதைப்பற்றி இந்தத் திட்டத்தில் எதுவும் காணவில்லை. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டாலும் கூட அங்குள்ள ஏரிகளுக்குப் பக்கத்தில் சமுதாயக் கிணறுகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்டிருந்தார்கள். இதற்கான நல்ல ஊற்றுக்கள் இங்கே இருக்கின்றன என்பதை பலரும் சொல்லி இருக்கிருர்கள். இப்போது அந்தக் கிணறுகள் வெட்டுகின்ற பொறுப்பு எந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு என்றே புரியாமல் இருக்கிறது. ரெவின்யு டிப்பார்ட்மென்ட்டைக் கேட்டால் எங்களுக்குத் தெரியாது என்கிருர்கள். புட் ப்ரொடக்ஷன் டிப்பார்ட்மென்டை கேட்டால் எங்களுக்குத் தெரியாது என்கிருர்கள்: பி. டப்ளியு. டிபார்ட்மென்டைக் கேட்டாலும் அப்படியே சொல்லுகிருர்கள். ஆகவே சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு யார் பொறுப்பு? இதை எப்போது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் ஊர்ஜிதப் படுத்தி ஒரு உத்தரவு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமுதாயக் கிணறு என்பது, சர்க்காரால் கிணறு வெட்டப்பட்டு, அதற்கான செலவை 10 வருடத்தில் ஒரு தீர்வையாகப் போட்டு, அந்தச் செலவை வசூல் செய்து கொள்வது என்பது தான் என்று கருதுகிறேன். இவற்றை

7th September 1960] [Sri N. V. Chockalingam]

உடனடியாக ஏற்படுத்தினல், தண்ணீர் வசதியில்லாத இடங்களுக்கு மிக அனுகூலமாய் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, தொழில், 4 லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள எங்கள் திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் எந்த விதமான தொழிற்சாலையும் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஏதாவது ஒன்றிரண்டு தொழிற்சாலையை அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இப்போது தூர்வை எடுக்கும் இயந்திரம் ஒன்று புதுக்கோட்டையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. புதுக்கோட்டையில் இந்த இயந்திரத்தின் மூலமாக என்ன வேலை நடைபெறுகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனல் இந்த இயந்திரத்தை ஆறு நேர் ஓடிய கண்மாய்களில்தான் உபயோகிக்க முடியும் என்று சொல்லுகிருர்கள். எங்கள் பக்கத்தில் இம்மாதிரியான பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. நான்கு லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட எங்கள் தாலுகாவில் தூர்வை எடுக்கும் இந்த இயந்திரம் வேண்டும் என்று கேட்டால், 'உங்கள் தாலுகாவுக்கு இதைக் கொடுக்க முடியாது, சில குறிப்பிட்ட தாலுக்காக்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும்' என்று சொல்லுகிருர்கள். ஆகவே எங்கள் தாலுகாவுக்கும் இதைப்போல் கொடுத்து உதவ சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அசெம்பிளியின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன், அதாவது காரைக்குடியிலிருந்து திருப்பத்தூர் வழியாக மதுரைக்கு ஒரு ரயில் பாதை போட வேண்டும் என்று. இதைப்பற்றி சில பேப்பர்களில் பார்த்தபோது, இந்தத் திட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்ற இயலாது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்போது இல்லாவிட்டாலும் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாலிடெக்னிக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் பகுதியில் பிரைவேட்டாகத்தான் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். சர்க்கார் மூலமாக இன்னும் பாலிடெக்னிக் கல்வி நிலையங்களை ஏற்படுத்தினல் தான் சாதாரண மக்கள் தொழில் கல்வியை கற்றுக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அத்துடன் பாண்டிய நாட்டுக்கே மத்தியமாக விளங்கக்கூடிய மதுரையில் ஒரு யூனிவர்சிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் நம் முன்னல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனைப் பொறுத்த வரையில் என் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.. கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் விளைவாக நம் நாட்டில் பொதுவாகச் செல்வம் அதிகரித்து இருந்தாலும் அந்தச் செல்வமானது நாட்டு மக்களுக்குப் போதிய

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th September 1960

அளவில் பயன்படவில்லை. அதோடு நாட்டு மக்களுடைய சராசரி வருமானம் எந்த அளவுக்கு உயரும் என்று முதலில் எதிர் பார்த்தோமோ அந்த அளவுக்கு உயரவில்லை என்பதை நாம் காண்கிறோம். இதனைக் குறித்து லோக் சபையில் நடை பெற்ற விவாதத்தின் போது கூட, சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பேசிய நமது நாட்டின் பிரதம மந்திரி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உட்பட பல திட்டங்கள் நிறைவேறிய காலத்தில் செல வழிந்த பணம், அந்தக் காலகட்டத்தில் சேர்ந்த வருமானம் இவைகளைப் பார்க்கும்போது, இதன் மூலம் கிடைத்த தேசிய வருமானம் எங்கே போயிற்று என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டும், அதற்காக ஒரு கமிஷனைப் போட வேண்டியும் நேரிடலாம் என்று சூசகமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக நாட்டிலே செல்வம் அபிவிருத்தி அடைந் திருக்கிறது என்பது ஓரளவுக்கு உண்மையே. எந்த அளவுக்குச் செல்வம் அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற் படவில்லை என்றாலும், ஓரளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருக் கிறது. ஆனால் அடைந்திருக்கின்ற செல்வ அபிவிருத்தியானது ஒருசிலருடைய கைக்குத்தான் போயிருக்கிறதே தவிர நாட்டு மக்களுடைய கைக்குப் பரவலாக வந்து சேரவில்லை. பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டேயிருக்கக் கூடியதையும், அதே நேரத்தில் சாதாரண உழைப்பாளிகள் தங்கள் உழைப்பின் மூலமாக எந்தவித நன்மையையும் அடையாமல் மேலும் ஏழைகளாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைத்தான் நாம் பார்க்கின்றோம். இந்த அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இதற்கு முன்னால் இருந்த திட்டங்களைக் காட்டிலும் பெருந் தொகை செலவிடுவதற்குரிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது. விலை வாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக இந்த மதிப்பீடு சற்று குறையும் என்றாலும், இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை உண்மையிலே பெரும் தொகை தான். கடைசி இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைக் காட்டிலும் இதற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை அதிகம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் நிறைவேறிய பிறகு நம் நாட்டினுடைய நிலைமை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதற்குக் கடந்த கால திட்டங்கள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இருந்ததைவிட வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாகக் காணப் பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத், திட்ட காலத்திலும் 53 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை தான் இருக்கும் என்று திட்டக் கமிஷன் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் மூன்றாவது திட்ட காலத்திலும் இதைவிட இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலை ஏற்படக்கூடாது, அம்மாதிரிப்பட்ட நிலையை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்குமென்று சொல்வோமேயானால், நமது திட்டத்தில் பெருத்த குறை இருக்கின்றது என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

7th September 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

ஆகையால் நாட்டிலே இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், வளர்ந்து வருகின்ற ஜனத் தொகைப் பெருக்கத்தினாலே ஏற்படுகின்ற புதிய நிலைமைகளைச் சமாளிப்பதற்கும், நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களுடைய மனித சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கும் ஏற்றதாக ஒரு திட்டத்தை நாம் வரைய வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைத்தான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறபோது அகில இந்திய ரீதியிலே வரையப்பட்ட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானாலும் சரி, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வரையப்பட்ட திட்டமானாலும் சரி, உண்மையிலேயே குறைபாடு உடையதாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் இருந்து நான் இதைக் கூறவில்லை. அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அரசாங்கத் தரப்பில் உள்ளவர்களை நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். திட்டமிட்ட முறையிலேதான் பொருளாதார முன்னேற்றம் காண முடியும் என்பது சோஷலிச தத்துவத்தின் அடிப்படையான அம்சம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சோஷலிசத் தத்துவத்தை இன்றைய ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னாலேயே கூட இந்தத் திட்டமிடுவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் துவங்கியது. ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்து நான்காவது ஆண்டில்தான் பாராளு மன்றத்தில் சோஷலிச இலட்சியத்தை ஏற்றுக் கொள்வது என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இருந்த போதிலும் 1951 ஆண்டிலிருந்தே, முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்கிவிட்டது. ஆகையினாலேதான் இந்தத் திட்டமிடுகின்ற நிலையை சோஷலிஸ்ட் என்ற நிலைமையில் வரவேற்பேனே அல்லாமல் ஒரு போதும் வேண்டுமென்றே குறை கூற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தாழ்த்திப் பேச முன்வர மாட்டேன். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் திட்டமிடப்படுகிறதா என்பதுதான் முக்கியமானது. 3–30 p.m.

கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது தம்முடைய பேச்சிலே மிக அழகாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அவர்கள் விரும்பப்பட்டோ, படாமலோ வெளி வந்த அந்த வார்த்தைகள் உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படைப் போக்கை, நோக்கை மிகவும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அமெரிக்காவில் இருக்கும் நிலைமையைக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு ஒரு தொழிலாளிக்கும், ஒரு முதலாளிக்கும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை, அமெரிக்கப் பொருளாதார அடிப்படை இவை கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களையும், அவரைச் சார்ந்த கட்சிக்காரர்களையும் மிகவும் கவர்ந்திருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். அதைப்பற்றி அதிகமாக விவரித்துப் பேசி நான் நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயம். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார், அகில இந்திய சர்க்கார் உட்பட திட்டமிடும்போது சோஷலிசம் என்ற ஒரு லட்சியத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டோ அல்லது வெளிப்படையாகச் சொல்லிக் கொண்டோ திட்டமிட முற்பட்ட போதிலும் அவர்

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th September 1960

களுடைய உள்ளத்தின் ஆழத்திலே அமெரிக்க மாடல் சோஷலிசந்தான் நிலைத்திருக்கிறது என்பதை நான் காண்கிறேன். அமெரிக்க மாடல் சோஷலிசம் நல்லதா, ரஷ்ய மாடல் சோஷலிசம் நல்லதா என்ற வாதப் பிரதிவாதங்களில் நான் இறங்க மாட்டேன். எப்படியும் நம்முடைய நாட்டுக்கு ஏற்றதான, நம்முடைய நாட்டு சூழ்நிலைக்கு மக்கள் வாழ்க்கை நிலைக்கு, சரித்திர பூர்வமான நிலைக்கு ஏற்றதான ஒரு சோஷலிசப் பொருளாதாரத் திட்டம் அமைய வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். நம்முடைய நாட்டு சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப சமதர்ம, பொருளாதாரத் திட்டதை வகுக்கவும், அமுல் நடத்துவதற்கும் நம்முடைய அனுபவத்தால் துணை புரிய வேண்டுமென்று இருந்தாலும் கூட, மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இதைக் குறித்துப் பன்முறை சூசகமாக அவர்களுடைய வாழ்நாளில் எடுத்துக் கூறியதை இந்த நேரத்தில் நினைவுப் படுத்திக் கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் கிராமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்திருக்க வேண்டுமென்று காந்திஜி அவர்கள் தம்முடைய வாழ்நாளில் பன்முறை எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் சிந்தித்துப் பார்த்தால் பல உண்மைகள் நமக்குப் புலனாகும் என்பதில் ஐயமே கிடையாது. எப்படிப்பட்ட பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்தினாலும் கூட, புதிய புதிய, பல வகையான தொழிற்கூடங்களை ஏற்படுத்தினாலும் கூட, பெரும்பாலோராக இருக்கக்கூடிய கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால்தான் நாட்டில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியும். அவ்வாறு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லையானால் பெரும் தொழில்கள் நிலைத்து நிற்க முடியாது.

நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள மொத்த ஜனத் தொகையில் 100-க்கு 75 பேர் கிராமங்களில் வாழ்கிறவர்கள். மொத்தம் உள்ள ஜனத் தொகையில் சுமார் 68.1 சதவிகிதம் பேர்கள் வருமானத்திற்காக உழைப்பை நல்கக் கூடிய மக்கள், விவசாயத் தொழிலை நம்பி அதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை நம் நாட்டிலே இருக்கும் போது விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து வகுக்கப் படா விட்டால் வேறு எந்த ஒரு திட்டமும் நாட்டிலே வெற்றிகரமான பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழி கோலாது. நாம் நம்பிக் கொண்டிருப்பது சோஷலிசம் என்பது உண்மையானால், அது எவ்விதமான சோஷலிசமாக இருந்தாலும் சரி, பெரும்பான்மையான மக்களுக்குச் சமதர்மத்தை நல்க வேண்டுமானால் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வழி வகுத்தாக வேண்டும். விவசாயிகள் வெகு காலமாக நம்முடைய நாட்டிலே புறக்கணிக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். வெகு காலமாகக் கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பற்றியும் ஜாதி முறையிலே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறித்தும், பொருளாதார ரீதியிலே உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறித்தும் பலப்பல அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள். மிகவும் முக்கியமான பாகுபாட்டை

7th September 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற பலவகை வேறுபாடுகளிலே மிகப் பெரிய ஒரு வேறு பாடு இருக்கிறது. இந்திய நாடு இரண்டு நாடாக இருக்கிறது என்பதை நான் காண்கிறேன். ஒன்று நகர இந்தியா. வெகு காலமாகப் பராமரிக்கப்பட்டு, தனியாகப் பாலூட்டி வளர்க்கப் பட்டு வருகின்ற நகர இந்தியா. இன்னொன்று, வெகு காலமாகப் புறக்கணிப்பட்டு, பல வகையிலேயும் இழிவுபடுத்தப்பட்டு, தாழ்த் தப்பட்டு, முன்னேற முடியாமல் தடுக்கப்பட்டு வருகின்ற நிலையில் இருக்கும் கிராம இந்தியா. நாம் போடுகின்ற திட்டங்கள் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமப்படுத்த உதவாவிட்டால் உண்மையிலேயே அதனால் பலன் இருக்காது. நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய பெரும் பான்மையான மக்களுக்குத் துணை புரியாத எந்தத் திட்டமும் உண்மையிலேயே நாட்டை உயர்த்துவதாக எவரும் கருத முடி யாது. திட்டங்களைப் போடுகின்ற நாம் இதனைக் குறிப்பாக நம் முடைய கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாடிக்கு மேல் மாடியாக நகரங்களில் கட்டிடங்கள் வளர்ந்து வருகின்றன. கிராமங்களில் இருக்கும் மண் குடிசைகள் கூட இடிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. நகரங்களில் கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பெருகிக் கொண்டே வருகின்றன. கிராமங்களில் இவைகள் எட்டாக் கனியாக விளங்கி வருவதைக் காண்கிறோம். சுகாதார வசதிகள், வேலை வாய்ப்புகள் நகரங்களில் பெருகிக் கொண்டே வருகின்றன. இதற்கு என்ன காரணம்? அதற்குக் காரணங்கள் எதுவாக இருந்தபோதிலும்கூட காரணங்களைக் கண்டறிந்து குறைகளை நீக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். கிராமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் திட்டமிட வேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்தவர்கள், தேசிய வரு மானம் 5 சதவிகிதம் உயரவேண்டுமென்றும், சுய தேவைப் பூர்த்தி அடைய வேண்டுமென்றும் தங்களுடைய கருத்துக்களை, நோக்கங் களாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

தேசிய வருமானம் உயருகிறது, மக்களின் சராசரி வருமானம் உயருகிறது என்று சொல்லி கோடிக்கணக்கான மக்களை நாம் வெகு நாட்களாக ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். தேசிய வருமானம் மொத்தத்திலே உயரலாம். ஆனால் அவ்வாறு உயரும் பல நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் ஒரு பக்கத்திலே ஒரு ரிஸர்வாயரிலே தேங்கு வதைப்போல் ஒரு இடத்தில் தேங்கிவிடுமானால் மற்றவர்களுக்கு அதனால் லாபம் ஒன்றும் கிடையாது. ஒரு பக்கத்திலே ஏராளமான பணம் குவிந்துவிடுவதும், ஒருசில குடும்பத்தினர் சுகமாக வாழ் வதும், பல குடும்பத்தினர் தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே போதிய நலன்களைப் பெறுமல் வாடுவதுமான நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால்தான், சராசரி வருமானம் என்று நான் சொல்கிறபோது, உண்மையிலேயே மக்களுடைய சராசரி வாழ்க்கைத் தரத்தை அது உயர்த்துகிறதா, நாம் போடும் திட்டங்கள் மூலம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உண்மையான பொருளாதார வருமானம் கூடுதலாக அமைந்திருக்கின்றதா என்பதை நாம் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கிராமங்களிலே வாழ்க்கைத் தரம் உயராத வரையில் நாம் என்ன செய்வதற்கு இயலும் என்று நான் மறுபடியும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th September 1960

ஏராளமான புதிய தொழில்களை வளர்த்து, சைக்கில் செய்து குவிக்கலாம், மோட்டார் சைக்கில் செய்து குவிக்கலாம், ஏராளமான மின்சார சாதனங்களைச் செய்து குவிக்கலாம், இன்னும் பல்வேறு வகையான அத்தியாவசிய சாதனங்களையும், இதர உபயோகப் பொருள்களையும், மற்றும் எத்தனை வகைப்பட்ட நவீன சாதனங்கள் மனித வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுமோ அத்தனையையும் செய்து நாட்டில் குவிக்கலாம். ஆனால், இவைகளை வாங்குவதற்கு ஆள் எங்கே என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலே இருக்கும் 78 சதமான மக்கள் ஏழைகளாக இருக்கும் வரையில், போதுமான வருமானம் இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது சைக்கில்களையும், மோட்டார்களையும் இதர சாதனங்களையும் வாங்குவதற்கு யார் முன்வருவார்கள் என்று கேட்கிறேன். நகர மக்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களில் ஒரு சாரார் மாத்திரம் இவைகளை வாங்கினால் போதும் என்று நினைக்கிறீர்களா? அப்படியானால் இந்த நாடு உரிய முன்னேற்றத்தை அடைந்துவிட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். உண்மையிலேயே, கிராமங்களிலே வாழும் 78 சதமானமுள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் தங்களுடைய வாங்கும் சக்தியை அதிகரிப்பதற்கேற்ற வகையிலே வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய திட்டங்கள் மூலம் வழி வகுத்தால் தான் இந்த நாட்டிலே எந்தத் தொழில்களும்—இரும்புத் தொழிற்சாலை, எஃகுத் தொழிற்சாலை அல்லது ரசாயனத் தொழிற்சாலை, சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, இப்படி எந்தத் தொழில்களாக இருந்தாலும், அந்தத் தொழில்கள்—வளர்ச்சி அடைவதற்கு உதவியவர்கள் ஆவோம் என்று உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையிலே, பார்க்கும்போது, போதுமான அளவிலே கவனம் செலுத்தி, நம்முடைய ராஜ்யத்தின் திட்டமும் சரி, அகில இந்தியத் திட்டமும் சரி, ஆக்கப்படவில்லை என்று நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எல்லோரையும் கலந்துக்கொண்டு இந்நகல் திட்டத்தைத் தயாரித்ததாகச் சொன்னார்கள். எல்லோரையும் கலந்துக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட போதிலும், சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்தப் போக்கிலே சிந்திக்க முற்பட்டிருக்கிறார்களோ எந்தப் போக்கிலே இதை வரைய முன் வந்தார்களோ அதே போக்கிலேதான் இந்தத் திட்டங்கள் வரையறுக்கப்பட்டனவே தவிர, மற்றக் கட்சிக்காரர்களுடைய மனப்பான்மையை ஏற்றுக்கொள்கிற முறையிலே வகுக்கப்படவில்லை என்று நான் இங்கே உறுதியாகக் கூறுவதற்கு முடியும்.

இனி நம்முடைய ராஜ்யத்தின் விசேஷத் தன்மைகளைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குக் கடந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே நாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் முற்றிலும் வெற்றிபெறவில்லை. முழுமையாக வெற்றியடையவில்லை, ஓரளவு வெற்றி அடைந்தது என்பதைக் கனம் விவசாயத்துறை அமைச்சர் கூடஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்குக் காரணம் எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால், இந்தக் குறைபாட்டை நம்மால்

7th September 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

நிவர்த்திக்க முடிந்திருக்கக் கூடாதா, கடந்த காலத்திலே என்பது சர்ச்சைக்குரிய விஷயம். இனி வருங்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் வராத நிலைமையில் நாம் நம்முடைய திட்டங்களை வகுக்க முடியாதா என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

பன்னிரண்டு லட்சம் டன் அதிகப்படியான தானியத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் தீர்மானித்தோம். அது பூரணமாக வெற்றியடையவில்லையே என்றால் அதற்குக் காரணம் உரப் பற்றாக் குறைதான் என்று சொன்னோம். உரப் பற்றாக்குறை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. வேறு வழிகள் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு நம்மால் ஏற்பாடு செய்ய முடியாதா என்பதைத்தான் நாம் இங்கே கவனிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன். என்னுடைய கருத்தில் அது முடியும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களை, விரைவாகச் சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ள நிலங்களாக்கு வதற்கு எந்த அளவு நம்முடைய முயற்சிகள் கடந்த காலத்தில் இருந்தன ? ஆண்டொன்றுக்கு 1 சதமானம் 1-½ சதமானமுள்ள நிலத்தைத்தான் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம் ; அது போதாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்னும் சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ள தரிசு நிலங்கள் சுமார் 40 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கின்றன என்று அரசாங்கக் கணக்குகள் கூறுகின்றன. இந்த நாற்பது லட்சம் ஏக்கரில் பாதி அளவாவது, பாதி இல்லாதுபோனாலும், கால் பாகமாவது, அதாவது பத்து லட்சம் ஏக்கர்களையாவது சாகுபடிக்கு லாயக் குள்ள நிலமாக ஆக்குவதற்கு நாம் வழிவகை செய்திருக்கிறோமா என்பதுதான் என்னுடைய முக்கியமான கேள்வி. அதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் சரியான பதில் அளிக்க வில்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்து லட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலத்தை நாம் சாகுபடிக்கு லாயக் குள்ளதாக ஆக்கிவிடுவோமானால் அதன் மூலம் எவ்வளவு அதிகப்படியான தானியத்தை நாம் உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், நாம் ஏன் அந்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை ? அதற்குக் காரணம் நமக்குத் தெரியாது. ஆனால், ஒரு காரணத்தை என்னால் ஊகிக்க முடிகிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து போதுமான நிர்வாகத் திறமை உடையவர்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இந்த அளவுக்குமேலே நிறைவேற்று வதற்கு இல்லை என்பதுதான் அது. அப்படித்தான் அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். நாம் இதற்குமேல் திட்டமிட்டால் அதை நிறைவேற்றும் திறமை நமக்குக் கிடையாது. 'நமக்கு' என்று சொல்லும்போது இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்குக் கிடையாது. இதுதான் இன்றைக்குள்ள நிலைமை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படியா ?

SRI P. S. CHINNADURAI : பொதுவாக, 'அட்மினிஸ்ட் ரேஷன்' விஷயத்தில் திறமை போதாது. நமக்கு இல்லை. அது கடந்த காலத்தில் நேர்ந்துவிட்ட குறை. அதை நிவர்த்திக்க

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th September 1960

வேண்டுமென்றுதான் நான் கூறுகிறேன். இந்தச் சர்க்காரைக் குறை கூறுவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. குறைபாடு இருக்கிறது. அதைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். தரிசு நிலங்களைப் பண்படுத்தி சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளதாக ஆக்குவதற்கு என்ன அதிகத் திறன் வேண்டி யிருக்கப் போகிறது? அந்தப் பொறுப்பை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு விட்டுப் பாருங்கள். அவர்கள் செய்து முடிப்பார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தின் கையிலும், அமைந்துகொண்டிருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கௌன்ஸிலின் கையிலும் அந்தப் பொறுப்பை விட்டுப் பாருங்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவார்கள்—போதுமான பணத்தைக் கொடுப்பார்களானால்; இதன் மூலம் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். வருஷத்திற்கு இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் என்று கணக்கிட்டு பத்து லட்சம் ஏக்கர்களைப் பண்படுத்துவது என்றால் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். வேலை கிடைப்பது மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு அதன் மூலம் வகை ஏற்படும். இந்த மிக முக்கியமான யோசனையை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ள நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வது மாத்திரமல்ல; மேலும் நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துப் பார்ப்போம். நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே ஒரு பக்கம் வருத்தம், இன்னொரு பக்கம் கோபமும் கூட வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் எட்டாவது ஸ்தானத்தை வகித்து வந்தது நம்முடைய ராஜ்யம் அகில இந்தியாவிலே. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுக் காலத்தின் முடிவிலே எப்படியிருக்கும் என்று அகில இந்திய ரீதியிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நகல் இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தின் நிலை பன்னிரண்டாவதாக இருக்கும்—நீர்ப்பாசன அளவிலே. ஏன் இந்தப் பின்னேற்றம்? இதனை முன்னேற்றம் என்று சொல்ல முடியுமா? எட்டாவது நிலையிலிருந்து பன்னிரண்டாவது நிலைக்குத் தள்ளப்படுவது முன்னேற்றம் ஆகுமா? மற்ற ராஜ்யங்கள் முன்னுக்குப் போகிறபோது நம்மால் முன்னுக்குப் போக முடியவில்லையென்றால், இதற்குச் சரியான வழி வகுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காவிரியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு விட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. வேறு பல வகையான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நாம் இந்த நீர்ப் பாசனத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிக்குப் பரிகாரம் கண்டாக வேண்டுமென்று நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏராளமான குளங்கள் தூர்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன; வண்டல் படிந்து கிடக்கின்றன. அந்தக் குளங்களைத் தூர் எடுத்து, சீர்படுத்துவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் ரொம்பவும் வேதனைப் படத்தக்க நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம்.

7th September 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

இந்த ஆலோசனைகளெல்லாம் சரியானபடி அமைத்து திருத்தப் படவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத்தான் இதனை நான் குறிப் பிடுகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சுமார் 2,093,000 ஏகரா குளங்கள், ஏரிகளின் மூலமாகப் பாசன வசதி பெற்று வருகிறது. இதிலே மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 20,000 ஏகரா வுக்குப் பாசன வசதி கொடுக்கின்ற அளவுக்கு உள்ள குளங்களை சரிப்படுத்துவதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மொத்தத் தில் எவ்வளவு நீர்ப்பாசன வசதி பெறுமோ அந்த அளவு நிலப் பரப்பிலே ஒரே ஒரு சதமானம் உள்ள குளங்களை நாம் சரிப் படுத்துவதற்கு வகை செய்திருக்கிறோம் என்ருல் 20 ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் அமுல் நடத்தினுல் தான், சுமார், 100 ஆண்டு காலத்தில் இப்பொழுது இருக்கிற குளங்கள் எல்லாம் வண்டல் பாய்ந்த நிலையை மாற்றி சரிப்படுத்தி அமைக்கப்படும் என்று ஆகிறது. இது கவனக்குறைவால் ஏற்பட்ட பிசகோ என்று கூட நினைக்கிறேன். ஆகையினுல், இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். ஏராளமான குளங்கள் சுமார் 28,000 குளங்கள் ஏற்கனவே இருக் கின்றன. அவைகளை துரு எடுத்து சரிப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திட்ட காலத்தில் குறைந்த பட்சம் 10,000 குளங்களையாவது சரிப்படுத்த நாம் முன்வருவோமேயானுல், அதன் மூலம் மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும், நீர்ப்பாசன வசதியும் பெருகும், கூடுதலான நிலத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும், கூடுதலான உற்பத்தி கிடைக்கும். ஆகவே, இதில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடையே ராஜ்யத்தில் 820,000 பாசனக் கிணறுகள் இருக் கின்றன. கிணறுகளின் மூலம் பாசன வசதி பெறும் நிலத்தின் பரப்பு இந்த ராஜ்யத்தில் சுமார் 21 சதமானம் ஆகும். கிணறு களை ஆழப்படுத்துவதற்கும், கிணறுகளில் போதிய நீர் கிடைப் பதற்கு வகை செய்வதற்கும் நாம் செய்திருக்கிற ஏற்பாடுகள் அறவே போதாது என்று நான் இங்கே குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எட்டு லட்சம் கிணறுகள் இருந்தாலும் கூட ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகள் தான் இருக்கின்றன. சுமார் 64,659 டீசல் என்ஜின்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, 164,000 கிணறுகள் இன்றைக்கு உண்மையாக நல்ல உபயோகத்தில் இருக் கின்றன என்று ஆகிறது. மீதம் உள்ள 6 லட்சத்து சொச்சம் கிணறுகள் இனிமேல் தான் சரியான உபயோகத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செய்திருக்கிற ஏற்பாடு போதாது என்று நான் இங்கே உறுதியாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பருத்தி விளைச்சல் சம்பந்தமாக நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் செலுத்தியிருக்கிற கவனம் போதாது என்று நான் இங்கே குறிப் பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தின் மொத்த தேவை சுமார் 825,000 பேல்கள். ஆனுல், உண்மையிலேயே இன்றைக்கு விளைவித்துக் கொண்டிருப்பது 4½ லட்சம் பேல்கள்தான்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th September 1960

மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னும் 1-½ லட்சம் பேல்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றுவது திட்டத்தில் நாம் நினைத்தவாறு 1-½ லட்சம் பேல்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தாலும், அப்படியும் 2-¼ லட்சம் பேல்கள் பஞ்சு நமக்கு இல்லாமல்தான் இருக்கும். இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு நாம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் தீரவேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கிற பஞ்சு ஆலைகளுக்கு 8-¼ லட்சம் பேல்கள் வேண்டும். புதியதாக 5 லட்சம் கதிர்கள் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். ஐந்து லட்சம் கதிர்கள் இங்கே மேலும் நிர்மாணிக்கும் பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பருத்தி தேவை இன்னும் கூடுதலாகும். அப்பொழுது அதற்கும் சேர்த்து நாம் பருத்தி விளைவித்தாக வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது பருத்தி விளைச்சலுக்கு நாம் போட்டிருக்கிற ஏற்பாடு பிரத்தியட்ச நிலைமையை அவர்கள் உணர்ந்து செய்திருக்கிற ஏற்பாடு என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஏதோ கொஞ்சம் விளைச்சலை அதிகரிக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1-½ லட்சம் பேல்கள் அதிகரிக்கலாம் என்று திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். ஆதலால் இப்பொழுது 1-½ லட்சம் பேல்கள் அதிகரிக்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் நாம் இதில் காணவில்லை. பருத்தி விளைச்சலை அதிகரிப்பதற்கு பிரத்தியட்ச நிலைமையை கருத்தில் கொண்டு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புகையிலை உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் ஏற்கனவே நான்கு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னல் எவ்வளவு புகையிலை விளைவித்தோமோ, அந்த நிலப் பரப்பின் அளவானது மூன்றில் ஒரு மடங்காக இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய ராஜ்ய சர்க்கார் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்டிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

கால்நடை வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் எந்த அளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடையவில்லை. 1956-57-ம் ஆண்டில் இருந்த நிலையைக் காட்டிலும், அதற்குப் பிந்திய ஆண்டுகளிலே கால்நடைகளின் வளம் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குரிய காரணம் என்னவென்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே சமயத்தில் விவசாயக் கல்லூரிகள், கால்நடை வைத்திய கல்லூரிகள், தொழில் கல்லூரிகள் இவைகள் சம்பந்தமாக நாம் போட்டிருக்கும் திட்டம் ஏதோ பெயருக்கு ஒரு சடங்காகச் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடாகத் தோன்றுகிறதே தவிர, உண்மையிலேயே பிரத்தியட்ச நிலைமையை அனுசரித்து விவசாய நாட்டிற்கு ஏற்றதாக இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்படவில்லை என்றுதான் நான் காண்கிறேன். உண்மையில் பார்க்கப்போனல்

7th September 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தினுல் கூட போதாது. அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்தாகும். சமீபத்தில் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ரஷ்யாவுக்குச் சென்று வந்திருக்கிருர்கள். அங்கே எந்த அளவுக்கு விவசாய விஞ்ஞானத்திலே நாட்டம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் கண்டு வந்திருக்கிருர்கள். அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்னும் குறிப்பாக கோவை ஜில்லா போன்ற பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக விசேஷ ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பரம்பிகுளத் திட்டத்தின் அனுகூலத்தை அனுபவிக்க இயலாத நிலைமையிலே உள்ள மேட்டுப்பாங்கான பகுதிகளில் அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அனுகூலம் செய்வதற்குச் சர்க்கார் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கோருகிறேன். மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவைகள் சொல்லப்படவில்லை. இருந்தாலும், இனியாவது யோசித்து அவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல்லடம், தாராபுரம் தாலுகா பகுதிகளில் மேட்டுப் பாங்கான பல இடங்களில் குட்டைகள் போன்ற சிறிய நீர்த் தேக்கங்கள் ஏற்படுத்தி பரம்பிக் குளத்திட்டத்தின் மூலமாகத் தனிப்பட்ட குழாய்கள் வைத்து அந்தக் குட்டைகளில் தண்ணீர் வரும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் மேட்டுப் பாங்கான நிலங்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஓரளவுக்குப் பாசன வசதி பெறுவார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இன்னெரு விஷயத்தையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கும் திட்டம் என்ருல்தான் சர்க்காருக்கு விழிப்பு ஏற்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் கிணறு வேண்டும், அதற்கு ரூ. 10,000 செலவிடுங்கள் என்ருல், சர்க்கார் மனதிலே அது உரைப்பதில்லை. என் என்று கேட்கிறேன்? எந்த வகையான நீர்ப்பாசனத் திட்டமாக இருந்தாலும் அதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டியது சர்க்கார் அல்லவா? கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தால்தான் நீர்ப்பாசனத் திட்டமா? ஆயிரக் கணக்கில் செலவு செய்தால், அது நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இல்லையா? ஒவ்வொரு ஊரிலும் சர்க்காருடைய செலவிலே கிணறுகளை வெட்ட வேண்டும். அவ்வாறு கிணறுகளை வெட்டி அதன் மூலம் பாசனத்திற்கு வழி வகுக்க வேண்டும். அதற்குரிய நீர் வரியை வேண்டுமானுல் வாங்கிக் கொள்ளலாம். சர்க்கார் தங்கள் சொந்தச் செலவில் கிணறுகளை வெட்டி, அந்தக் கிணறுகளில் தண்ணீர் காணும்படியான நிலையை ஏற்படுத்தி அவைகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நோக்கில் குறிப்பாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [7th September 1960

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே தேசிய பொருளாதார ஆய்வுக் குழுவானது வருகிற 10 ஆண்டு காலத்திற்கு 2,000 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கலாம் என்ற ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தொழில் துறையிலே எவ்வளவோ அபிவிருத்தி காணப்பட வேண்டும். விவசாயத் துறையில் எந்த அளவுக்கு நாம் அபிவிருத்தியைக் காண்கிறோமோ அதற்கேற்றவாறு தொழில் துறையிலே நாம் அபிவிருத்தியை வகுத்துக்கொண்டால்தான் அதன் மூலம் கிராமப் பொருளாதாரம், விவசாயப் பொருளாதாரமும், தொழில் துறைப் பொருளாதாரமும் இணைந்து போக ஏதுவாக இருக்க முடியும். ஆகையினால், அதையும் கவனித்து நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பலவகையான தொழில்களுக்கு வழி வகுக்கவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

நீலகிரியில் இருக்கிற இரும்புக் கனியைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவிலே நான் காணவில்லை. அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டியது இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய முக்கியமான கடமை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

4-00 p.m. SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தினாலும், நம் ராஜ்ய சர்க்காராலும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள நகலும், யோசனைகளும் நம் முன்பு இருக்கின்றன. அதற்கு மேலாக, இன்றைய தினம், நம்முடைய நிதி அமைச்சர் பேசியபோது கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்கள் உள்ளன. இந்த திட்டங்களில், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவரை யோசனைகள் தயாரிப்பதில், எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அவற்றின் முன்பு யோசனைகள் வைக்கப்பட்டது என்பது உண்மை. ஆனால், கொள்கைகள் பற்றியோ, பணவசதிகள் பற்றியோ, அந்த ஆலோசனைக்குழு விவாதிக்கச் சந்தர்ப்பமும் இல்லை, அவகாசமும் போதவில்லை. இருப்பினும், காலதாமதம் ஆகிவிடும் என்பதனால் இப்பொழுது இந்த யோசனைகளும், நகலும் விவாதிக்க எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் வைத்திருக்கும் யோசனைகள், ஆலோசனைக் குழுவில் வந்த எல்லாவற்றையும் சேர்த்திருப்பதாக அர்த்தம் இல்லை. அந்த நிலையில்தான் இது விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

திட்ட சம்பந்தமான யோசனைகள் பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்பு, நாம் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கங்கள், கொள்கைகள் பற்றியும் ஓரளவுக்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் நோக்கம், தொடர்ந்து, தொழில் துறையில், விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி பெருகுவதற்கும், நம்முடைய தேவைப் பொருள்களுக்கும், உணவுப் பண்டங்களுக்கும் பிறநாடுகளைச் சார்ந்து நிற்காமல், நம் சொந்த

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

பலம் கொண்டே நிற்கவேண்டும் என்பதுதான் அதன் நோக்கம். அந்த நோக்கம் இருப்பதால்தான் அதற்கு என் கட்சியினுடைய ஒரு ஆதரவு பூர்வமான யோசனைகள், இந்தத் திட்டங்களுக்கு இருப்பது. எந்த தேசமானாலும், பொருளாதாரத் துறையில் வலுவாக இருந்தால்தான், அன்னிய நாட்டார் மதிப்பார்கள். அந்த முறையில், பிறநாடுகளைச் சார்ந்து இராமல், திட்டமிட வேண்டியது அவசியம். அந்த அடிப்படையில் இரண்டு திட்டங்களில் செய்தவற்றைப் பற்றி யோசிக்கும்போது, சில துறைகளில் தொழில் வளத்திலும், உணவுப் பண்ட உற்பத்தியிலும், ஐந்து கோடியிலிருந்து, கிட்டத் தட்ட ஏழரைக் கோடி அளவுக்கு அதிகரிக்கச் செய்திருக்கின்றது என்று கூறலாம். தேசிய வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 42 பர்செண்ட் உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த உயர்வு, இன்றைய விலைவாசி அடிப்படையில் அல்ல, 1952-53 விலைவாசி அடிப்படையில். ஆகவே, 42 பர்செண்ட் உயர்ந்திருக்கிறது என்று மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் கூறுகிறார்கள். புள்ளி விவரங்கள் சர்ச்சைக்குரியது என்று பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் ஒருவர் குறை கூறியிருக்கிறார்கள். இருப்பினும், தேசிய வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்பது அடிப்படையான உண்மை. ஆனால், இவ்வளவு தொழில் வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், இதனால் பலன் அடைந்தவர்கள் யார் என்று கட்டாயம் கவனிக்க வேண்டும். பலன் அடைந்தவர்கள் பெரும்பாலும், பெரிய முதலாளிகளும், பெரிய நிலப்பிரபுக்களும்தான். உழைக்கக்கூடிய மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்களுடைய உண்மையான சம்பளம் விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக 30 சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. பத்து வருஷத்தில், இரண்டு திட்டங்கள் போட்டும், 30 சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறது. அதனாலேயே திட்டங்களின்மீது, பொது ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுவதில்லை. அமுலாவதும் சாத்தியமாக இல்லை. மேலும், மக்களிடையே திட்டங்களினால்தான் விலைவாசி உயர்கிறது என்ற எண்ணம் வளர்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறது. திட்டம் அதிகமாக, அதிகமாக, திட்டத்தின் இலக்கு, தொகை அதிகமாக அதிகமாக அம்மாதிரிச் சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன; அதனாலேயே சிலர் இவ்வளவு பெரிய திட்டம் கூடாது என்று குறை சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டத்தின் பண அளவு பொறுத்த வரையில், தனியார் துறை, சர்க்கார் துறை இரண்டிலும் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருப்பது, பத்தாயிரம் கோடிக்குச் சிறிது அதிகம். இது வரையறுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு மேல் அதிகமாகக் கிடைக்குமோ என்னவோ, அது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம். நான் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், திட்டங்கள் போட்ட அளவுக்கு, அதன் பலன் ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், அன்னியச் செலவாணிக் கஷ்டங்கள் காரணமாக, பிறநாடுகளிலிருந்து உதவியளிக்கக்கூடியவர்கள், தங்கள் சொந்த நலனுக்காகவே செய்ததால் படக்கூடிய சங்கடங்கள் காரணமாக, இரண்டாவது திட்ட அளவைக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th September 1960

குறைக்கலாமா, அல்லது திட்ட காலத்தை நீடிக்கலாமா என்ற சர்ச்சை எழுந்தது. அம்மாதிரி ஆபத்து ஒன்றும் ஏற்படாமல், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில், நமக்கு உண்மையில் உதவி செய்யக் கூடியவர்களைமட்டும் நம்பி, நம் சொந்த பலத்தையும் நம்பி இருக்கவேண்டும், அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்; சர்க்கார்த் துறையில் பெரிய கன ரகத்தொழில்களை ஏற்று நடத்தவேண்டும். நிதி அமைச்சரவர்கள் நேற்று கூறினார்களே, அம்மாதிரி இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரங்களை நாம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இரும்பு உருக்கக்கூடிய இயந்திரங்களைப் பொறுத்தவரையில் எப்பொழுதும், வெளி நாடுகளையே நம்பியிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பெரும் இயந்திரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அதையெல்லாம் தனியார் துறையில் அதிகமாக ஈடுபடுத்தாமல், சர்க்கார் துறையிலேயே ஈடுபடுத்த வேண்டும். நேற்றையதினம், நிதியமைச்சர் கூறியதுபோல், தனியார் துறையில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஏன்? அவர்களுக்கு அன்னியச் செலாவணி வசதிகள் கிடைக்கின்றன: ஏனென்றால், நம் நாட்டில் இருக்கும் தனிப்பட்ட நபர்கள் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், மேற்கு ஜெர்மனி போன்றவைகளோடு தொடர்பு கொண்டு, அன்னியச் செலாவணி பெற்றுச் செய்கிறார்கள். அப்படிக் கிடைக்கும் மூலதனம் தனியார் துறையில் இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையில் இருப்பது தொழில்களுக்குப் பொருளாதார ஆக்கம் அளிப்பதாக இருக்க முடியாது. தனியாருக்கு வர்த்தக முன்னேற்றத்தில் நீண்ட கால திருஷ்டி உண்டு. ஆகவே, அவர்களுக்குச் சிறிய தொழில்களில் உதவி அளிக்கலாம்.

இப்பொழுது, எண்ணெயை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ரிபைனரி வேண்டுமென்று நம் அமைச்சரவர்கள் யோசனையில் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். காவேரி டெல்டாவில் எண்ணெய் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தோண்டி எடுக்க வேண்டும். கால வரவழைக்கும் எண்ணெய்ப் பொருள்களை இங்கேயே தயாரிக் கலாம் என்று பல ஆண்டுகளாகவே, அந்த யோசனையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கேயும் அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலும் கூறி வந்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் விலையைக் குறைக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏற்கனவே அமெரிக்கக் கம்பெனி அதில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. ஏனென்றால் அவர்களுடைய லாபத்திற்குப் போட்டியாக ஏற்பட்டுவிடும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். சோவியத் யூனியன் போன்ற மேல் நாடுகள் எண்ணெயைக் கொடுக்க முன்வந்தால் அவர்கள் அதற்கு செய்யக்கூடிய இடையூறுகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. வேண்டுமானாலும் அரை நயா பைசா குறைத்துக் கொடுக்கிறோம் என்றுதான் சொல்லுகிறார்களே தவிர, இங்கே ஆயில் ரிபைனரியை அமைப்ப தற்கு ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே எண்ணெயைத் தோண்டி எடுப்பதற்கு வேண்டியவற்றை இறக்கு மதி செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். எந்தெந்த நாடுகளிலிருந்து

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

உதவி பெறவேண்டுமானாலும் அதைப் பெற்று இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்து சாதாரணமாக பொதுத் துறையில் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதன் மூலம்தான் கன ரகத் தொழிலைப் பெருக்க முடியும். அதன் மூலமாகத்தான் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்க முடியும். அதனால் பிறநாடு களுடன் சேராமல் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இதற்கு வேண்டிய பண வசதியைப்பற்றி நேற்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அவர் நேற்று பேசியதைப் பார்த்தால் அவர் இந்தச் சபையில்தான் பேசினாரா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அல்லது அவருக்கு டெவலப் மெண்ட் கவுன்சிலுக்கு போக முடியாமல் இருப்பதால் அவர் வெளி நாட்டிற்குச் செல்வதால் அங்கே பேச வேண்டியதை இங்கு பேசி விடலாம் என்ற கருத்தில் பேசினாரோ என்றுகூட தோன்று கிறது. இங்கே டிபென்ட் பண்ணி பேசவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இங்கு எடுத்துச் சொல்லியவைகளையெல்லாம் தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் சொல்ல வேண்டியவைகள்தான். பணம் என்பதன் பொருள் என்ன? பணத்தை மட்டும் நம்பி இருக்க முடியாது. அதற்கு அவர் சில உதாரணங்களைக் கொடுத்தார்கள். குறிப்பாக அவர் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். சிறு சேமிப்புத் திட்டக் கொள்கையைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தத்துவார்த்த ரீதியில் சொல்லியிருக்கிறார். முதலாளிகளைத் தொழிலாளர்களாக ஆக்கவும் தொழிலாளர்களை முதலாளிகளாக ஆக்கவும் அவர் முயற்சிக்கிறார். அந்த லட்சியத்தில்தான் அவர் பேசியிருக்கிறார். அதைக் கவனிக்கும் போது அது எனக்கு ஆச்சர்யத்தைத்தான் கொடுத்தது. சோஷலிச சமுதாயம் வேண்டும் என்று பார்லிமெண்ட் வகுத் திருக்கிறது. அந்த முறையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறாரா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஏழை எளியவர்கள் தலையில் இந்தத் திட்டத்தைச் சுமத்துவதாகத்தான் தோன்று கிறது. அந்த முறையில்தான் அவர் இங்கு நேற்று பேசியிருக் கிறார். சிறு சேமிப்புத் திட்ட மூலமாக அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் 550 கோடி ரூபாய், அதாவது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 110 கோடி ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்யப்போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார். பெரும்பாலும் அவற்றை ஏழைகளிடமிருந்துதான் வசூலிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அந்தச் செல்வத்தை அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுதான் சம்பாதித்திருப் பார்கள். அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமாகக் கிடைத்த செல்வம்தான் அவர்களிடத்தில் இருக்கும். அவைகளைத் தான் வசூலிக்கப் போகிறார்கள். அவர்களுடைய சேமிப்பு 42 சத விகிதம் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th September 1960

சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பணம் எங்கே போயிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிருர்கள். அந்த நிலைமையில் முதலாளிகளைத் தொழிலாளிகளாக்க வேண்டும் என்பதும், தொழிலாளிகளை முதலாளிகளாக்க வேண்டும் என்பதும் சரியல்ல. தொழிலாளிகள் வேலை செய்தால்தான் சேமிப்பு ஏற்படும், உற்பத்தி அதிகமாகும். தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பால்தான் உற்பத்தி பெருகும். அப்பொழுதுதான் முன்னேற்றம் காணமுடியும். பணக்காரர்களை ஏழைகளாக்குவது சோஷலிசம் அல்ல. மக்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய தேவைகளை, வசதிகளை செய்து கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அதுதான் சோஷலிச நோக்கம். ஆனால் ஏதோ தவருன பிரசாரம் செய்வதாக இருக்கிறது. முதலாளிகளைத் தொழிலாளர்களாக்குவதும் தொழிலாளர்களை முதலாளிகளாக்குவதாகவும் இருப்பது சரியல்ல. தொழிலாளர்கள் பணக்காரர்களாக ஆவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைக்கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். அதற்கு இண்டஸ்ட்ரியல் கூட்டுறவு வேண்டுமானுலும் வைக்கலாம். அப்படி வைத்தால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவில் பொருளாதார சக்தி வந்துவிடும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நமது பிரதம மந்திரி அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர். 'நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது, அந்த நிலைமையில் அந்தச் செல்வம் எல்லாம் எங்கே போயிக்கிறது?' என்று கேட்கிருர். உண்மையிலேயே அது யாரோ ஒருவருடைய கைக்குத்தான் போயிருக்கிறது. அதை அவரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருர். அதைப்பற்றி ஒரு விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிருர். அதைப்போலவே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் அதைக் கவனிக்க வேண்டும். திட்டத்தைப் போடும்போது சம்பளத்தை அதிகமாகக் கேட்கிருர்கள். சம்பளத்தைக் கொடுத்தால் விலைவாசிகள் அதிகமாகிறது என்று நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜாஸ்தியாகக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் ரூபத்தில் போகிறது. ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் ரூபமாகவும் சேமிப்பு மூலமாகவும் 510 கோடி ரூபாய் போகிறது. அந்த அளவில் வசூலிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனுல் விலைவாசிகள் உயருகிறது. உற்பத்தியில் வரக்கூடிய செல்வம் எல்லாம் விலைவாசி உயர்வில் போய் விடுகிறது. அதை வசூலிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு பெரிய மொத்த வியாபாரிகளுக்கும் பெரிய பணக்காரர்களுக்கும்தான் போய் விடுகிறது. அதனுல் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் உற்பத்தி அதிகரிப்பதன் பலனை ஜனங்கள் அனுபவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு திட்டத்தின் வெற்றிக்குக் கிடைக்க முடியும் என்பதை என்னுல் கூற முடியும்.

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

இதில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். இப்படி அவர் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் சொன்னால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்களோ என்னமோ.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இதைத் தவிர வேறு நடை முறைக்கு வருவதற்கு வழி இல்லை. அதிக உற்பத்தியால் வரக்கூடிய பணம் எங்கே இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் புரிந்து கொண்டுதான் இருப்பார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி இங்கே சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கடன் மூலமாகக் கடந்த பத்து வருஷமாக எவ்வளவு வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். உற்பத்தியின் பலன் எங்கே என்று அப்பொழுது பார்க்கலாம். இப்பொழுது பல வரிகள் போடப்பட்டு அவை வசூலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. வருமான வரி என்றும், டாக்ஸ் ஆன் எக்ஸ்பெண்டிசர் என்றும் வசூலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. செலவு செய்யக்கூடியவைகளுக்கும் புதியதாக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு வரிகளும் சேர்ந்து 1950-51-ல் 125 கோடியாக இருந்தது. 1960-61-ல். அதாவது பத்து வருஷங்களில், அது 188 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது எல்லாம் பெரிய மில் முதலாளிகளும் பெரிய மனிதர்களும் கொடுக்கக்கூடிய வரிதான். சாதாரண ஜனங்கள் கொடுக்கக்கூடிய வரிகள் டாக்ஸ் ஆன் கம்மாடிட்டிஸ். இவை பெரும்பாலும் ஜனங்கள் கொடுக்கக்கூடிய வரிகள்தான். இதுவும் நாம் எதிர் பார்த்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது. 277 கோடியிலிருந்து 476 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது இரண்டு மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் வருமான வரி, செலவு வரி 125 லிருந்து 188 கோடிக்குத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. அங்கேதான் இருக்கிறது ஐயம். பணக்காரர்களுக்கு வருமானம் ஜாஸ்தி இல்லை. ஏழைகளுக்குத்தான் அதிகமான வருமானம் வருகிறது என்று கருதுகிறார்களா என்று தெரிய வேண்டும். வருமான வரி போன்றவற்றின் மூலம் வரக்கூடிய வருமானம் கடந்த பத்து வருஷங்களில் 125 கோடியில் இருந்து 188 கோடிதான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் பொதுமக்கள் செலுத்தக்கூடிய வரியோ 227 கோடி ரூபாயிலிருந்து 476 கோடியாகக் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் உயர்ந்திருக்கிறது. பணக்காரர்களிடம் இருந்து வசூல் செய்யக்கூடிய வரி அவ்வளவு உயராததற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு வருமானம் குறைவு என்று அர்த்தம் இல்லை. வருமானம் அதிகமாக இருந்தும்கூட அவை ஒளிக்கப்படுகின்றன. அல்லது சரியான முறையில் வசூல் செய்யப்படவில்லை. அவர்களுடைய வருமானம் பூராவும் வருமான வரி கணக்குக்கு வருவதில்லை. அவர்கள் கொடுக்கிற கணக்கில் உள்ள கோளாறுதான் அந்த வருமான இனம் நமக்குக் குறைந்துபோய் விட்டதற்குக் காரணம். ஆகவே இன்றைய தினம் இன்னும் அவர்களிடத்தில் பணம் வசூலிக்கச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் ஏழை எளிய தொழிலாளர்களிடத்தில் பணம் திரட்டலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th September 1960

கருத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன். எப்போது? அவர்களுக்கு அதிக வருமானம் கிடைத்து, வாழ்க்கைத்தரத்தைச் சீராக வைத்துக் கொள்வதோடுகூட அவர்கள் ஆடம்பரச் செலவுகள் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்றால் அவர்களிடத்தில் உள்ள பணத்தை எப்படியாவது முதலீடு செய்வதற்கு வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வரியாக வசூல் பண்ணுவதற்கும், கடனாக வேறு வழியில் வசூல் பண்ணுவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும். மக்களிடத்தில் கடனாக வாங்குவது தான் சிறு சேமிப்பின் மூலமாக ஏற்படக்கூடியது. வரி மூலமாக வசூல் பண்ணக்கூடியதற்கும், இதற்கும் ஒன்றுபடுத்திப் பேசுவது ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமானதாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போது நமக்கு வேண்டியது பணம், முதலீடு செய்வதற்காக. வரியின் மூலமாக வந்தாலும், கடன் மூலமாக வந்தாலும் நமக்கு இப்போது பணம் வேண்டியிருக்கிறது. கடன் மூலமாக நாம் பணத்தைத் திரட்டுவோம் என்றால் அதைத் திருப்பித் தரக்கூடிய ஒரு நிலையும் பின்னால் இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு வரவேண்டிய வரிப்பணம் ஒளிக்கப்படாமல், ஏமாற்றப்படாமல் வந்து சேருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலேயே நமக்குத் தேவைப்படுகிற முதலீட்டு மூலதனம் கிடைத்து விடும் என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காரணம், இன்றைக்கு 1,650 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரி கூடப் போடவேண்டியதாக இருக்கும் என்று அந்த அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த 1,650 கோடி ரூபாயில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ராஜ்யங்களின் பங்காக இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்காரே நேரிடையாக வரி போடப்போவதோடுகூட அதில் மூன்றில் ஒரு பகுதியைப் பெறுவதற்காக ராஜ்ய சர்க்காரும் வரிபோட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும். கிட்டத்தட்ட நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாற்பது, நாற்பத்தைந்து கோடிக்கு வரிபோடும்படியாக ஏற்படும். மத்திய சர்க்கார் வரி போடுவதாக இருந்தாலும், ராஜ்ய சர்க்கார் போடுவதாக இருந்தாலும், பண்டங்களின் மீதும் இதர பொருள்களின் மீதும் போடப்போகிற இந்த வரி மறைமுகமாக ஏழை எளிய மக்களையே தான் பாதிக்கப் போகிறது. ஒரு பக்கத்தில் விலைவாசி உயர்வு, இன்னொரு பக்கத்தில் ஏற்கனவேயே அதிகமாகப் போட்டிருக்கிற வரிப் பளு. இவற்றோடு புதிதாக இந்த வரித் திட்டமும் வருமானால் ஏழை எளிய மக்களுடைய உற்சாகம், ஊக்கம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும் என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நமக்கு வேண்டிய மூலதனத்தைச் சேகரிப்பதற்கு வழி சொல்லுங்கள், வழி சொல்லுங்கள் என்று எங்களைக் கேட்கிறபோது, புதிதாக நாங்கள் வரி போடுவதற்கு வழி சொல்வதற்கு முன்னால், வரவேண்டிய வரிப்பணத்தையே ஒழுங்காக

வசூல் செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்குத் தேவையான பணம் கிடைக்கும், இன்னும் அதிகமாகக் கூடக் கிடைக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிய முறையில் எப்படி மூலதனத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று இங்கே ஒரு அரை மணி, முக்கால் மணி பேசுவதற்குள் சொல்ல முடியாது. வேண்டுமென்றால் சர்வகட்சிக் கூட்டத்தில் உட்கார்ந்து அதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கும், எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஆலோசனை சொல்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் விலைவாசி உயர்வு, விலைவாசி வீழ்ச்சி ஆகிய இரண்டுக்கும் இடம் கொடுக்காமல் விலையைக் கட்டுப்பாடான நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ள தக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக விவசாயப் பண்டங்களின் விலையை சமநிலையில் இருக்கும்படியாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் கொள் முதல் செய்து விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்தால்தான் சாத்தியமாகும். வெளியாரின் பிடிப்பில் அந்தச் சக்தி இருக்கிற வரையில் விவசாயப் பண்டங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதுவும் சமீபத்தில் சோவியத் ரஷ்யா போய்விட்டு வந்திருக்கிற நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள் அங்கேயுள்ள நிலைமை பற்றியும், இங்குள்ள நிலைமை பற்றியும் அங்குள்ளது போல இங்கே செய்ய முடியாது என்பதற்கான காரணங்களைப் பற்றியும் அடிக்கடி கூறிவருகிறார்கள். அதுவும் அங்கே போய் வந்த பிறகு கொஞ்சம் ஹாஸ்யமாகக்கூட பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். சோவியத் ரஷ்யாவின் திட்டம் நமக்குப் பொருந்தாது. தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் அங்கே இன்னமும் நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லி வருகிறார்கள். கம்யூனிசம் என்றால் யாரும் சொந்த நிலம் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது அல்ல. அங்கே உள்ள எல்லா அம்சங்களையும் பற்றிச் சொன்னாலும் பரவாயில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அங்கே ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இரண்டு, இரண்டரை ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்களே சொந்தமாகப் பயிரிடக்கூடிய நிலமாகத்தான் அவை இருக்கும். கூலிக்கு ஆள் வைத்துப் பயிரிடக்கூடிய நிலமாக இருக்காது. அந்த நிலத்தை விற்கவோ, மாற்றிக் கொடுக்கவோ அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் பெரும்பண்ணைகள் எல்லாம் சர்க்காரிடத்திலேயேதான் இருக்கின்றன. அதனால்தான் வருஷம் பன்னிரண்டு மாதமும் ஒரு கோடியில் இருந்து இன்னொரு கோடி வரையில் ஒரே விலைதான் இருக்கிறது. உற்பத்தியாகக்கூடிய பெரும்பகுதி விளைபொருள்கள் சர்க்கார் கையிலேயே இருப்பதனால்தான் அம்மாதிரி விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடிகிறது. இங்கே அப்படிச் செய்ய முடியாது. பெரிய கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் இருந்தால்தான் முடியும் என்கிறார்கள். நான் ரஷ்யாவைப் போலச் செய்யவேண்டும் என்றோ, சீனாவைப் போலச் செய்ய வேண்டுமென்றோ சொல்ல முன்வரவில்லை. பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் கையில், அது 30 ஏக்கராக இருந்தாலும் அதிகமாக இருந்தாலும்,

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th September 1960

நிலம் இருக்கிற வரையில் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இதர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் போடலாம். நிலச் சீர்திருத்த மசோதா கூட பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு முன்பாக இருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருவது போலச் செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களை எல்லாம் செய்தால் தான் நாம் இதில் முன்னேற்றம் காணமுடியும்.

4-30 p.m. மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவில் அது பத்து கோடிக்கு உயர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. பத்து கோடிக்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். உணவுப் பொருள் விஷயத்திலாவது நாம் பிற நாடுகளை நம்பாமல் இருக்கவேண்டும். அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு நாம் நம் நாட்டையே நம்பி யிருக்க வேண்டும். விளை பொருள்களை நாம் உற்பத்தி செய்து அதை ஏற்றுமதி செய்து நம் அன்னியச் செலவாணியைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே, நாம் விவசாயத்தில் அதிக அக்கரை செலுத்த வேண்டும். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கு வது மட்டுமல்ல, உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை பெருக்கு வது மட்டுமல்ல, மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய பருத்தி போன்ற கச்சாப் பொருள்களையும், அவைகளின் உற்பத்தியையும் பெருக்குவதற்குள்ள அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்றுல் நிலச் சீர்திருத்தம் கட்டாயம் அவசியம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்கிற யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. காங்கிரஸ் மகாநாடுகளில் போட்டிருக்கக்கூடிய தீர்மானங் களை, ப்ளானிங் கமிஷன் கொடுத்திருக்கக்கூடிய யோசனைகளை, இவைகளையாவது நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டிய நட வடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று என்னுல் இந்த சந்தர்ப்பத் தில் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. நமது ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், 398 கோடி, கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய்க்கு சர்க்கார் துறை, தனியார் துறை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து யோசனைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டதாக அர்த்தம் அல்ல. இவைகள் எல்லாம் வந்துவிடும் என்று அர்த்தம் அல்ல. இவைகளைப் பெறு வதற்கு, பலமாக இருப்பதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இதுபற்றி விவாதம் நடத்துகிறுர்கள். ஆலோசனைக் குழுவில் வந்த எல்லா யோசனைகளையும் சேர்த்திருந்தால் இன்னும் அதிக மாக வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆலோசனைக் குழுவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் நம் ராஜ்ய திட்டங்களுக்காக 500 கோடியாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று யோசனை கொடுத்திருந் தேன். அவை, 500 கோடிக்கு அதிகமாகப் போகும் என நினைக்கிறேன். அந்த யோசனைகளையெல்லாம் மதிப்பிட்டுப் பார்த் தால் 600 கோடிக்கு அதிகம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். 1,000 கோடி, 2,000 கோடி என்று ரூபாயளவில் மதிப்பிட வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. நேற்று அமைச்சர் அவர்கள்கூட பின் தங்கிய இடங்களில் என்னென்ன வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று யோசிக்க வேண்டுமென்று யோசனை கூறினர்கள். விந்திய மலைக்கு வடக்கே இருந்தாலும் சரி அல்லது விந்திய மலைக்கு தெற்கே இருந்தாலும் சரி பின் தங்கிய பகுதிகளில்

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்குள்ள அகில இந்திய திட்டம் வேண்டும். சிலர் திட்டத்தையே எதிர்க்கிறார்கள். திட்டத்தினால் தான் கோளாறுகள் வந்துவிட்டன என்று. அப்படி திட்டத்தையே எதிர்ப்பவர்களுக்கு நாம் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய சில தவறுகளை பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் திட்டத்தை எதிர்க்க முடிகிறது. அது திட்டம் போடும் நோக்கத்தில் உள்ள கோளாறு அல்ல. அவைகளை நிறைவேற்றும்போது கோளாறுகள் ஏற்படலாமே தவிர திட்டத்தையே எதிர்ப்பது சரியல்ல. அகில இந்தியத் திட்டம் போட்டால்தான் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும், எல்லா மொழி பேசும் பகுதிகளுக்கும் எந்தவித வித்தியாசமும் இல்லாமல் அவைகள் எல்லாம் விருத்தியடைய வழியிருக்கிறது என்பதினால்தான் திட்டக் கமிஷன் வேலைகளையும், திட்டக் கமிஷனையும் ஆதரிப்பது. அப்படிப் பார்க்கும் போது ராஜ்ய வளர்ச்சிக்கு குந்தகமாக இருக்கக்கூடிய பிரசனைகள் என்னென்ன என்று பார்க்க வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்றால் அதற்கு முக்கியமாக வேண்டியது, நிலக்கரி, போக்குவரத்து வசதி, இன்னும் மின்சாரம் இவைகள் அடிப்படைத் தேவைகள். இவைகளைப் பொறுத்திருக்கிறது, தொழில் வளருவதும் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் பொருளாதாரம் முன்னேறுவதும். பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கு உதவி அளிக்கக்கூடிய அகில இந்தியக் கொள்கை என்னவென்று பார்க்க வேண்டும். நமது ராஜ்யம் போக்குவரத்து விஷயத்தில் பின் தங்கியிருக்கிறது. ரெயில்வே போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, நெடுஞ்சாலைப் போக்குவரத்தாலும் சரி நம் ராஜ்யம் பின் தங்கிக் கிடக்கிறது. ரெயில்வே போக்குவரத்தில், குறிப்பாக ஸதர்ண் ரெயில்வேயை எடுத்துக்கொண்டால், கேரளம், தமிழ்நாடு, மைசூர், ஆந்திரா, பம்பாயில் ஒரு பகுதி இதுவரையில் வியாபித்திருக்கிறது ஸதர்ன் ரெயில்வே. ஆறாயிரம் மைல் விஸ்தீர்ணம் உள்ளது. இதில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் புது லைன்கள் போடுவதற்கு பூராவிற்கும் ஒதுக்கிய தொகை, 156 கோடி ரூபாய். ஆனால் தென் பிராந்திய ரெயில்வேக்கு மட்டும் ஒதுக்கிய தொகை, 92 லட்சம் ரூபாய்தான். நூற்று ஐம்பத்தாறு கோடி எங்கே, தொண்ணூறு லட்சம் எங்கே? தொண்ணூற்று இரண்டு லட்சம் ரூபாயில் என்னென்ன புது லைன்கள் போடப் பட்டன? சென்னை ராஜ்யத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால், "ஸீரோ" தான். அந்த 92 லட்சம் கூட செலவழிக்கப்படவில்லை. கேரளத்தில் ஒரு புதுப் பாதை அமைத்ததும்; ஆந்திராவில் ஒரு பகுதியில் மீட்டர் கேஜிலிருந்து ப்ராட் கேஜாக மாற்றினதைத் தவிர. இந்த 156 கோடி, புதுப் பாதைகள் போட. ஆக, இங்கு 92 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு அந்தத் தொகையும் செலவழிக்கப்படவில்லை. ரெயில்வேயைப்பற்றி தனியாக ஆராய வேண்டுமென்றால், அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. நான் கேட்கிறேன், ஏன் இந்த பகுதி புறக்கணிக்கப்படவேண்டுமென்று? சென்னையை, பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம், பெரிய நகரங்கள் எல்லாம் எப்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று. இரட்டைப் பாதையில்லாத பெரிய நகரங்களே கிடையாது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [7th September 1960

பம்பாயிலிருந்து டெல்லி வரை இரட்டைப் பாதை. கல்கத்தாவிலிருந்து டெல்லி வரை இரட்டைப் பாதை. இது, குட்ஸ் போக்குவரத்து சுலபமாக நடப்பதற்கு. வேண்டுமானால் சமாதானம் சொல்லலாம், வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் செய்தது, நாங்கள் என்ன செய்யலாம் என்று. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும். திருச்சியிலுள்ள ஒரு தொழில் அதிபர் என்னிடம் குறிப்பிட்டார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து சென்னைக்கு ஒரு இயந்திரம் வந்து சேருவதற்கு எவ்வளவு காலமாகிறதோ அதைவிட அதிக காலமாகிறது சென்னையிலிருந்து ஒரு இயந்திரம் திருச்சி அல்லது சேலத்திற்கு வருவதற்கு, என்று. இதை ஒரு முக்கிய மனிதர் குறிப்பிட்டு ஆதாரம் காட்டினார்கள். அது, உண்மையாக இருக்கலாம். நெய்வேலிக்கு இயந்திரங்கள் போவதற்கு எவ்வளவு காலதாமதமாகிறது? புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டுமானால் கொடுக்கலாம். இரட்டைப் பாதை இருந்தால் குட்ஸ் வர ஒரு பக்கமும், மற்றவை வேறு பாதையிலும் சென்று வருவதாகயிருந்தால் துரிதமாக போக்குவரத்தை நடத்த முடியும். துரிதமான போக்குவரத்தை நடைபெறுவது, பாதையைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே, நாம் இங்கு "டபிள் ட்ராக்" போட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற வேண்டும். அதில்லாவிடில் என்ன ஆகிறது? பல சமயத்தில் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், பருப்புக்கு ஏன் பற்றுக்குறை என்று கேட்டால், வங்காளத்திலிருந்து அவை வர வண்டி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வதுண்டு. கல்கத்தாவிலிருந்து சென்னை வரை இரட்டைப்பாதை போட்டிருந்தால் இந்த குறைபாடு நீங்கியிருக்கும். சென்னையிலிருந்து கோவை, கொச்சின் ஹார்பருக்கு, சென்னையிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு போகும் பாதை இரட்டைப் பாதையாக்க வேண்டியது அவசியம். அப்படிச் செய்தால் இங்கு துரிதப் போக்குவரத்து இருக்க முடியும். நமக்கு பொருள்கள் வருவதற்கும், இங்கிருந்து போவதற்கும் வசதியிருக்க வேண்டும். அகில இந்தியத் திட்டக் கொள்கையில் இருக்கக்கூடிய கோளாறு எரிபொருள் சம்பந்தமானது. நமது ராஜ்யத்தில் எரிபொருள் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. நிலக்கரியாகட்டும், மின்சாரம் ஆகட்டும் பற்றுக்குறையில்தான் இருக்கிறோம். பல திட்டங்கள் போட்டும் இனியும் நமக்கு மின்சாரத்தில் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. பல தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் தேக்கம் ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ரெயில்வே போக்கு வரத்திற்கு மிக அவசியமானது நிலக்கரி. நிலக்கரி சம்பந்தமாக, அகில இந்தியக் கொள்கை சரியான கொள்கை அல்ல. வங்காளத்தில் அல்லது பீஹாரில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு டன் ஒன்றுக்கு 21 ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது. நிலக்கரி எடுக்கக்கூடிய இடத்தில், சுரங்கம் உள்ள இடத்தில் விலை 19 ரூபாய். தெற்கு அவை வரும்போது டன்னுக்கு 60 ரூபாய்க்கு மேலாகிறது, செலவு. ஆக, இங்கு ரெயில்வேக்கு டன் ஒன்றுக்கு 59 ரூபாய்க்கு மேலாகிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு தென் பிராந்திய ரெயில்வே 7 கோடி நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது என்று கணக்கு கொடுப்பார்கள். நிலக்கரிக்காக ஆகும் செலவையும் வைத்துக் கொண்டு 7 கோடிக்கு அதிகமாக நஷ்டம்

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

இருக்கிறது என்கிறார்கள். இந்த நஷ்டத்தைக் காண்பித்து தென் பிராந்திய ரெயில்வேயை அபிவிருத்தி செய்யமுடியாது என்று ரெயில்வே போர்ட் சமாதானம் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நிலக்கரி சம்பந்தமாக ஒரு அகில இந்தியக் கொள்கை வேண்டும். பீஹாராக யிருக்கட்டும், ஹைதராபாத்தாக இருக்கட்டும், அல்லது கன்னியா குமரி பக்கத்தில் இருக்கட்டும், நிலக்கரி ஒரு சமமான விலைக்கு கிடைக்கும் விதத்தில், உருக்கு, சிமெண்ட் போன்றவைகளின் விலைகளை எப்படி ஒரு மாதிரி கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்களோ அப்படி நிலக்கரியும் கிடைக்கும்படிச் செய்வது தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தூத்துக்குடி துறைமுகம். 600 மைல்கள் நமக்கு கடற்கரை இருக்கிறது. இவைகளிலுள்ள வசதியை எல்லாம் பெருக்கவேண்டும். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் வேண்டுமென்றால் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். தூத்துக்குடி துறைமுகம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வது நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய நன்மையை மட்டும் கருதியல்ல. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய போக்குவரத்து வசதியைப் பொறுத்தவரையில், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விருத்தியாக்கவேண்டிய திட்டத்தையும், சேது சமுத்திர திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இதனால் நன்மையடையப்போவது தமிழ் நாடு மட்டுமல்ல, இந்தியாவினுடைய நன்மைக்கும் இது முக்கியமானது. இதன்மூலம் கப்பல் போக்குவரத்தை சுலபமாக்க முடியும். தற்போதுள்ள நிலையில் சென்னையிலிருந்து ஒரு கப்பல் பம்பாயிக்கு போக வேண்டுமென்றாலும் சரி, அல்லது கல்கத்தாவிலிருந்து ஒரு கப்பல் கொச்சின் துறைமுகத்திற்கு போகவேண்டுமென்றாலும் சரி இப்போதுள்ள வசதிப்படி இலங்கையைச் சுற்றி ஒன்றரை நாள் கழித்துத்தான் போக வேண்டும். இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால் நேரமும் அதே சமயத்தில் தூரமும் குறையும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மண்டபத்தின் அருகே இந்த கால்வாய் திட்டத்தை அமைத்து, அதை தூத்துக்குடி துறைமுகத்திட்டத்தையும் இணைத்து நிறைவேற்றப்படுமானால் நம் நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, இங்கிருந்து, சென்னை, விசாகப்பட்டினம், கல்கத்தா, சிட்டகாங், சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களுக்கும் போவதற்கு வசதி ஏற்படும், இதனால் இப்போது போய்க்கொண்டிருக்கும் தூரமும் குறைக்கப்படும் என்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முன்னால் கேப்-காமிரின் வருவதை, சூயஸ்கால்வாய் வந்த பிறகு எவ்வாறு தவிர்க்கப்பட்டதோ அதே போன்று இப்போது சுற்றி வருவதை நம்மால் தவிர்க்க முடியும். (குறுக்கீடு) என்னைவிட இதைப்பற்றியுள்ள விவரங்களை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூடுதலாக ஆராய்ந்திருப்பதால், இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கும் கப்பல் போக்குவரத்தை இன்னும் 25 சதமானம் அதிகப்படுத்த முடியும் என்ற விவரத்தையும் கொடுக்கின்றார்கள். ஆகவே ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இதனால் பல நன்மைகள் ஏற்படுவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன என்பது நமக்கு தெரிகின்றது. நம் நாட்டுக்கு மட்டும் அல்ல, வெளி

நாட்டு கப்பல்களும் இங்கு வருவதற்கும், நம் நாட்டிலுள்ள கப்பல்கள் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்குப் போவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். சோவியத் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலிருந்து நாம் எண்ணெய் இறக்குமதி செய்யப்போகின்றோம், இனிமேல் நாம் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்கின்ற காலத்தில் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் இது வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே சேது சமுத்திரத் திட்டத்தையும் தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தையும் சேர்த்து, இரண்டையு ஒன்றாக இணைத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை வேண்டுமென்றால் இப்போது எடுத்துக்கொள்வதற்கு வலியுறுத்தலாம் என்று சொல்லலாம், அது அவ்வளவு நல்ல யோசனை என்று சொல்ல முடியாது. சாவித்திரி தனக்கு பிள்ளை வரம் கிடைத்தால் போதும், என்று புருஷனுடைய உயிரை மீட்பதற்கு கேட்டதுபோல் இருக்கின்றது. தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை மட்டும் வேண்டுமென்றால் இப்போது வலியுறுத்தலாம் என்று சொல்லுவது சரியல்ல, தூத்துக்குடி துறைமுகம் பெரிதாகிவிட்டால் மட்டும் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுவிட முடியாது. (குறுக்கீடு.) முன்னேற்றம் ஏற்படலாம், முன்னேற்றமே ஏற்படாது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டு திட்டங்களும் இணைந்திருந்தால் தான் நாம் எண்ணுகின்ற முன்னேற்றம் ஏற்பட முடியும். ஆகவே ஒட்டுமொத்தமாக இந்த இரண்டு திட்டத்தையும் சேர்ந்தாற்போல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் இடத்தில் நாம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு நம் ராஜ்யத்தில் இரும்பு பற்றாக்குறை அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நாம் ஒரு இலக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விவரங்களுக்கு எல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. சேலத்தில் கிடைக்கின்ற இரும்பைக் கொண்டு ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பது கடந்த பத்து ஆண்டுகாலமாக சட்டசபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, இதைப்பற்றி சொல்லிச்சொல்லி மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை வளர்த்துவிட்டிருக்கிறோம். இது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிச்சயமாக சேர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த நகலைப் பார்த்தால், இதைப்பற்றி எவ்வளவு தெளிவில்லாமல் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு தெளிவில்லாமல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் சேர்த்து நெய்வேலியில் கிடைக்கின்ற பழுப்பு நிலக்கரியையும் உபயோகப்படுத்தி நிச்சயமாக ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். இதை நாம் திட்டக் கமிஷன் மூலமாக மத்திய அசாங்கத்தினிடமிருந்து பெற்றாக வேண்டும். நம்முடைய பக்கத்தில் இதை ஏற்படுத்தினால் தான் இங்கே வேலை வாய்ப்பை பெருக்க முடியும். இப்போது இருக்கின்ற நிலையை எடுத்துப்பார்த்தால், போதிய அளவுக்கு நம் நாட்டில் வேலை வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகவேதான் தொழில் பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்றோம். நான்காவது உருக்குத் தொழிற்சாலையை பொக்காரா என்ற இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஆரம்

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிக்கப்போவதைப்பற்றி எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. நமக்கு வேண்டியது உருக்குத் தொழிற்சாலைதானே, அதை இங்கே ஆரம்பித்தால் என்ன, வடக்கே ஆரம்பித்தால் என்ன, தொழிற்சாலைதானே பெருக வேண்டும் என்ற சித்தாந் தத்தைச் சொல்லக்கூடும். நமக்கு வேண்டியது வேலை வாய்ப்பு, அந்த முறையில் பார்க்கும் போது இந்த நாட்டில் வேலை வாய்ப் புகள் அதிகமாக பெருக வேண்டும். அதற்காகத்தான் இதை சேலத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்றேன். இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், இதற்கான வசதிகள் இருந்தால், அது இருந்தால், இது இருந்தால் என்று சொல்லி தட்டிக் கழிக்கக் கூடிய நிலைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் நிச்சயமாக சேலத்தில் ஒரு உருக்குத் தொழிற் சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு வலியுறுத்த வேண்டும், மத்திய அரசாங்கத்தை என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, நெய்வேலியில், பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தின் மூலமாக, கூடிய சீக்கிரத்தில் கரி எடுக்க முடியும் என்கிற நம் பிக்கை பிறந்திருக்கிறது என்பதைப்பார்த்து நான் சந்தோஷ மடைகிறேன். இதனுடைய பூரா உபயோகமும் சேலத்திலுள்ள இரும்பை உருக்காக்குவது மட்டுமல்ல, மற்ற பொருட்களை தயாரிப்பதற்கும், எரிபொருள் பற்றுக்குறையைப் போக்குவதற் கும் கோக் போன்ற கரிகளை தயார் பண்ணுவதற்கும் உபயோகப் படுத்த வேண்டும். இதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். பழுப்பு நிலக் கரியை கட்டி கரியாக தயாரித்து எரிபொருளாக உபயோகப் படுத்தலாம் என்ற யோசனை இருந்து வருவதாக தெரிகிறது. அதோடு முக்கியமாக நேரடியாக கியாஸ் தயாரிப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்தால் என்ன என்பதைப்பற்றியும் நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதோடு ரோடு போடுவதற்குள்ள பொருளையும் தயாரிக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாக நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கிடைக்கின்ற கியாஸை பெரிய நகரங்களுக்கு, திருச்சி, சேலம், போன்ற நகரங்களுக்கு கொண்டு போகலாம், அங்கு மட்டுமல்ல, சென்னைக்கு கொண்டு வரலாம். இதன் மூலமாக பல ஏழை குடும்பங்கள் தங்கள் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய சாத்தியம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னும் நம்முடைய தொழில் அபிவிருத்தியின் பெயரால், மற்ற சேவைகளுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப் படுகிறது. எந்த அளவுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கவேண்டியது அவசியம்தான். பொதுவாக என்ன எண்ணம் ஓங்கி கொண்டிருக்கிறது என்றால், உற்பத்தி பெருக்கக் கூடியவைகளுக்கு மட்டும்தான் அதிகமாக செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஓங்கி நிற்கிறது. சுகாதாரம், வைத்திய வசதிகள், கல்வி, அதிலும் முக்கியமாக டெக்னிக்கல் கல்வி இவைகளுக்கு எல்லாம் அதிகமான பணம் ஒதுக்கலாம். மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் சரியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது

என்ற எண்ணம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிடைக்கின்ற வருமானத்தை பூராவும் செலவு செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. நிரந்தரமாக எப்போதும் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லவில்லை. சில அம்சங்களைப் பொறுத்தவரையில் சில அத்தியாவசியமான தேவைகள் இருக்கின்றன. அதாவது முக்கியமான பெரிய நகரங்களுக்கு எல்லாம் குடிதண்ணீர் பிரச்னை ஒரு பெரிய பிரச்னையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய நகரங்களில் எல்லாம் இந்த பிரச்னை முக்கியமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையைப் பொறுத்தவரையிலும் இது ஒரு பெரிய பிரச்னையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையில் ஜனத்தொகை வர வர அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. பத்து வருடத்திற்கு முன்னால் இருந்ததைவிட இப்போது இருப்பதை பார்த்தால் எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். ஆனால் குடிதண்ணீர் வசதி அந்த அளவுக்கு பெருகியிருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆகவே இவைகளுக்கு போதுமான அளவு பண வசதி ஒதுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நாட்டில் நல்ல வளர்ச்சியை காண முடியும். அதன் மூலமாக தொழில் வளர்ச்சியும் அதிகமாக பெருகும்.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு நிலக்கரி, எரி பொருள், மின்சார சக்தி ஆகியவை மட்டும் இருந்து விட்டால் போதாது. நம்முடைய நகர அமைப்புகளும் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி சுகாதாரத்தோடு இருக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். உற்பத்தியில் ஈடுபடக் கூடியது இயந்திரங்கள் மட்டுமல்ல; மனிதர்களும் முக்கியமானவர்கள். மனிதர்கள் திடகாத்திரத்தோடு வாழ்ந்து நல்ல முறையிலே உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதற்குள்ள சுகாதாரமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது ரொம்ப அவசியம். குடிதண்ணி, புகை சாக்கடை போன்ற திட்டங்களுக்குப் போதுமான அளவு நிதியை ஒதுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எரி பொருள் பற்றுக்குறையைப் போக்குவதற்கு, கோக் என்ற நிலக்கரியை இங்கே தயாரிக்க, பச்சை நிலக்கரியைச் சுட்டுத் தயாரிக்கக்கூடிய ஒரு வகை நிலக்கரி அது. அது உலோகப் பொருள்களை உருக்க அவசியமானது. அந்த கோக் நிலக்கரி கிடைக்காமல் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதும், தொழிலாளர்களுக்கு வாரத்திற்கு ஐந்தாறு நாட்களுக்குக்கூட வேலை இல்லாமலும் உள்ள நிலைமைகள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. விலை அதிகமாக இருப்பினும் அந்தப் பற்றுக்குறையைப் போக்க வேண்டும். விலை அதிகமாக இருந்தாலும் கூட பீகாரில் இருந்தோ, ஹைதராபாத்தில் இருந்தோ வரவழைத்துக் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

மின்சார சக்தி உற்பத்தி பண்ணுவதிலும், கிராமங்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர்கள் அடிக்கடி கூறுகிறார்கள். இருப்பினும் நம்முடைய தேவையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமக்கு மின்சாரமானது இன்னும் பற்றுக் குறையாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்கான விவரங்கள் இதிலே

7th September 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எப்படி மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவது? நெய்வேலியில் புதிதாக ஒரு மின்சார நிலையம் கட்டப்பட்டு வருகின்றது. அதன் மூலம் மின்சார சக்தியை அதிகப்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கது. இவை எல்லாம் இருந் தால்கூட நம்முடைய மின்சார பற்றுக்குறை போகவேண்டு மானல் கட்டாயம் அணு சக்தியின் உதவியைக் கொண்டு மின் சாரத்தைத் தயாரிக்கக் கூடிய நிலையத்தை நம்முடைய ராஜ்யத் தில் நிறுவ நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது மிகவும் முக்கியமானது. வேண்மானல் இன்னும் தெற்கே இருக்கக் கூடிய ராஜ்யங்களுக்கும் உதவி செய்யும் அடிப்படையில் நிறுவு வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நம்முடைய சென்னைக்கு ஒரு அணு சக்தி மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசன வசதிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நம்முடைய நதிகள் பெரும்பாலும் உபயோகப்பட்டுவருகின்றன. நம்முடைய நதி களிலே பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கு வழி இல்லையென்று சொல்லலாம். இனி கவனம் செலுத்த வேண்டிய விஷயங்கள் இரண்டு. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரிய, சிறிய திட்டங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். எவ்வளவு செல வாகிறது என்று கவலைப்படக் கூடாது. ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் செலவானல்கூட அப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வதும் லாபமாக இருக்கும். உற்பத்தியைப் பார்க்கும் போது லாபமாக இருக்கும். ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகக் கூடாது என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அந்த விதி களைத் தளர்த்த வேண்டும். சிறிய பாசனத் திட்டங்கள், மலை யருவிகள், காட்டாறுகள் ஆகியவற்றில் நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டி அந்தத் தண்ணீரை வீணாக்காமல் தடுப்பதற்குள்ள நடவடிக் கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மூன்றுவது திட்ட காலத்தில் இந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கலாம் என்று சொன்னர்கள். ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு அது போதாது. அந்த 12 கோடி ரூபாயையாவது நிச்சயமாக ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்கு மேலாக, கேரளாவில் ஓடிக் கடலில் விழக் கூடிய நதிகள், ஆந்திராவில் இருக்கக் கூடிய கிருஷ்ண, கோதாவரி நதிகளில் இருந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வீணகப் போகக் கூடிய தண்ணீரைப் பெற அவர்களோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ஒரு முயற்சி எடுத்தாகவேண்டும். இது ஏதோ நமக்கு தர்மம் செய்வது என்ற நிலையில் அல்ல. இதனல் அவர்களுக்குக்கூட பெரும் நன்மை இருக்கும். கேரளாவில் முன்பு இருந்த மந்திரிசபை அப்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத் திருந்தார்கள். ஆந்திரத்தில் உள்ள அமைச்சர்கள் ஒரு உடன் பாட்டுக்கு வரத் தயாராக இருந்தார்கள். இந்த யோசனையைப் பற்றித் தீவிரமாக ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Member has got four minutes more.

[7th September 1960

SRI M. KALYANASUNDARAM : அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கை. நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் பேசக் கூடிய நேரத்தில் சரியான சம்பளக் கொள்கை வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பொதுவாக இப்படிப் பேசிக் கொண்டே இருப்போமானால், அவரவர் மனதில் இருக்கும் கருத்துக்களைப் பொறுத்து விலைவாசிக் கொள்கை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டே இருப்போமானால் பயன் என்ன? அதன் நோக்கம் என்ன? தொழிலாளர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதற்கான முறையில் தொழிற் சங்கங்களைப் பாகுபாடு படுத்தாமல் தொழிலாளர்கள் இருக்கக் கூடிய சங்கங்களை அங்கீகரித்து, உற்பத்திப் பெருக்கத்திலும் சரி, திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலும் சரி, அவர்களை ஈடுபடுத்தினால் அவர்கள் உற்சாகத்துடன் முன்னேற்ற வேலைகளில் ஈடுபடுவார்கள். எதிர்க்கட்சி ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? அமைச்சர்கள் நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னால் ஆதரிக்கலாம். ஆனால் தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்து அந்த ஸ்தாபனங்களின் மூலம் தொழிலாளர்களை உற்சாகப்படுத்தி அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுவது சிறந்த முறையாக இருக்கும். தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்து அவர்களுடைய பஞ்சப்படி, சம்பளம் போன்ற பிரச்னைகளுக்காகக் கிளர்ச்சி செய்யும்போது போலீசையோ மற்றவைகளையோ கொண்டு அடக்குவது, ஒடுக்குவது அவர்களை உற்சாகப்படுத்தாது. பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்வு காண்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. சம்பளம், பஞ்சப்படி போன்றவைகளுக்கு மட்டும் கிளர்ச்சி நடைபெறுவதில்லை. முதலாளிகள் பழி வாங்குவதை எதிர்த்தும் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன. இவை தவிர்க்கக் கூடியவை. இந்தப் பிரச்னைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம். ஆகவே, சரியான விலைவாசிக் கொள்கை இருக்கவேண்டும். அதே போல் சம்பள விஷயத்தில் சரியான கொள்கை இருக்கவேண்டும். பண வீக்கம் ஏற்பட்டு விடும் என்று சொல்வது சரியல்ல. "ரஷ்யாவின் அடிப்படையில்" என்று சொல்லும்போது அதை மறந்துவிட்டு வாழ்க்கையில் எப்படி அமையவேண்டும் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு காரியமாற்றவேண்டுமென்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்களும் வாழ்க்கை நிலையை உணர்ந்து, சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். பணவீக்கம் ஏற்படும் என்று சொல்வது பழங்கருத்து என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

5-00 p.m. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow, the 8th September 1960.

The House then adjourned.

IX. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

132. *Amendment to the Madras Motor Vehicles Rules*, 1940 *issued in G.O. Ms. No.* 1894, *Home, dated* 28*th June* 1960. [*Laid on the table of the House under section* 133 (3) *of the Madras Motor Vehicles Act*, 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

133. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1886, *dated* 28*th June* 1960 *exempting certain vehicles belonging to UNICEF and used for BCG Vaccination Campaign from the payment of tax.* [*Laid on the table of the House under section* 11 (1) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, EFAE (*Madras Act III of* 1931).]

134. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1293, *L.A., dated* 30*th July* 1960 *amending the rule relating to the authority for purposes of publication of electoral rolls, etc., published with the late Local Administration Department notification, dated* 8*th April* 1952. [*Laid on the table of the House under section* 113 (4) *of the Madras Village Panchayats Act*, 1950 (*Madras Act X of* 1950).]

135. *Notification issued with G.O. No.* 1922, *Revenue, dated* 19*th April* 1960, *exempting palmyra fibres and stalks from sales tax.* [*Laid on the table of the House under section* 53 (5) *of the Madras General Sales Tax Act*, 1959 (*Madras Act I of* 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 70. *Report of the Joint Select Committee on the Madras Chit Funds Bill*, 1960 (*L.A. Bill No.* 5 *of* 1960).

TRUTH ALONE TRIUMPHS

* Placed on the table on 6th September 1960.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 488 asked by Sri P.G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th September 1960, on page 252 supra.]

Details of financial aid received from the Ford Foundation by Madras Government.

	Scheme.	Assistance received from the Ford Foundation.
	(1)	(2)
		(RUPEES IN LAKHS.)
	PUBLIC HEALTH DEPARTMENT.	
1	Orientation Training Centre, Poonamallee ..	4·46
2	Research-*cum*-Action Project	3·36
	MEDICAL DEPARTMENT.	
3	Pilot Health Project, Gandhigram	3·01
4	Sanitary Inspectors' Course at Gandhigram, Rural Institute.	2·90
	RURAL DEVELOPMENT DEPARTMENT.	
5	Extension Training Centres at Bhavanisagar, Gandhigram and T. Kallupatti.	4·26
6	Home Economics Wings at T. Kallupatti and Bhavanisagar.	1·42
7	Workshop Wing at T. Kallupatti	0·47
8	Officer at State level to Organize Community activities among village people in order to stimulate village leadership.	0·19
9	Organization of Refresher Course for Gramasevaks.	0·01
10	Community Development Orientation Training of Village School Teachers.	0·40
11	Training of Village-level Workers in organizing Youth Activities.	0·17

(Expenditure sanctioned by the Government. Amount not yet received from Ford Foundation.)

LEGISLATIVE ASSEMBLY TAMIL NADU TRUTH ALONE TRIUMPHS

7th September 1960]

Scheme. (1)	Assistance received from the Ford Foundation. (2) (RUPEES IN LAKHS.)
AGRICULTURE DEPARTMENT.	
12 A fellowship to the Joint Director of Agriculture (Extension) for participating in advanced programme in comparative Extension Education at Cornell University, U.S.A. for one year.	(Cost of journey, maintenance allowance, allowances for books and clothing and payment of fees met by the Institute of International Education.)

Brief description of the schemes receiving aid from the Ford Foundation.—The Ford Foundation is an American Philanthropic Foundation set up to give financial aid to worthy projects in the public interest. In India, assistance from the Ford Foundation has been received under an agreement signed on 19th January 1952. The details of assistance received by the various departments of Government of Madras are indicated below.

PUBLIC HEALTH DEPARTMENT.

1. *Orientation Training Centre, Poonamallee.*—The main object of this centre is to reorient doctors and auxiliary health personnel in rural health work and to equip them for the better discharge of their duties at rural health centres. The Ford Foundation have agreed to meet the entire expenditure for the first two years, 50 per cent during the third year, and 33-1/3 per cent during the fourth year of the scheme period. The entire non-recurring expenditure on building was also met by the Ford Foundation. The total aid received during 1954–58 was Rs. 2·13 lakhs towards recurring expenditure and Rs. 2·33 lakhs non-recurring expenditure totalling in all to Rs. 4·46 lakhs.

2. *Research*-cum-*Action Project.*—The main object of this project is to evolve methods of health education to improve environmental sanitation in rural areas with special emphasis on the use of latrines. The project is financed entirely by the Ford Foundation which commenced from September 1956 and the expenditure involved up to March 1960 was Rs. 3·36 lakhs.

MEDICAL DEPARTMENT.

3. *Pilot Health Project, Gandhigram.*—This pilot project has been established to determine the minimum essential health service required to be provided for rural development areas and to develop the essential experience needed for evolving a model pattern of

[7th September 1960

rural health service which might be projected into other development areas has been offered assistance by the Ford Foundation. The aid received for this project is as follows :—

	RUPEES IN LAKHS.
First instalment	1·02
Second instalment	1·99
	3·01

4. *Sanitary Inspector's Course at Gandhigram, Rural Institute.* —For this course a sum of Rs. 2·90 lakhs has been received.

RURAL DEVELOPMENT DEPARTMENT.

5. *Extension Training Centres at Bhavanisagar, Gandhigram and T. Kallupatti.*—The object of this scheme is to train gramasevaks required for the Community Development Programmes. The Ford Foundation bore the full expenditure of the single shift Extension Training Centre at Gandhigram and Bhavanisagar for the first and second years, half the expenditure for the third year and one-third for the fourth year. The single shift Extension Training Centre at Gandhigram was converted into a double shift one with effect from 20th April 1955 and the double shift Training Centre, T. Kallupatti was started on 1st March 1955 and the Ford Foundation bore the actual recurring expenditure in full for the first year, half for the second year and one-third for the third year. The amount adjusted during 1953–54 to 1957–58 amounts to Rs. 4·26 lakhs.

6. *Home Economics Wings at T. Kallupatti and Bhavanisagar.* —Under this scheme two Home Economics Departments were established at the two Extension Training Centres at Gandhigram and T. Kallupatti to train 20 women in each centre for a period of 12 months in extension principles of Home Economic. The Centre at Gandhigram was subsequently shifted to Bhavanisagar. Sanction was accorded for the establishment of these two Centres at a total cost of Rs. 1·44 lakhs and 1·42 lakhs respectively for a period of 3 years. The Ford Foundation bore the entire non-recurring expenditure (except on land, buildings, etc.), and the entire recurring expenditure during the first year, one-half during second and one-third during the third year. The capacity of the two wings was increased from 20 to 25. In order to meet the requirements of trainee Gramasevikas, the present capacity of the Home Science Wing has been increased from 25 to 40 for future courses. The share of the Ford Foundation adjusted during 1955–56 to 1958–59 amounts to Rs. 1·42 lakhs.

7. *Workshop Wing at T. Kallupatti.*—The suggestion of the Government of India for establishment of a workshop at one of the Extension Training Centres in this State for training the village-level workers as well as the village blacksmiths, carpenters and artisans of the neighbouring villages in the manufacture and

7th September 1960]

repair of improved agricultural implements and village housing designs and construction, has been accepted by this Government. The entire non-recurring expenditure except on land and building was met by the Ford Foundation. The recurring expenditure in full for the first year, half during the second year and one-third during the third year was met by the Ford Foundation. The grant adjusted during 1955–56 to 1958–59 on this scheme is Rs. 0·47 lakh.

8. *Officer at State level to organise Community activities among village people in order to stimulate village leadership.*—For this scheme the Government sanctioned the employment of a Chief Organiser (Village Youth Leadership) to organise Community Activity among village people in order to stimulate Village Leadership. The Ford Foundation met the entire expenditure for the first year, two-third during the second, one-third during the third year and nil thereafter. The period of three years was over on 31st January 1960. The Ford Foundation grant adjusted during 1957–58 to 1959–60 is Rs. 0·19 lakh.

9. *Organization of Refresher Course for Gramasevaks.*—In order to provide summary technical information for bringing the Gramasevaks up-to-date in regard to the results of research and developments in various subjects with which they are concerned, to help in finding solution to the practical problems which they encounter in the field, and to give an opportunity to Gramasevaks and the staff of the Training Centres for exchange of practical experience a refresher course for Gramasevaks has been formulated. The total cost of the scheme is estimated at Rs. 0·34 lakh recurring per annum and Rs. 870 non-recurring. The Ford Foundation meets half the recurring expenditure during the first year and the entire non-recurring expenditure. The scheme was organized towards the end of January 1960. A sum of Rs. 74.16 only is to be adjusted towards the Ford Foundation for the quarter ending 31st March 1960.

10. *Community Development—Orientation Training of Village School Teachers.*—To enable the teachers to learn all the facets of Rural Development Programme so as to enable them to function as Social Educators, a scheme for the Orientation Training of Village School Teachers has been drawn up for a period of four years from 1957–58. The scheme was discontinued with effect from 29th February 1960. The amount adjusted during 1957–58 to 1959–60 is Rs. 0·40 lakh.

11. *Training of Village-level Workers in organising Youth Activities.*—A scheme for the training of village-level workers (Gramasevaks) in organising village youth organisation and in undertaking youth activities in the areas around the rural extension training centres where the Gramasevaks undergo practical training has been formulated. According to this scheme, 30 youth clubs should be organized. The Ford Foundation will meet the entire recurring expenditure during the first year, half during the second year and one-third during the third year. The scheme was

[7th September 1960

accepted with effect from 1st May 1959 by this Government. An expenditure of Rs. 0·17 lakh recurring per annum has been sanctioned for a period of three years from 1959–60. No grant from Ford Foundation has been adjusted in 1959–60 accounts.

Apart from the above, a fellowship was granted to the Joint Director of Agriculture (Extension) in the Agriculture Department for participating in advanced programme in comparative Extension Education at Cornell University, United States of America. The fellowship provides for the cost of return, transportation from the individual's home in India to New York and for a maintenance allowance of $235·00 per mensem. Allowances were also provided for books and extra clothing. All payment of fees and charges to the Cornell University were met by the Institute of International Fellowship which administered the fellowship.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

7th September 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 491 asked by Sri K. Periannan at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th September 1960, on page 254 supra.]

Statement showing the amount allotted category-wise for expenditure under Harijan Welfare Department during 1959–60 in Tiruchirappalli district, the amount actually expended and the balance surrendered.

Serial number and name of category.	*Final allotment.*		*Actual expenditure.*		*Balance surrendered.*	
	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.
1 Administration charges	1,21,835	00	1,28,768	98	..	
2 Schemes for Scheduled Castes ..	17,23,423	00	17,91,434	90	..	
3 Schemes for Scheduled Tribes ..	79,700	00	86,246	45	..	
4 Schemes for De-notified Tribes ..	86.323	00	75,714	02	10,608	98
5 Schemes for other Backward Classes.	36,200	00	43,079	19	..	
6 Schemes for development of under developed areas.	1,02,244	00	1,04,012	24	..	
Total ..	21,49,725	00	22,29,255	78	10,608	98

answer to

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 498 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th September 1960, pages 258 supra.]

	Name of the Weavers' Co-operative Society for which bogus claims for rebate were made.	*Persons involved.*	*Amount involved.*	*Period to which the claims relate.*	*Details of the action taken.*
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			RS. NP.		
1	Tiruppur Weavers' Co-operative Society, Coimbatore Circle.	9 directors of the society, 2 members, 4 staff members, 1 departmental Senior Inspector-Secretary.	8,659·84	May and June 1958.	Action is being taken to supersede the committee and prosecute the directors and others responsible for the offence. The case is under investigation by Police Department.
2	Krishnankoil Weavers' Co-operative Society, Nagercoil Circle.	Ex-secretary of the society.	712·50	February 1956.	Orders have been issued to Deputy Registrar for launching prosecution against ex-secretary and the criminal case is pending. An arbitration suit filed by the society against the ex-secretary is also pending disposal.
3	Ettayapuram Muppidari-amman Weavers' Co-operative Society, Tuticorin Circle.		252·87	February 1959.	A sum of Rs. 252·87 was disallowed for suspicious production and clandestine sales. The society has been directed to recover the amount from the person responsible for the loss to the society.
4	Vennandar Valluvar Weavers' Co-operative Society, Salem Circle.	Ex-president and godown clerk.	19,970·18	February to May 1958.	Enquiry was conducted under section 38 of the Madras Co-operative Societies Act. As regards criminal prosecution it has since been ordered to drop further action in the matter in view of the opinion of the Public Prosecutor. The rebate claims to the tune of Rs. 19,970·18 were disallowed.

5	(i) Sennergunam Weavers' Co-operative Society. (ii) Perikkal Weavers' Co-operative Society, Tirukoilur Circle.	Office bearers of th society.	(i) 2,590·52 (ii) 590·46	July to October 1957, May to August 1958, February 1959.	Necessary action will be pursued against the concerned persons on receipt of final report from the Co-operative Sub-Registrar (P) who is still investigating the matter.
6	Bharathamatha Weavers' Co-operative Society, Madurai Circle.	Ex-president ..	10,756·33		Prosecution has been launched against him and the Police is investigating the matter.
7	Pallagoundampalayam Weavers' Co-operative Society, Erode Circle.	President and two employees.	1,265·40	February 1958 ..	A complaint was made against them in the Sub-divisional Magistrate's Court, Tiruppur. The president was sentenced to undergo rigorous imprisonment for three months and also to pay a fine of Rs. 50 in default to undergo imprisonment for a further period of one month rigorous imprisonment while the clerk and the peon were acquitted.
8	Pandian Weavers' Co-operative Society in West Puduppatti, Ramanathapuram Circle.	3 office bearers, 4 employees, 2 merchants.	32,744·10		In forty one Weavers' Co-operative Societies in Srivilli puthur taluk, whose rebate claims were suspected an investigation was ordered. The Co-operative Sub-Regis trar made enquiries into the alleged bogus claims and has submitted a report. The matter is under consideration.
9	Murugan Weavers' Co-operative Society in West Puduppatti, Ramanathapuram Circle.	7 office bearers, 2 employees, 4 merchants.	10,306·66		
10	Pudupatti Weavers' Co-operative Society in Watrap, Ramanathapuram Circle.	6 office bearers, 4 employees, 4 merchants.	62,949·33		
11	Samsigapuram Co-operative Society, Ramanathapuram Circle.	Office bearers ..	21,546·41		
12	Laxmi National Weavers' Co-operative Society, Ramanathapuram Circle.	Do.	39,288·53		Accused convicted and sentenced to undergo rigorous imprisonment for a period of one year.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

APPENDIX III—*cont.*

	Name of the weavers' Co-operative Society for which bogus claims for rebate were made.	*Persons involved.*	*Amount involved.*	*Period to which the claims relate.*	*Details of the action taken.*
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			RS. NP.		
13	(i) Kadayanallur Central, (ii) Kadayanallur Muthukrishnapuram, (iii) Kadayanallur Parasuramapuram, (iv) Melakadayanallur, Tirunelveli Circle.	Office bearers of the society.	(i) 21,878·03 (ii) 24,739·88 (iii) 38,74·73 (iv) 17,866·35	..	As a result of the investigation made by the Special Co-operative Sub-Registrar that these four societies preferred certain bogus rebate claims, the question of prosecuting the delinquents is under consideration. The Co-operative Sub-Registrar (Prosecution), Tirunelveli is examining the matter. As regards superseding the Board of Directors of the Kadayanallur Central Weavers'/Co-operative Society and Kadayanallur Muthukrishnapurm Weaver's Co-operative Society, the matter is under examination. Rebate claims from February to December 1958 will be admitted to the extent to which the societies are eligible and as recommended by the Co-operative Sub-Registrar (Investigation). The Co-operative Sub-Registrar and Deputy Registrar, Tirunelveli have recommended a portion of the pending claims.
14	North Madras Weavers' Co-operative Society (Liquidated), Madras Circle.	President and secretary.	128·87	January, February 1956.	The president and secretary of the society were prosecuted and convicted. The rebate claims were rejected.
15	Triplicane Weavers' Co-operative Society (Liquidated), Madras Circle.	Do.	5,359·83	February 1956, April May, June 1957.	No case was launched against the president and secretary as bogus claim could not be proved. This resulted in the rejection of rebate claim only.

16	Mylapore Weavers' Co-operative Society.	Do.	5,033·74	February to May 1956.	The president and secretary were prosecuted. They were fined Rs. 100 and were sentenced for imprisonment till the raising of the Court. The rebate claims were rejected.
17	Srikandan Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.	President and the manager of the society.	625·74	From 8th to 15th February 1959.	Enquiry was conducted under section 38 of the Madras Co-operative Societies Act and the matter has been placed in the hands of the Police, who are investigating. Action is being taken to recover the rebate amount of Rs. 625·74 from the persons concerned.
18	Sri Kailasanathar Weavers' Co-operative Society, Cuddalore Circle.	Office bearers of the society.	936·38	January 1960	The matter is under investigation by the Co-operative Sub-Registrar (Weavers).
19	Vegavathi Ambigai Weavers' Co-operative Society, Dindigul Circle.	President	2,245·60	September 1956.	The police are investigating the matter.

[7th September 1960

AP ENDIX IV.

[Vide Answer to starred Question No. 523 asked by Sri T. S. Ramaswami at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th September 1960, on page 25 supra.]

(*a*) & (*b*)—

	Number of high schools.		*Nature of courses.*							
Year.	*With two courses.*	*With one course.*	*Secretarial.*	*Engineering.*	*Agriculture.*	*Textile Technology.*	*Drawing and painting.*	*Music.*	*Home Science.*	*Total.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1956–57.	10	12	7	14	8	..	2	..	1	32
1957–58.	43	29	30	37	28	7	4	3	6	115
1958–59.	45	10	31	38	13	5	..	4	9	100

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS
LIBRARY
27 APR 1961
STATE LEGISLATURE, MADRAS